Mesajele ascunse din apă

Masaru Emoto

r\DE\ARC^: f.DiyiNj

Cunoaşte fenomenul care a uimit lumea de ştiinţă şi cea preocupată de spiritualitate

Mulţumesc

Cartea aceasta are puterea de a vă schimba radical viziunea asupra lumii. Folosind tehnici fotografice de mare viteză, profesorul Masaru Emoto a constatat că cristalele ce se formează în apa îngheţată se transformă atunci când către ele sunt îndreptate gânduri specifice, concentrate. A descoperit că apa din izvoarele limpezi şi cea expusă cuvintelor de iubire prezintă modele de cristale strălucitoare, frumoase, complexe şi viu colorate, în forma fulgilor de zăpadă. În schimb, apa poluată, cea toxică din zonele industriale, cea din zonele intens populate, cea stătută din conductele de apă şi din amontele barajelor de reţinere sau cea expusă gândurilor negative formează modele nedesăvârşite, asimetrice, în culori lipsite de strălucire. Implicaţiile acestor cercetări nasc o nouă conştiinţă a modului în care putem avea o influenţă pozitivă asupra Pământului şi a propriei noastre sănătăţi.

122 de fotografii excepţionale ale cristalelor de apă

Editura **ADEVĂR** **DIVIN**

„Calea către lumină și iubire"
Brașov, Str. Aleea Mimozei, nr. 10, bl. 76, sc. C, et. 2, ap. 11, cod 500377
Mobil: 0722.148.983; Telefon / Fax: 0268.324.970
E-mail: parfenecatalin@hotmail.com
Pe site-ul editurii găsiți și alte cărți pentru suflet:
www.divin.ro
E-mail: contact@divin.ro sau comenzi@divin.ro

Copyright © 2005 *Editura* **ADEVĂR** **DIVIN**.

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate

Editurii **ADEVĂR** **DIVIN**.

Editor: Cătălin PARFENE
Traducere: Laura-Corina MIRON
Tehnoredactare și copertă: Elena DAVID

Originally published as *"MIZU WA KOTAE WO SHITTEIRU"* by Masaru Emoto.
Copyright © 2001 by Masaru Emoto.
Original Japanese edition published by Sunmark Publishing, Inc., Tokyo, Japan.
Romanian translation rights arranged with Sunmark Publishing, Inc., through InterRights, Inc., Tokyo.
Romanian translation is based on the English edition by the title: *"THE HIDDEN MESSAGES IN WATER"*, published by Beyond Words Publishing, Inc., Hillsboro, Oregon, U.S.A., www.beyondword.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MASARU EMOTO
Mesajele ascunse din apă / Masaru Emoto ; trad.: Laura-Corina Miron ; ed.: Cătălin Parfene. - Brașov: Adevăr Divin, 2006
ISBN (10) 973-87595-3-6 ; ISBN (13) 978-973-87595-3-4

I.Miron, Laura-Corina (trad.)
II. Parfene, Cătălin (ed.)

548

ISBN (10): 973-87595-3-6; ISBN (13): 978-973-87595-3-4
Tiparul executat de S.C. Tipograf S.R.L., Sf. Gheorghe, Str. Constructorilor, nr. 3, tel. / fax: 0267/310214, E-mail: tipo-graf@artelecom.net

Misiunea *Editurii* **ADEVĂR** **DIVIN**:

Însuflețirea armoniei divine

MESAJELE ASCUNSE DIN APĂ

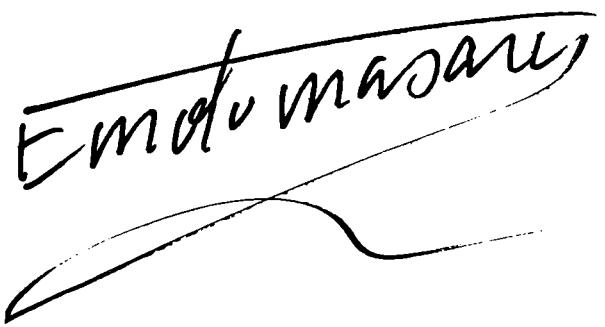

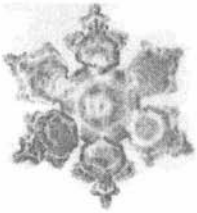

MESAJELE ASCUNSE DIN APĂ

Masaru Emoto

Traducere: Laura-Corina MIRON

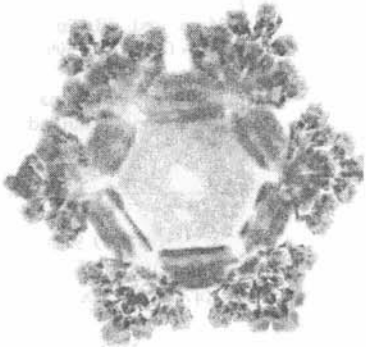

ADEVĂR DIVIN

Brașov, 2006

Cuvinte de apreciere aduse cărții *„Mesajele ascunse din apă"*

„Mesajele ascunse din apă este o carte excepțională. Prin fotografiile sale geniale și calitățile sale deosebite de om de știință, profesorul Masaru Emoto a creat cu această carte o adevărată comoară mistică. Contribuțiile lui în cercetarea conștiinței spirituale sunt cele ale unui maestru."

➢ Caroline M. Myss, autoarea operelor *Legăminte Spirituale* și *Anatomia Spiritului*

„Ca și în cazul lui Galileo, Newton și Einstein, vederile clare ale profesorul Emoto ne ajută să privim Universul și pe noi înșine dintr-un unghi nou. Știința și spiritualitatea se unesc, producând un salt spectaculos, profund și de necontestat în modul în care ne percepem lumea și în modalitățile de a ne asigura sănătatea și de a crea pacea."

➢ Marcus Laux, redactor al revistei *Naturally Well Today*

„Lucrarea profesorului Emoto despre apă ilustrează în chip minunat forța vindecătoare a iubirii și recunoștinței. Aceste componente de bază ale gratitudinii ne sprijină bunăstarea fizică, mentală, sufletească și spirituală. *Mesajele ascunse din apă* este o contribuție valoroasă în crearea unui viitor pozitiv pentru lumea aceasta."

➢ Noelle C. Nelson, medic, co-autoare a cărții *Puterea Recunoștinței*

CUPRINS

Introducere 11

Prolog 15

CAPITOLUL ÎNTÂI

Din ce este alcătuit Universul? 29

CAPITOLUL AL DOILEA

Poarta către o altă lume 81

CAPITOLUL AL TREILEA

Din conștiință se naște totul 95

CAPITOLUL AL PATRULEA

Lumea se va schimba într-o singură clipă 111

CAPITOLUL AL CINCILEA

Un surâs ce îmbrățișează lumea 161

Epilog 179

Despre autor 183

În memoria bunicului, mătușilor și unchilor din partea mamei.

INTRODUCERE

Au trecut mai bine de zece ani de când am început să fotografiez cristalele de gheaţă.

Cu ani înainte să conduc cercetarea în măsurarea fluctuaţiilor de undă din apă, dar mai ales atunci când am început să studiez cristalele, am descoperit că apa se exprimă într-o vastă varietate de moduri.

Mi-am dat seama că aceste fotografii ale cristalelor sunt pline de multă înţelepciune destinată nouă. Spre deosebire de apa de la robinet, apa naturală prezintă o multitudine de cristale superbe, chiar mai multe când aceasta este aşezată în preajma unei muzici minunate. De asemenea, sunt generate transformări fascinante în cristale când apei îi sunt adresate prin expunere diferite cuvinte, ca „recunoştinţă" sau „prost". Aceste cristale sunt pline de lecţii despre cum ar trebui — şi trebuie — să ne trăim viaţa.

În Iunie 1999 am publicat o colecţie de fotografii într-o carte intitulată *„Mesajele apei"*, la o editură mică pe care am numit-o Hado Kyoikusha (Editura Fluctuaţiei de undă[1]). Deşi am publicat-o eu însumi, fără intenţia de a

[1] În versiunea engleză: *Wave Fluctuation Publishing*

fi vândută în librăriile mari, vorbele rostite despre ea au transformat-o într-un bestseller.

Așa ceva nu se întâmplă aproape niciodată în industria editorială. Mi s-a umplut sufletul pe jumătate cu uimire că aceasta s-a petrecut sub proprii mei ochi și pe jumătate cu recunoștință pentru toți acei mulți oameni care și-au făcut timp să le povestească și altora despre carte.

Pentru a împărtăși informațiile din carte cât mai multor oameni, m-am ocupat de traducerea tuturor cercetărilor explicate în japoneză pentru o ediție în limba engleză. Aceasta m-a călăuzit către viitoarele succese, am început să primesc cereri din Elveția și din alte țări de peste tot din lume pentru a susține conferințe.

Publicarea fotografiilor acestor cristale, însoțite de toate mesajele ce le poartă pentru omenire, nu s-ar fi putut petrece la un moment mai potrivit în istorie ca acesta, și poate prea bine să fie un semn al timpurilor că așa este, dacă atât de mulți oameni sunt receptivi la aceste mesaje. Îi mulțumesc Lui Dumnezeu pentru că mi-a dăruit șansa de a avea această misiune.

Înțeleg că unii oameni nu conștientizează semnificația cuvântului sau conceptului de *Dumnezeu*. Subiectul principal al acestei cărți este apa. Și cu cât vei înțelege mai mult apa, cu atât îți va fi mai greu să negi existența unui Dumnezeu. Mi-ar plăcea să meditezi asupra simțirilor tale legate de acest subiect în timp ce privești la fotografiile cristalelor ce le vei descoperi în această carte.

Când am fost rugat prima oară să scriu această carte pentru Editura Sunmark din Japonia, am știut imediat că

existau înlăuntrul meu nenumărate lucruri minunate despre care doream să scriu şi, spunându-i acestea lui Nobutaka Ueki, directorul Editurii Sunmark, mi-a spus că exact acestea erau lucrurile asupra cărora dorea să-mi îndrept atenţia. A trimis chiar şi un subaltern, pe Ryuya Saitou, să-mi asculte conferinţele în Elveţia.

Acum când cartea este scrisă, manifest pe deplin un sentiment de mulţumire. Această carte mi-a oferit o „scenă" de pe care pot să-ţi vorbesc despre teoriile legate de apă ce le-am studiat mai bine de un deceniu şi, de asemenea, să-ţi povestesc despre propriile mele experienţe, despre cercetările mele bazate pe observarea comportamentului uman şi despre propriile mele gânduri cu privire la Univers.

Doresc să folosesc această ocazie pentru a-mi exprima recunoştinţa către: Shinji Tanigawa, preşedinte al Kokoro Inc.; Naoki Uchiki, editor şef la Sunmark; Tatsuya Saito şi, de asemenea, oamenilor pe care i-am intervievat pentru această carte.

De asemenea, datorez mulţumiri lui Tetsuya Taguchi, fostul director al Nichirei Ice Inc., care mi-a furnizat o mare parte din apa pe care am folosit-o la realizarea cristalelor prezentate în această carte.

Mulţumesc editurii Beyond Words pentru publicarea acestei cărţi în limba engleză, astfel încât mulţi oameni din întreaga lume pot citi despre relaţia noastră cu apa.

Nu trebuie să uit să le ofer recunoştinţa mea tuturor cititorilor acestei cărţi. Şi, în cele din urmă, trebuie să-i spun mulţumesc şi să-i adresez omagiile apei din Univers.

Mulţumesc.

PROLOG

De îndată ce începi să citeşti această carte, aş vrea să te rog să-ţi evaluezi viaţa. Mai precis, aş vrea să te întrebi dacă eşti fericit(ă).

Bineînţeles că definiţia ta despre fericire va depinde de cine eşti, dar simţi o senzaţie de pace în inimă, un sentiment de siguranţă cu privire la viitorul tău şi un sentiment de speranţă când te trezeşti dimineaţa? Dacă putem numi astfel fericirea, atunci poţi spune că în această clipă eşti fericit(ă)?

Cred că pot afirma cu destulă siguranţă că nu mulţi oameni vor putea răspunde cu un da convingător. Majoritatea oamenilor nu pot spune că viaţa lor este tot ceea ce au sperat să fie. Ce ne provoacă atâta suferinţă? Ce se petrece în lume de împiedică atât de mulţi oameni să fie, pur şi simplu, fericiţi?

Îmi pare că trăim într-o epocă a haosului. Haosul descrie o stare de confuzie, caracteristică materiei dezorganizate care a existat înaintea creaţiei Universului.

Simplul fapt de a ne urma cursul vieţii, ne face să ne descoperim istoviţi şi obosiţi. Ziarele şi televiziunea ne bombardează cu informaţii, iar la locul de muncă ne

confruntăm cu probleme şi neînţelegeri. Sursele problemelor noastre par numeroase şi copleşitoare.

Este foarte probabil ca acesta să fie un fapt al vieţii indiferent de locul din lume în care mergem. Această planetă micuţă a noastră este stăpânită de conflicte economice, neînţelegeri familiale, prejudecăţi etnice, prejudicii aduse mediului înconjurător, războaie religioase şi toate celelalte categorii de probleme imaginabile. În plus, toate ştirile rele despre oameni aflaţi în suferinţă, oameni cărora suferinţa le face plăcere, despre oameni care devin mai bogaţi sau mai săraci, despre asupriţi şi asupritori, ajung la noi în doar câteva secunde din cealaltă parte a globului.

Cine, ne putem întreba, este răspunzător de toată această suferinţă? Lumea devine tot mai nepăsătoare şi mai dezbinată ca niciodată, iar Pământul se transformă într-un loc în care supravieţuirea este şi mai dificilă. Suntem deja cufundaţi până la gât în haos, iar problemele din lume par să se adâncească neîncetat.

Lucrul pe care-l avem cu toţii în comun este acela că suntem în căutarea unei căi de ieşire. Cu toţii căutăm un răspuns — şi este un răspuns atât de simplu şi eficient încât ne-a scăpat până acum.

Aşadar, care este cauza acestui întreg haos? Ce se află la sursa tuturor acestora? Orice ar fi, acest ceva îndepărtează lumea de armonie şi o îndreaptă spre dezacord.

Probabil că acesta este un fenomen inevitabil. Deşi cu toţii aparţinem aceleiaşi specii, faptul că trăim în locuri diferite şi după regulile diferitelor culori ale pielii, face ca şi modul în care gândim să fie diferit.

Şi ca să fie totul şi mai rău, celor mai mulţi oameni le este foarte greu să accepte lucruri care se deosebesc de cele din jurul lor. Rezultatul este un şir nesfârşit de probleme şi suferinţe. Se pare că atâta vreme cât oamenii sunt oameni, orice soluţie propusă este cu siguranţă predestinată eşecului.

Şi astfel ne-am întors de unde am pornit. Poate vreodată exista o soluţie unică care să poată fi de folos tuturor oamenilor de pe glob, care să poată convinge pe oricine şi care este atât de simplă încât fiecare să o poată înţelege?

De fapt, am găsit răspunsul, iar acesta este: în medie, corpul uman este alcătuit din 70 de procente de apă.

Ne începem existenţa ca fiind 99 de procente apă, ca fetuşi. Când ne naştem, suntem 90 la sută apă, iar când devenim adulţi suntem sub 70 de procente. Dacă murim de bătrâneţe, probabil vom fi aproximativ 50 de procente apă. Cu alte cuvinte, pe tot parcursul vieţii *existăm mai ales ca fiind apă.*

Privind dintr-o perspectivă fizică, oamenii sunt apă. Când am realizat acest lucru şi am început să privesc lumea din această perspectivă, am început să văd lucrurile într-un mod complet diferit.

Mai întâi, am realizat că această legătură cu apa se aplică tuturor oamenilor. De aceea, ceea ce voi spune în continuare se aplică tuturor, din întreaga lume.

Cred, de asemenea, că încep să văd modul în care oamenii ar trebui să-şi trăiască viaţa. Cum pot oamenii să aibă o viaţă fericită şi sănătoasă? Răspunsul este să purifice apa care reprezintă aproape 70 de procente din corpul lor.

Apa unui râu rămâne pură pentru că se află în mişcare. Când apa stagnează, aceasta moare. De aceea, apa trebuie să se afle în continuă circulaţie. De obicei, apa — sau sângele — din trupurile celor bolnavi stagnează. Când sângele nu mai circulă, corpul începe să se strice, iar dacă sângele nu mai circulă prin creier, atunci viaţa poate fi în pericol.

Dar de ce ajunge sângele să stagneze? Putem privi această stare ca o stagnare a emoţiilor. Cercetătorii moderni au arătat că starea mentală are un impact direct asupra condiţiei fizice. Când duci o viaţă împlinită şi plăcută, te simţi mai bine pe plan fizic, iar când viaţa îţi este plină de încrâncenare şi tristeţe, corpul tău o ştie.

Deci, când emoţiile îţi circulă prin întregul corp, ai o senzaţie de fericire şi te îndrepţi către sănătatea trupului.

Mişcarea, schimbarea, circulaţia — acestea sunt principiile vieţii.

~~~~~~~~~

Dacă luăm în considerare faptul că, înainte de a deveni fiinţe umane, am existat sub formă de apă, ne vom apropia de aflarea răspunsului la întrebarea de bază, şi anume: ce este o fiinţă umană? Dacă avem o înţelegere clară asupra apei, vom înţelege mai bine corpul uman,
~~~~~~~~~

ba chiar vom dezlega misterul motivului pentru care ne-am născut și existăm în forma aceasta.

Deci ce anume este apa? Primul dumneavoastră răspuns ar putea fi că este o forță a vieții. Dacă pierdem 50 de procente din apa corpului, nu ne putem menține în viață. Apa, purtată de sânge și fluidele corpului, este mijlocul prin care hrana ne circulă prin corp. Această circulație a apei ne permite să trăim vieți active. Apa servește ca mijlocul de transport al energiei prin toate părțile corpului.

Acest transport al energiei se aseamănă unui vagon de marfă ce se mișcă prin tot corpul. Dacă trupul este năclăit și murdar, atunci și marfa din vagon se va murdări, deci este esențial ca apa să se păstreze mereu curată.

Astăzi mai mult ca în trecut, comunitatea medicală a început să privească apa drept mijlocul de transport al energiei, folosind-o chiar și în tratarea bolilor. Homeopatia este unul din domeniile în care este recunoscută valoarea apei.

Homeopatia a apărut în Germania în prima jumătate a secolului al nouăsprezecelea, prin opera lui Samuel Hahnemann (1791-1843), însă originile sale ajung până la părintele medicinei, Hipocrat (460 — 370 înainte de Hristos), care a păstrat în scris multe tratamente asemănătoare celor promovate de homeopatie. În câteva cuvinte, acești pionieri ai medicinei ne-au învățat „să plătim cu aceeași monedă, să ne apărăm cu armele inamicului".

De exemplu, dacă o persoană suferă de otrăvire cu plumb, simptomele pot fi atenuate prin consumul de apă

cu o cantitate infimă de plumb în ea — o cantitate cuprinsă între 1 parte la 10^{12}(un trilion) și 1 parte la 10^{400}!

În acest stadiu, substanța nu mai este păstrată în apă din motive practice, însă *caracteristicile* substanței se păstrează în apă, alcătuind medicamentul împotriva otrăvirii cu plumb.

Homeopatia afirmă că eficiența crește cu mărirea gradului de diluare. Concluzia logică este că, pe cât de concentrată este otrava în corp, pe atât trebuie să fie mărită proporția diluării.

Altă modalitate de a exprima această idee este următoarea: în loc să folosim *efectul* substanței pentru a înlătura simptomele, ar trebui să folosim informațiile *copiate* în apă pentru a anula informațiile despre simptome din otravă.

Deci apa are capacitatea de a *copia* și *memora* informații. Putem spune, de asemenea, că apa din ocean are memoria făpturilor care trăiesc în ocean. Se poate prea bine ca ghețarii de pe glob să conțină milioane de ani din istoria planetei.

Apa circulă în jurul globului, trecând prin corpurile noastre și răspândindu-se în lume. Dacă am fi în stare să descifrăm aceste informații cuprinse în memoria apei, am citi o poveste de proporții epice.

Să înțelegi apa înseamnă să înțelegi Cosmosul, minunile naturii și însăși viața.

~~~~~~~~~~

Am studiat apa ani întregi. Înțelegerea faptului că apa are capacitatea de a copia informații mi-a schimbat
~~~~~~~~~~

viața. După ce am făcut această descoperire în America, am dus-o cu mine înapoi în Japonia și de atunci folosesc această funcție a apei, funcția de copiere a informațiilor, pentru a-i ajuta pe oameni să-și redobândească sănătatea.

Totuși, la acea vreme, doctorii nici nu se gândeau să ia în considerare posibilitatea ca apa în sine ar avea capacități tămăduitoare. Am fost și sunt ferm convins că apa poate memora și purta informații, însă această sugestie a întâlnit respingerea categorică a comunității medicale.

În 1988, omul de știință francez Jacques Benveniste a condus un experiment pentru a testa principiile de bază ale homeopatiei. A diluat un medicament cu apă până la punctul în care medicamentul nu mai putea fi detectat prin mijloace medicale, iar apoi a descoperit că această soluție diluată avea același efect asupra pacienților ca și medicamentul nediluat.

La un an după ce a trimis rezultatele experimentului său revistei britanice de știință *Nature*, acestea au fost, în sfârșit, publicate, laolaltă cu comentariul că aceste rezultate sunt îndoielnice și nu sunt dovedite practic. Ipoteza expusă a fost îngropată și uitată de atunci.

De fiecare dată când apare cineva cu cercetări și experimente care bulversează comunitatea oamenilor de știință, reacția este, într-o măsură sau alta, aceeași. M-am întrebat multă vreme dacă ar fi posibil să se găsească dovada fizică a capacității apei de a memora informații — există oare o modalitate de a vedea acest lucru cu ochiul fizic?

Dacă ai inima deschisă la nou, începi să observi lucruri mărunte care pot duce la descoperiri de proporții.

Şi într-o zi, din întâmplare, am deschis o carte la aceste cuvinte izbitoare: „Nu există două cristale de zăpadă care să fie absolut identice."

Desigur, învăţasem acest lucru la şcoala primară. Înfăţişarea tuturor fulgilor de zăpadă care au căzut pe Pământ timp de milioane de ani a fost mereu diferită. Totuşi, am citit această frază ca şi cum ar fi avut o cu totul altă semnificaţie şi aceasta pentru că inima îmi era deschisă şi receptivă mesajului său. În clipa următoare am gândit: *„Dacă pun apă la îngheţat şi mă uit la cristale, fiecare se va înfăţişa drept unic".* Iar acea clipă a însemnat primul meu pas dintr-o aventură într-o lume nouă, neexplorată. Planul meu era să pun apă la îngheţat şi să fotografiez cristalele.

Natura mea firească este de a pune imediat în practică o idee nouă. Am rugat îndată un tânăr cercetător din cadrul companiei mele să înceapă experimentele, însă acesta era un domeniu despre care nimeni nu ştia nimic. Nimic nu ne garanta că eforturile noastre vor fi, într-un final, răsplătite. Straniu, dar nu m-am îndoit nici o clipă că vom reuşi. Ştiam cu siguranţă că ipoteza mea era corectă şi că experimentele aveau să reuşească — *pur şi simplu ştiam.* De obicei sufăr de lipsa perseverenţei, însă de data aceasta am refuzat să mă dau bătut.

Primul meu pas a fost să închiriez un microscop performant şi să mă uit la apa îngheţată dintr-un frigider de bucătărie. Însă, deoarece făceam fotografiile la temperatura camerei, gheaţa se topea repede. Ne-a luat o bună bucată de vreme până să putem fotografia cristale.

În fiecare seară, târziu, îl scoteam la cină pe tânărul cercetător și încercam să-l încurajez. Îi spuneam că tot ce aștept de la el este să facă tot ce îi stă în putință.

După două luni de experimente, am reușit, în sfârșit, să facem o fotografie. Apa ne dăruise fotografia unui frumos cristal hexagonal. Am fost entuziasmat când cercetătorul mi-a adus vestea.

Astăzi am un frigider mare, în care se poate intra și unde temperatura se păstrează la -5 °C (23 °F) pentru experimente, însă totul a început cu acea primă fotografie.

Având în vedere metoda pe care am folosit-o și ceea ce am aflat între timp, este un miracol că am reușit să facem acea primă fotografie.

Ceea ce știi cu inima ta că este realmente posibil, este într-adevăr posibil. Voința noastră face să se poată. Ceea ce ne imaginăm în mintea noastră devine lumea noastră. Acesta este doar unul din nenumăratele lucruri pe care le-am învățat de la apă.

Fotografiile cu cristale pe care începusem să le fac s-au dovedit a fi extrem de grăitoare în descrierea lumii. Am aflat o filozofie adâncă ascunsă în ele. Cristalele se arată pentru numai douăzeci sau treizeci de secunde, în timp ce temperatura crește, iar gheața începe să se topească. Adevărurile Universului iau formă și devin vizibile, chiar dacă timp de doar câteva clipe. Această scurtă fereastră de timp ne îngăduie o privire într-o lume care este cu adevărat magică.

Să vă explic cum procedez pentru a fotografia cristalele.

Pun cincizeci de feluri de apă în cincizeci de vase Petri diferite. (Foloseam câte o sută în primii câțiva ani.) Pun apoi vasele într-un frigider la înghețat, pentru trei ore, la -20°C (-4°F). Rezultatul este că tensiunea suprafeței formează în vasele Petri picături de gheață transversale de aproximativ un milimetru. Cristalul apare când îndrepți o lumină deasupra picăturii de gheață.

Desigur, rezultatul nu este niciodată acela de cincizeci de cristale asemănătoare; uneori nici nu se formează cristale. Studiind modul de formare al cristalelor, ne-am dat seama că diferitele feluri de apă dau naștere la cristale diferite. Unele se asemănau în mod evident, altele erau deformate, iar în unele tipuri de apă nu s-au format deloc cristale.

Întâi m-am uitat la cristalele apei de robinet din locații diferite. Apa din Tokyo a fost un dezastru — nu s-a format nici un singur cristal întreg. Apa de la robinet conține o doză de clor pentru epurare, care distruge complet structura apei naturale.

Totuși, în apa naturală, indiferent de unde a provenit — din izvoare naturale, râuri subterane, ghețari sau cursurile superioare ale unor râuri — s-au format cristale întregi.

Eforturile mele de a fotografia cristale de gheață și de a face experimente începuseră să dea roade. Iar într-o zi, tânărul cercetător — la fel de implicat în acest proiect ca și mine — a venit cu o propunere ieșită din comun pentru domeniul nostru: „Ia să vedem ce se întâmplă dacă expunem apa la muzică".

Ştiam că era posibil ca vibraţiile muzicii să aibă un efect asupra apei. Eu însumi sunt un iubitor de muzică; copil fiind, avusesem chiar speranţe de a deveni muzician de profesie, aşa că am aprobat întru totul acest experiment neaşteptat.

La început n-am avut habar ce fel de muzică să folosim şi în ce condiţii să facem experimentul. Însă, după multe încercări şi eşecuri, am ajuns la concluzia că cea mai bună metodă era, probabil, cea mai simplă — să punem o sticlă cu apă pe o masă, între două difuzoare, expunând-o la volumul la care o persoană ar asculta, în mod normal, muzică. Trebuia să folosim aceeaşi apă pe care o folosisem în experimente anterioare.

Am încercat prima oară cu apă distilată de la o farmacie.

Rezultatele ne-au uimit. Simfonia Pastorală a lui Beethoven, cu acordurile sale luminoase şi clare, a avut ca rezultat cristale frumoase, bine structurate. Simfonia numărul 40 a lui Mozart, o graţioasă odă închinată frumuseţii, a dat naştere unor cristale delicate şi elegante. Iar cristalele formate în urma expunerii la Studiul în Mi major al lui Chopin, Op.10, Nr.3, ne-au surprins prin minuţiozitatea adorabilă a structurii.

Toate mostrele de muzică clasică la care am expus apa au rezultat în cristale bine formate, cu diferite caracteristici. În schimb, apa expusă la muzica violentă, gen heavy-metal, a produs cel mult cristale fragmentate şi diforme.

Dar experimentele noastre nu s-au oprit aici. Apoi ne-am gândit ce s-ar întâmpla dacă am scrie expresii sau cuvinte ca „Mulţumesc" şi „Prostule" pe bucăţi de hârtie

şi le-am înfăşura în jurul sticlelor, cu cuvintele înspre apă. Nu părea să aibă sens ca apa să poată „citi" ceea ce era scris, să prindă înţelesul şi să îşi schimbe forma în mod corespunzător. Ştiam însă din experimentul cu muzica că se pot întâmpla lucruri ciudate. Ne simţeam ca nişte exploratori ce pornesc într-o călătorie printr-o junglă neumblată.

Rezultatele experimentelor nu ne-au dezamăgit. Apa expusă cuvântului „Mulţumesc" a format frumoase cristale hexagonale, pe când cea expusă cuvântului „Prostule" a produs cristale asemănătoare celor din apa expusă muzicii heavy-metal, adică diforme şi fragmentate.

Experimentele ulterioare au arătat că apa expusă unor expresii pozitive ca „Hai să o facem!" a dat naştere unor cristale atrăgătoare, frumos structurate, însă apa expusă unor expresii negative ca „Fă-o!" de-abia dacă a produs cristale.

Lecţia ce o putem învăţa din acest experiment are de-a face cu puterea cuvintelor. Vibraţiile cuvintelor binevoitoare au un efect pozitiv asupra lumii noastre, pe când vibraţiile cuvintelor negative au puterea de a distruge.

Când începi să înveţi despre apă este ca şi cum ai descoperi modul în care funcţionează Universul, iar cristalele revelate în apă sunt ca o poartă către o nouă dimensiune. Pe măsură ce ne-am continuat experimentele în fotografierea cristalelor, ne-am dat seama că urcam treptele spre o înţelegere a adevărurilor profunde din Cosmos.

Îmi aduc aminte în mod special de o fotografie. Era cel mai frumos și mai delicat cristal pe care îl văzusem până atunci — se formase prin expunerea apei la cuvintele „iubire și recunoștință". Părea că apa sărbătorise și își arătase bucuria creând o floare deschisă. Era atât de frumos încât pot spune că, din acea clipă, mi-a schimbat viața.

Apa m-a învățat despre gingășia sufletului uman și despre impactul pe care „iubirea și recunoștința" îl pot avea asupra lumii.

În Japonia, se spune că cuvintele sufletului există într-un spirit numit *kotodama* sau *spiritul cuvintelor*, iar acțiunea de a rosti cuvinte are puterea de a schimba lumea. Cu toții știm că vorbele au o influență imensă asupra felului în care gândim și simțim și că, în general, lucrurile merg mai bine când sunt folosite cuvinte pozitive. În orice caz, până acum nu am putut vedea niciodată, fizic, efectul cuvintelor pozitive.

Cuvintele sunt o expresie a sufletului. Și este foarte probabil ca starea sufletului nostru să aibă un impact covârșitor asupra apei care alcătuiește 70% din corpul nostru, iar acest impact ne poate afecta — și nu în mică măsură — corpul. Persoanele sănătoase fizic au de obicei și o stare mentală bună. Într-adevăr, un suflet sănătos se simte foarte comod într-un trup sănătos.

Din dorința de a ajuta cât mai mulți oameni cu putință să-și păstreze sau să-și recupereze sănătatea, am lucrat ani întregi îngrijind bolnavi. Și cu cât văd mai mulți oameni suferind, cu atât mă conving mai mult că boala nu este doar o problemă individuală, ci rezultatul unei deformări a societății ca întreg.

Dacă nu facem ceva în legătură cu lumea diformă în care trăim, dacă nu putem tămădui sufletul rănit, numărul celor ce suferă de boli fizice nu va scădea.

Care sunt, deci, diformitățile lumii? Acestea sunt diformități ale sufletului și asemenea diformități au un mare efect asupra Cosmosului însuși. Întocmai precum o picătură într-un lac ce produce un tremur de unde care se întinde la nesfârșit, diformitatea chiar și a unui singur suflet se întinde în lume, rezultând în diformități globale.

Dar nu e totul pierdut — mai este speranță. Există o salvare și se numește „iubire și recunoștință".

Pământul este în căutare. Vrea să fie frumos. Vrea să fie cât se poate de frumos. Mai devreme am spus că putem defini ființele umane ca fiind apă. Am convingerea că apa din persoanele care se uită la fotografiile cu cristale își va schimba forma, într-un fel sau altul.

Și am descoperit cel mai frumos cristal dintre toate — cel produs de „iubire și recunoștință". Se presupune că pe aceasta se bazează toate religiile din lume și, dacă ar fi cu adevărat așa, nu am mai avea nevoie de legi. Cunoașteți deja răspunsul. „Iubirea și recunoștința" sunt cuvintele care trebuie să fie îndrumătorii lumii.

Apa ne învață foarte clar cum trebuie să ne trăim viața. Povestea apei pornește de la fiecare celulă individuală, pentru a cuprinde întregul Cosmos. Sper că veți simți aceeași nerăbdare și același entuziasm ca și mine când am trăit desfășurarea acestei drame.

CAPITOLUL ÎNTÂI

Din ce este alcătuit Universul?

Înțelegerea faptului că suntem în esență apă este cheia pentru dezlegarea misterelor Universului. Reexaminând lumea din jur din această perspectivă nouă, vei începe să vezi lucrurile într-un mod inedit.

Feluritele evenimente ce se desfășoară de-a lungul vieții unui om sunt evenimente reflectate în apă. Individul și societatea formează un ocean imens; contribuind cu picătura noastră individuală în acest ocean, participăm la formarea societății.

Am vrut ca un număr cât mai mare de oameni să audă mesajul apei pentru noi, așa că m-am decis să public fotografiile cristalelor de gheață. Acest gest a reprezentat doar o picătură mică, însă a produs o undă ce a rezultat într-un val care s-a întins la nesfârșit, având un impact enorm asupra vieții mele și a multor altora.

Prima oară mi-am publicat fotografiile în 1999, la șase ani lungi după ce am pornit în această aventură

neobișnuită. În acești șase ani se strânsese un munte de fotografii ce zăceau în biroul meu.

Pregătind fotografiile pentru publicare, am căutat să le așez într-o oarecare ordine și, făcând asta, am văzut o poveste desfășurându-se sub ochii mei. Am început să înțeleg că fiecare cristal în parte încerca să îmi spună o poveste măreață și minunată.

Din momentul în care m-am hotărât pentru publicarea fotografiilor, am vorbit cu mai mulți editori despre ideea mea, dar nimeni nu părea interesat. Refuzurile nu mi-au schimbat hotărârea de a-mi publica fotografiile, așa că am hotărât să le public eu însumi. Mi-am dat însă curând seama că, deși mi-aș fi permis să tipăresc fotografiile și să le introduc într-o carte, sistemul restrictiv de distribuție din Japonia nu mi-ar fi permis să-mi vând cărțile în marile librării.

Aceasta părea o piedică grozavă, dar am decis, pur și simplu, să nu-mi fac griji în această privință. Când am primit cărțile în forma finită, le-am împachetat pentru vreo sută de prieteni și cunoștințe care își comandaseră exemplare și le-am expediat. La puțin timp după ce am trimis primele exemplare, a început să se întâmple un lucru ciudat. Am început să primim noi comenzi de la persoanele care își comandaseră deja exemplare. Ei le povestiseră prietenilor și cunoștințelor despre carte, iar aceia spuseseră mai departe. Unii au cumpărat cinci, chiar zece exemplare și le-au împărțit prietenilor. Părea într-adevăr că picătura din lac devenise o undă ce se extindea rapid.

Speranţele mi s-au lărgit repede, iar apoi am vrut ca oamenii din toată lumea să afle ce conţine această carte cu fotografii, aşa că am apelat la o companie de traduceri pentru traducerea explicaţiilor în limba engleză. Din fericire, oamenii din întreaga lume chiar au ajuns să vadă cartea: Shizuko Ouwehand, o femeie care, mai târziu, avea să-mi fie traducător, a trimis cartea unor prieteni din Europa şi America, iar ca urmare am început să primesc invitaţii de la persoanele care văzuseră fotografiile, să vizitez acele ţări şi să ţin conferinţe. De-a lungul anilor, am fost binecuvântat cu şanse de a vizita Elveţia, Germania, Australia, Olanda, Italia, Anglia, Statele Unite, Canada şi multe alte ţări (printre care şi România), pentru a prezenta cristalele oamenilor din întreaga lume.

Totul părea să se întâmple chiar la momentul potrivit. Oamenii caută o cale prin care să dea un sens acestei lumi a haosului în care trăim. Acest album cu fotografii a devenit o micuţă dar importantă picătură care a produs o undă ce se întinde de atunci în lumea întreagă.

Aş vrea să prezint aici doar o mică parte din fotografiile pe care le-am făcut. Unele dintre ele se găsesc şi în lucrarea *Mesajele Apei*, iar unele din cea de-a doua colecţie de poze numită *Mesajele Apei II*, iar celelalte fotografii au fost făcute special pentru cartea aceasta. Voi înşivă veţi putea vedea clar efectul pe care cuvintele, fotografiile şi muzica le pot avea asupra apei.

Aceste fotografii au fost văzute de japonezi şi de oameni din întreaga lume, mulţi dintre aceştia mi-au trimis scrisori cu părerile şi gândurile lor. Pietricica pe care am

aruncat-o în lac a creat într-adevăr un val mare, care acum a început să se întoarcă la mine.

Am rămas surprins să văd că atât de multă lume a fost impresionată de efectul pe care energia conștiinței umane și cuvintele îl au asupra formării cristalelor de gheață, și aceasta în ciuda faptului că această idee — și anume că vorbele și gândurile au puterea de a transforma apa și alte substanțe — poate, într-adevăr, să pară o religie sau o filozofie neobișnuită.

(Textul continuă la pagina 65)

I-am arătat apei diferite cuvinte

Am înfășurat în jurul unei sticle cu apă o bucată de hârtie dactilografiată cu următoarele expresii sau cuvinte îndreptate spre apă.

Iubire și recunoștință

Acest cristal este absolut perfect, ceea ce arată că iubirea și recunoștința sunt esențiale fenomenului vieții în întreaga natură.

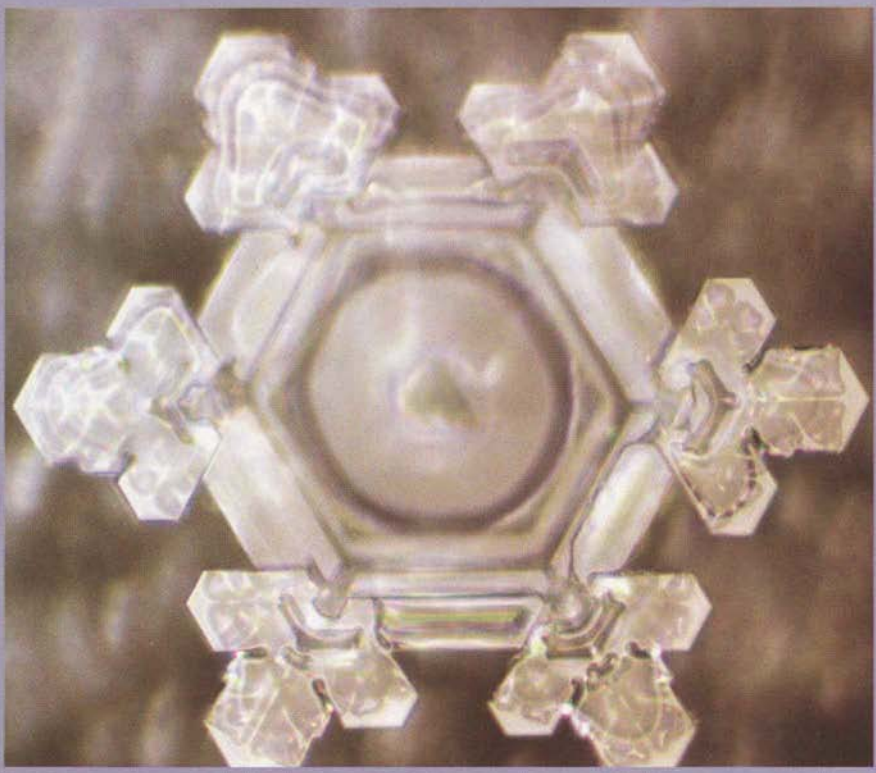

Mulțumesc (în japoneză)

I-am adresat apei prin expunere cuvinte cu înțelesul „Mulțumesc" în diferite limbi. Rezultatul a fost mereu formarea unor cristale frumoase și desăvârșite.

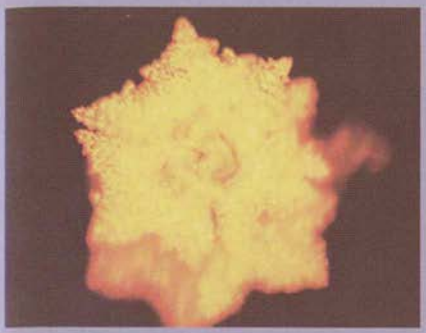

Thank you (în engleză)

Mulțumesc (în chineză)

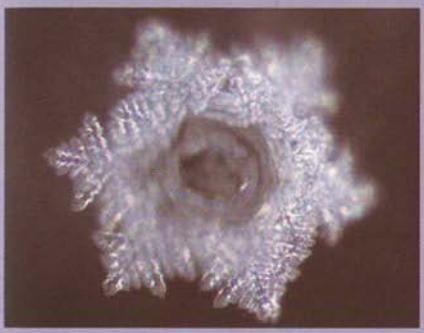

Danke (în germană)

Merci (în franceză)

Mulțumesc (în coreană)

Grazie (în italiană)

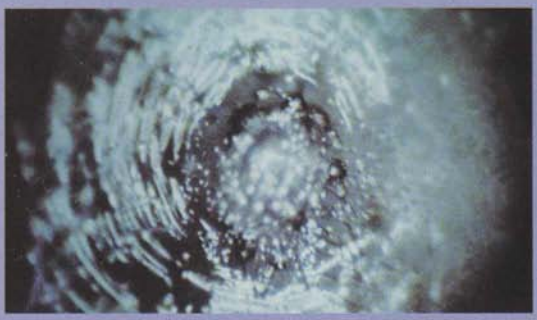

Prostule! (în japoneză)

Prostule! (în engleză)

Mă faci să sufăr. Am să te omor. (în japoneză)

Nu s-au format deloc cristale când i-au fost adresate apei cuvinte care indică violența împotriva unui om. Observăm chiar că expresia „Mă faci să sufăr. Am să te omor." a creat forma unui om cu o armă.

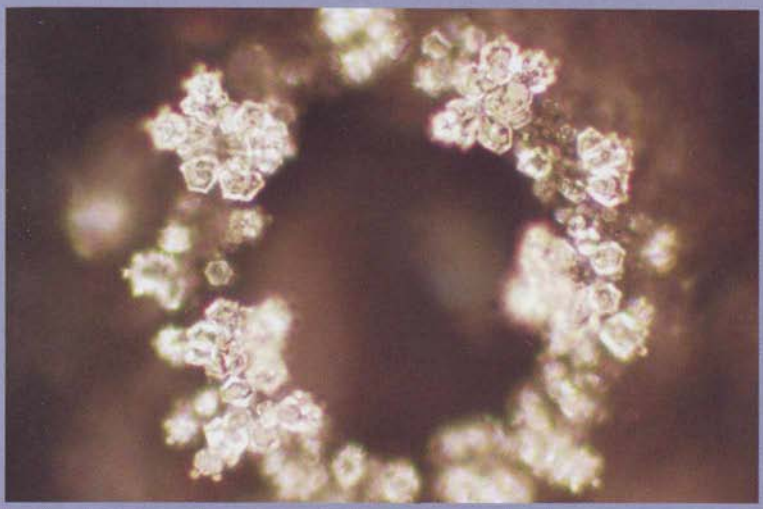

Înger (în japoneză)

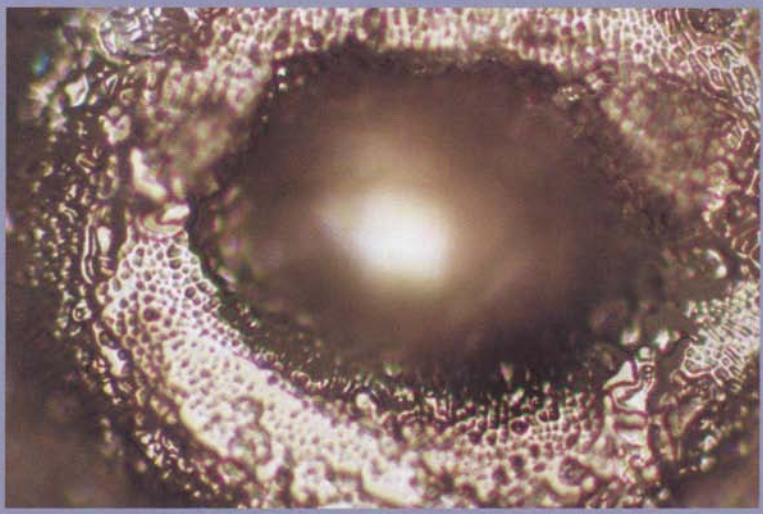

Satana (în japoneză)

Cuvântul „Înger" s-a înfățișat ca un inel format din mici cristale îmbinate, pe când cuvântul „Satana" a dat naștere unui cristal în mijlocul căruia se află un bulgăre întunecat pregătit parcă de atac.

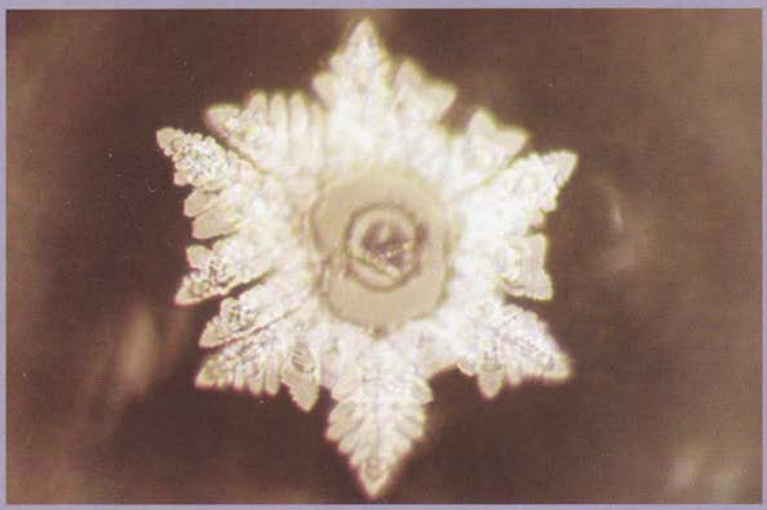

Hai să o facem! (în japoneză)

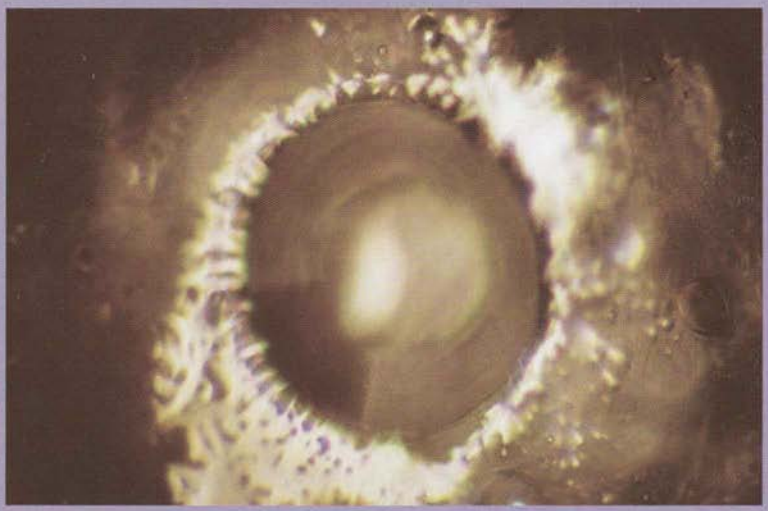

Fă-o! (în japoneză)

„Hai să o facem!" dă naștere unei forme superbe, pe când „Fă-o!" produce un cristal asemănător aceluia produs de cuvântul „Satana". Poate aceasta arată că violența și porunca sunt străine principiilor naturii.

Îmi pare rău (în japoneză)

Vedem aici ce poate face un simplu „Îmi pare rău".
Este posibil ca motivul pentru care cristalul este neclar,
să fie acela că un simplu „Îmi pare rău" poate suna mai
sincer decât niște scuze mai elaborate.

Înțelepciune (în japoneză)

Wisdom (în engleză)

Weisheit (în germană)

Cuvântul „înțelepciune", în diferite limbi, a dat naștere unor cristale de forme minunate, ceea ce poate indica că înțelepciunea este un principiu de bază al naturii, în lumea întreagă.

Un experiment făcut la o școală primară

Acestea sunt unele fotografii făcute după ce copiii de la o școală primară japoneză i-au vorbit apei, precum și o fotografie a unei mostre de apă ignorată.

Ești drăguță

Proasto

Copiii au rostit cuvinte diferite în fața câtorva sticle cu apă. Apa căreia copiii i-au spus „Ești drăguță" a produs cristale drăguțe, în schimb cuvântul „Proasto" a avut efectul opus celui anterior.

Când copiii au spus de câteva ori „Ești frumoasă"

Când copiii au spus de mai multe ori „Ești frumoasă"

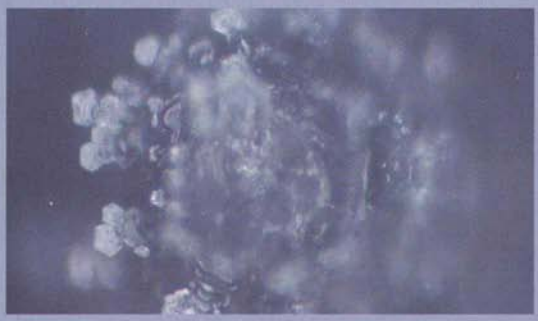

Când apa a fost ignorată

Când i-au spus apei de mai multe ori „Ești frumoasă", aceasta a format cristale mai bine conturate decât când i-au spus același lucru doar de câteva ori. Cristalele formate de apa ignorată au ieșit cel mai puțin conturate.

Ce înfățișare are Cosmosul?

Aceste fotografii ale cristalelor au fost făcute unor mostre de apă expuse cuvântului „Cosmos" în limbile japoneză, engleză și germană; într-o imagine, apa a fost expusă unei fotografii a Pământului.

Cosmos (în japoneză)

Cosmos (în engleză)

Kosmos (în germană)

Cele trei cristale se aseamănă, având contururi clare. Se pare că principiile Cosmosului nu țin cont de diferențele dintre limbi.

Când i-am arătat apei o fotografie a Pământului

Cristalul este frumos, dar nu putem să nu observăm că este un pic deformat. Fără diformitatea aceasta, ar fi la fel de frumos ca orice cristal desăvârșit.

Ce se întâmplă când apa este expusă la muzică?

Fotografiile cristalelor următoare au fost făcute după ce sticlele cu apă au fost așezate între două difuzoare.

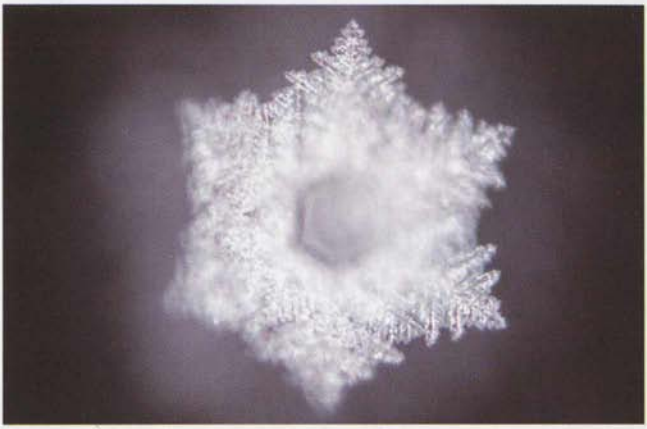

Beethoven: Simfonia a V-a — *„Simfonia destinului"*

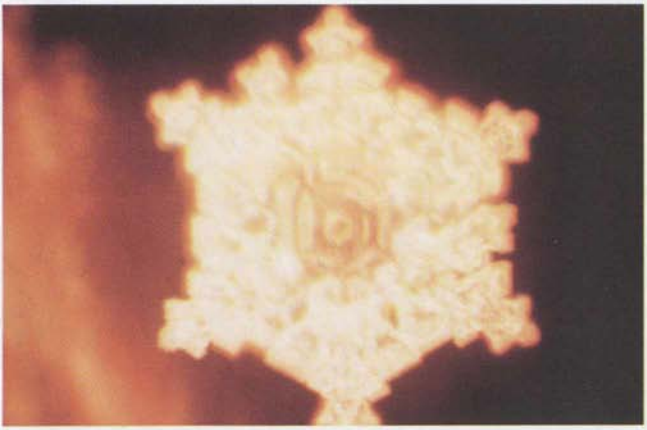

Beethoven: Simfonia a VI-a — *„Pastorala"*

Muzica lui Beethoven a dat naștere unor cristale deosebite, cu multe detalii și forme fanteziste ce produc un efect terapeutic.

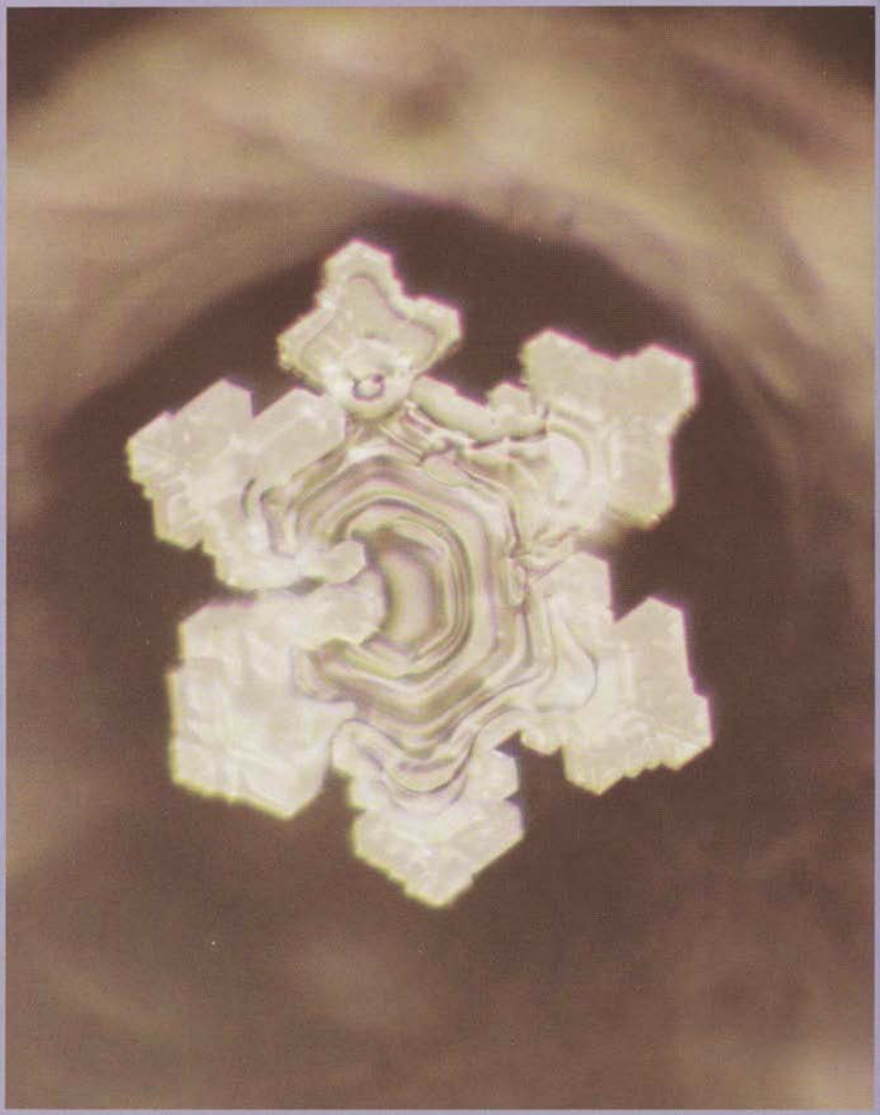

Mozart: *Simfonia Nr. 40*

Frumusețea acestui cristal reflectă frumusețea piesei muzicale. Cristalul pare să oglindească modul de viață entuziast a lui Mozart.

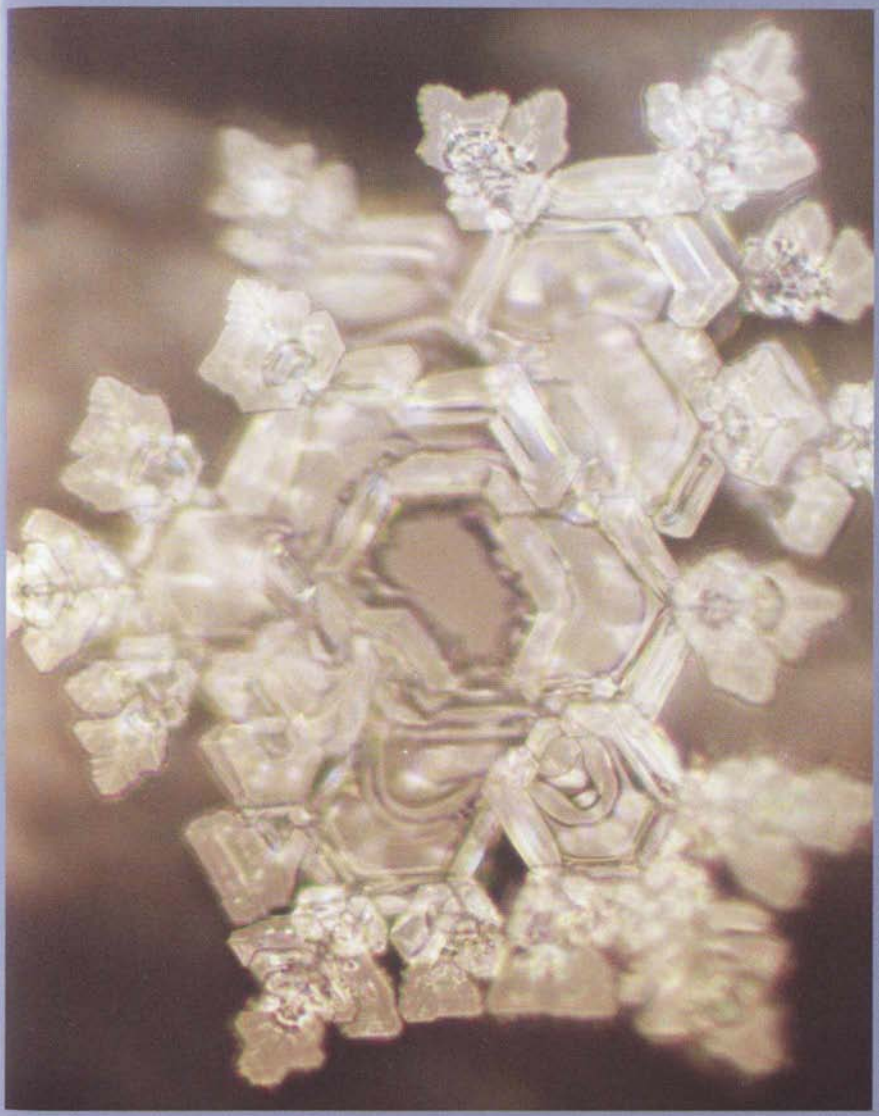

Bach: *„Arie pentru corzi în Sol major"*

Acordurile line ale acestei melodii de Bach (din celebrul aranjament pentru vioară și pian) sunt bine reprezentate de splendoarea acestui cristal.

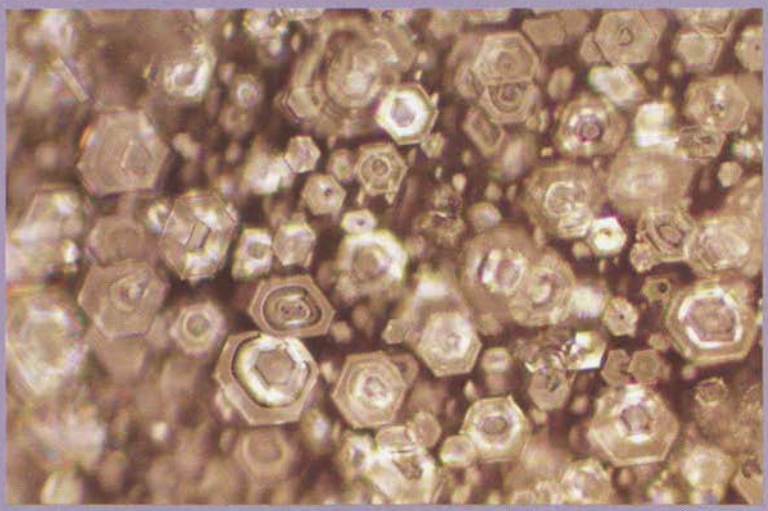

Chopin: *Studiu în Mi major*

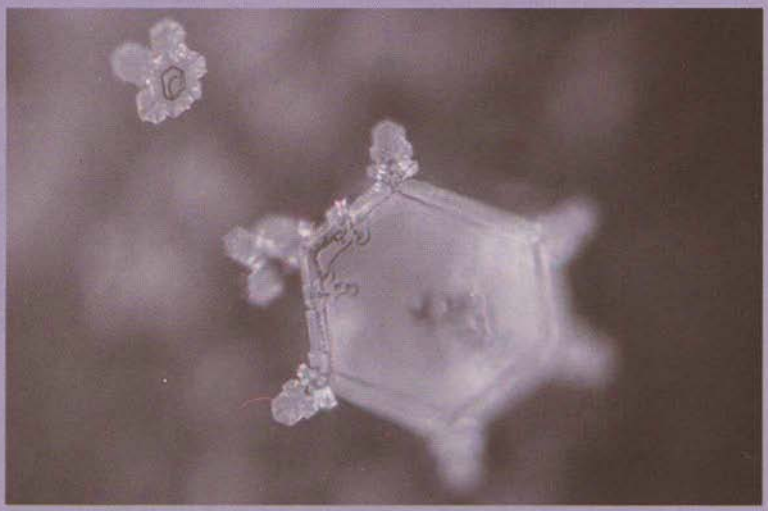

Chopin: *Preludiu în Re bemol major*

Se pare că muzica de pian produce cristale în formă de picături.

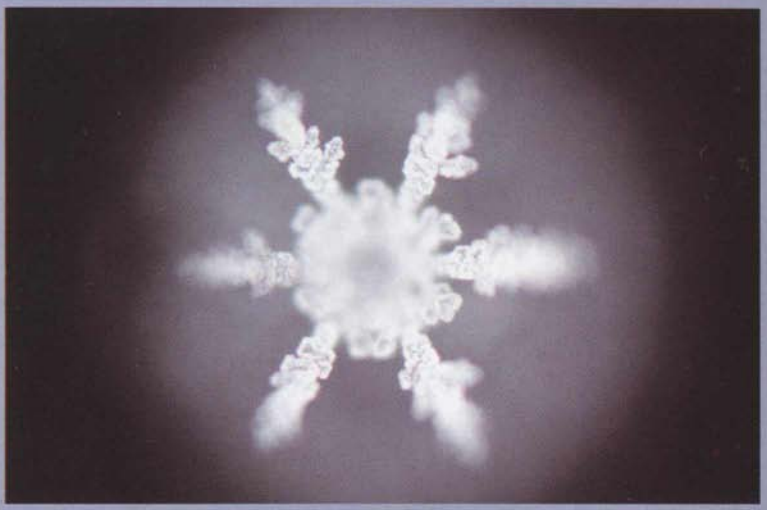

Tchaikovsky: Lacul Lebedelor

Cristalul de sus seamănă cu o lebădă, pe când culorile curcubeului din cristalul de jos par să reprezinte lumina speranței, probabil sub efectul poveștii din Lacul Lebedelor.

The Beatles: *Yesterday*

Surprinde forma familiară a cristalului. Probabil, aceasta este rezultatul faptului că acest cântec este iubit în întreaga lume.

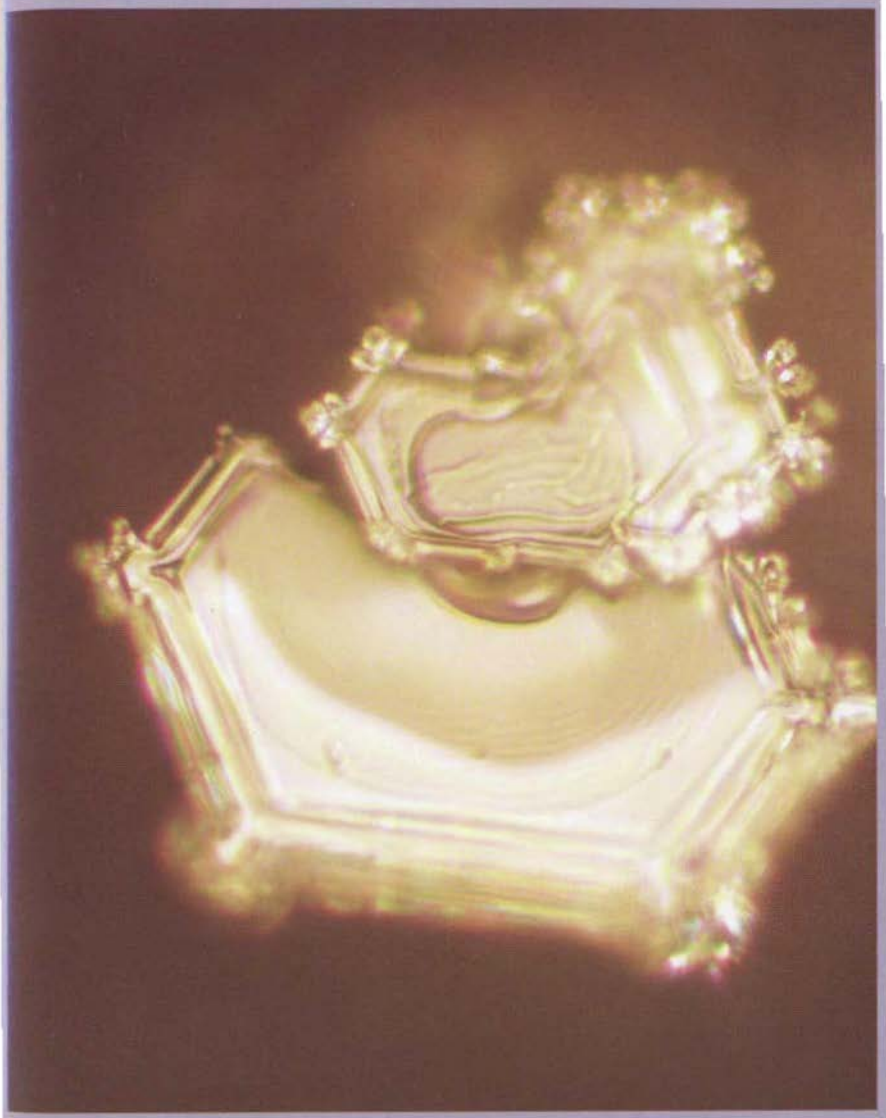

Elvis Presley: *Heartbreak Hotel*

Ca și cum ar imita cântecul, cristalul este împărțit în două, asemenea unei inimi frânte.

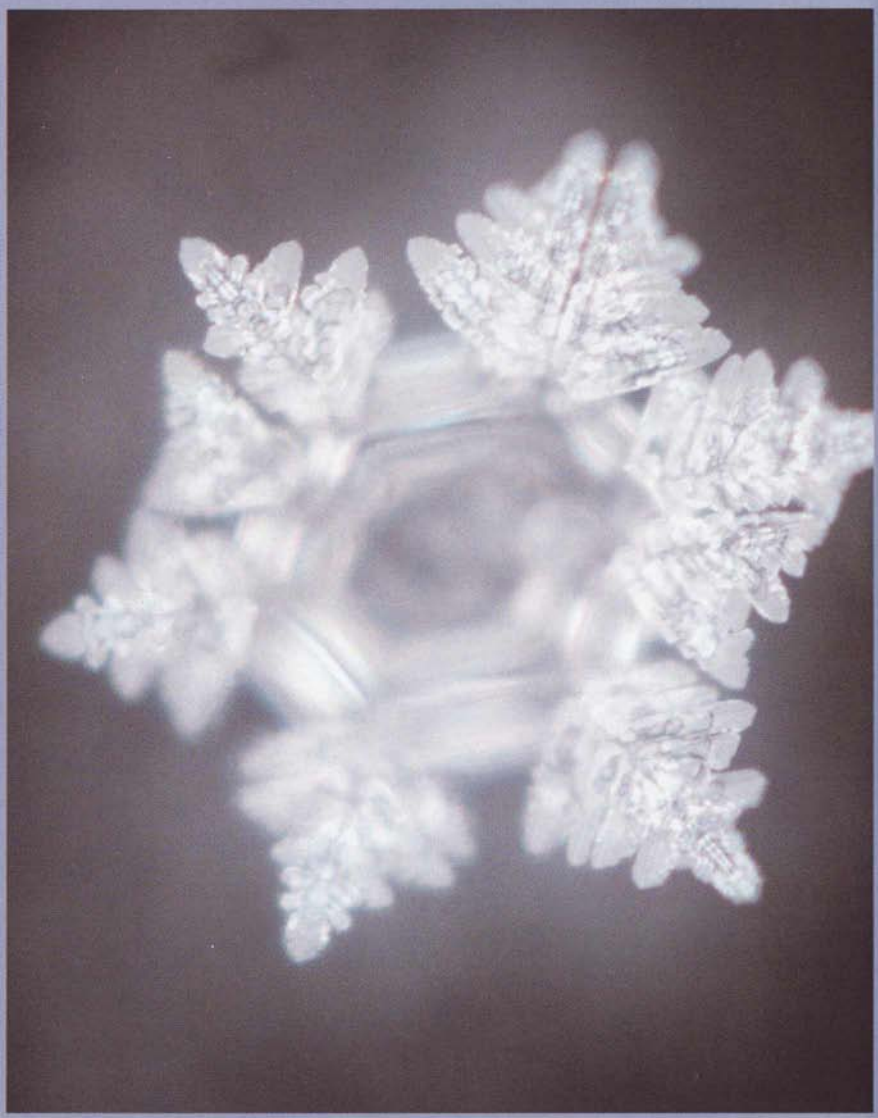

Bud Powell: Visul Cleopatrei

Jazz-ul modern al anilor 1950 a dat naștere acestui frumos cristal, indicând calitățile terapeutice ale acestei muzici, creată într-o perioadă tulbure.

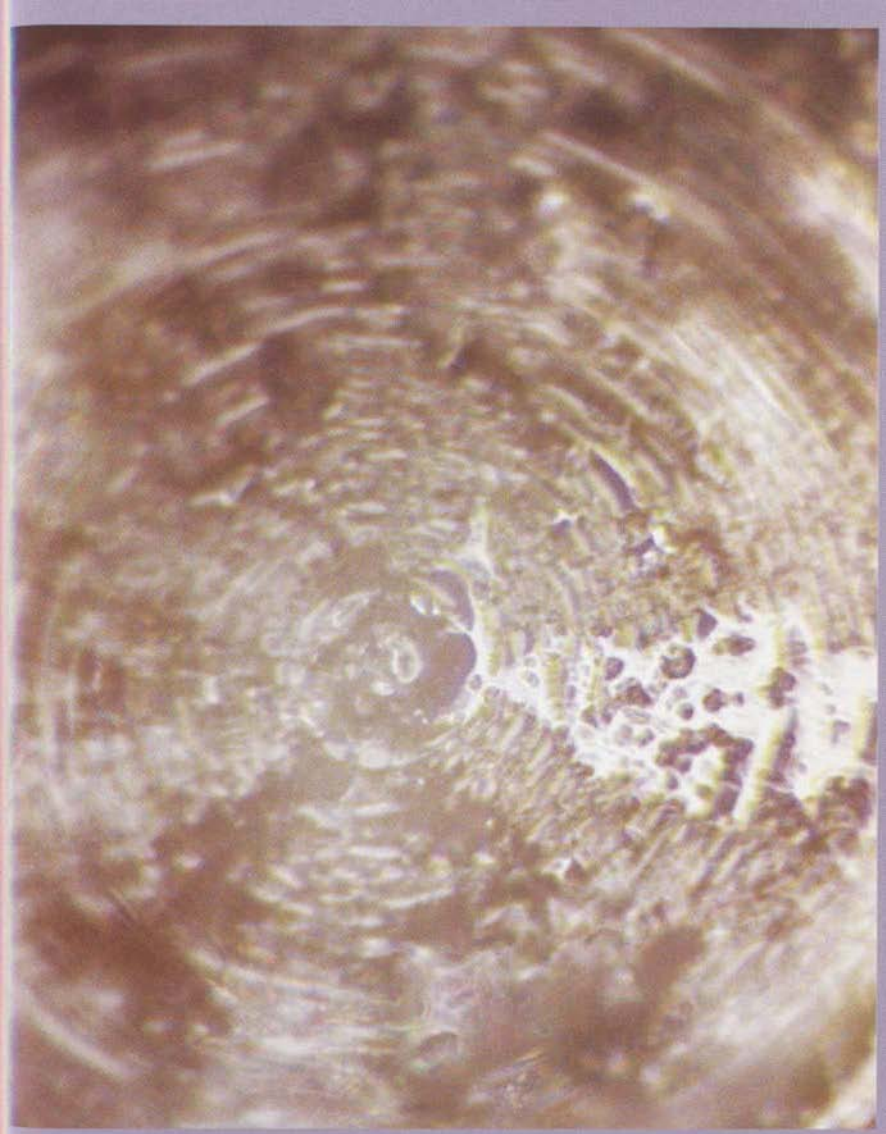

Muzică heavy-metal

Acesta este produsul muzicii gălăgioase, cu versuri vulgare, pline de furie. Rezultatul este asemănător celui obținut de cuvântul „Prostule!", ceea ce dovedește că apa reacționează mai puternic la cuvinte decât la muzică.

Primăvara

Vara

Toamna

Iarna

Vivaldi: Anotimpurile

Cele patru anotimpuri sunt bine înfățișate de aceste cristale: înmuguririle primăverii, vara cea plină de flori, o nouă viață promisă de maturitatea toamnei și neclintirea tăcută a iernii.

Am dat peste o toamnă micuță (dintr-un cântec de copii japonez)

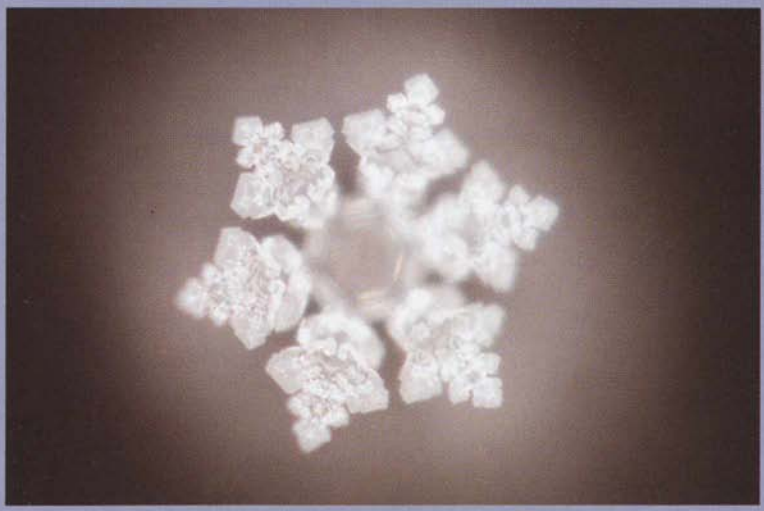

Libelula roșie (dintr-un cântec de copii japonez)

Cuvintele „Am dat peste o toamnă micuță" au produs un cristal mic cu grăunțe asemănătoare unor frunze căzute, iar cristalul format sub efectul cuvintelor „Libelula roșie" ar putea fi văzut ca reprezentând șase libelule cu aripile larg deschise.

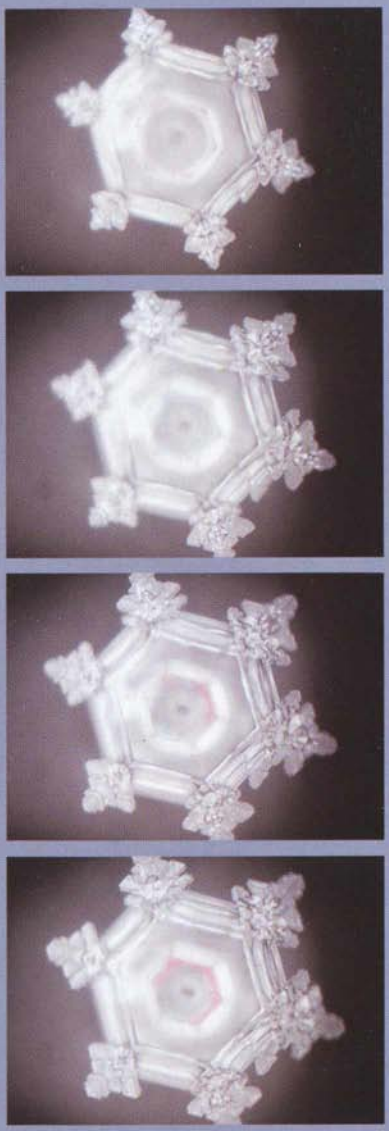

Mandarini înfloriți pe un deal

Culoarea acestui cristal s-a schimbat la fiecare zece secunde, dovedind că și apa respiră. Culoarea din centru, care se schimbă până devine roșie, indică poate culoarea mandarinei care se coace.

Efectele dăunătoare ale undelor electromagnetice

Mostre de apă distilată și apa căreia i-am arătat cuvintele „iubire și recunoștință" au fost așezate lângă televizoare, computere și telefoane mobile. Alte mostre au fost încălzite în cuptoare cu microunde.

Televizor

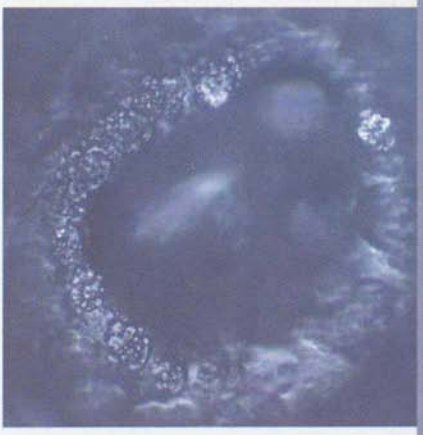

Computer

Mostrele de apă din stânga, care fuseseră expuse „iubirii și recunoștinței", au format cristale mai complete decât mostrele de apă distilată, din dreapta. Imaginile arată că e nevoie de moderație în folosirea televizorului și a computerului.

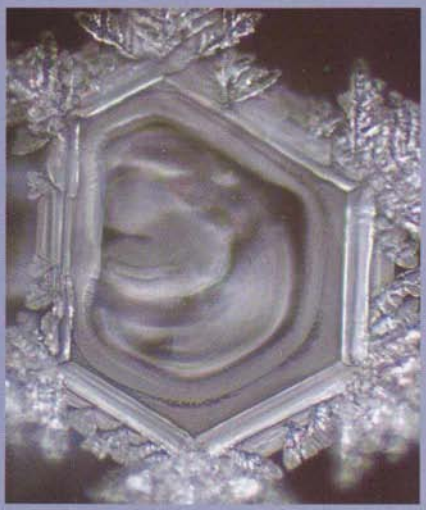

Telefon mobil

Cuptor cu microunde

Apa distilată încălzită în cuptorul cu microunde a produs un cristal asemănător celui format de cuvântul „Satana". Nici apa expusă telefonului mobil nu poate fi prea sănătoasă pentru corpul dumneavoastră.

Apă expusă unui documentar de televiziune benefic

Acest superb cristal s-a format în apa căreia i s-a arătat un documentar despre misterele vieții. Așadar, pericolul reprezentat de undele electromagnetice diferă în funcție de conținutul informațional.

Niște cristale mai puțin obișnuite

În paginile următoare sunt prezentate fotografiile cristalelor formate astfel: în apa unui lac unde s-au făcut rugăciuni; în apa expusă numelui Amaterasu (zeița soarelui Shinto); în apa căreia i-au fost arătate imagini cu cercuri din lanuri, delfini și în apa subterană la scurt timp înainte și după un cutremur.

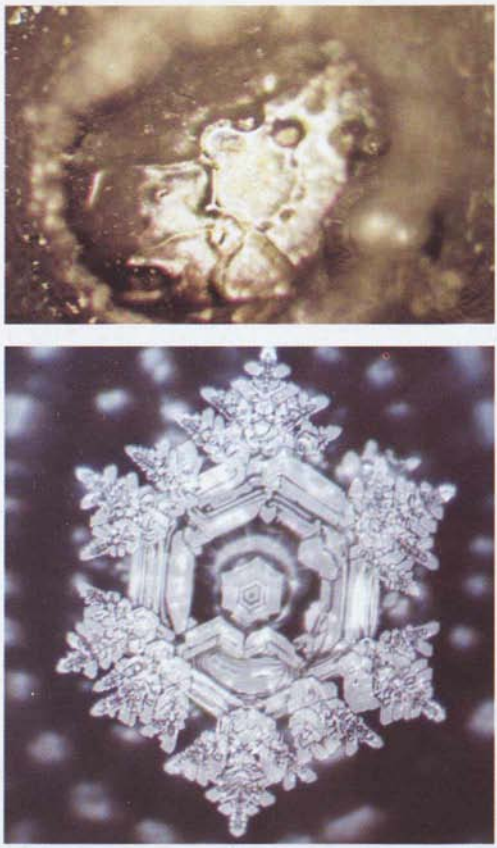

Apa unui lac înainte și după efectuarea unei rugăciuni budiste tămăduitoare

Stând cu fața înspre lac, un preot a repetat o rugăciune tămăduitoare. Primul cristal, înainte de rugăciune, arată ca un chip deformat, suferind, iar cristalul format după rugăciune pare ca o lumină ce strălucește din galaxie.

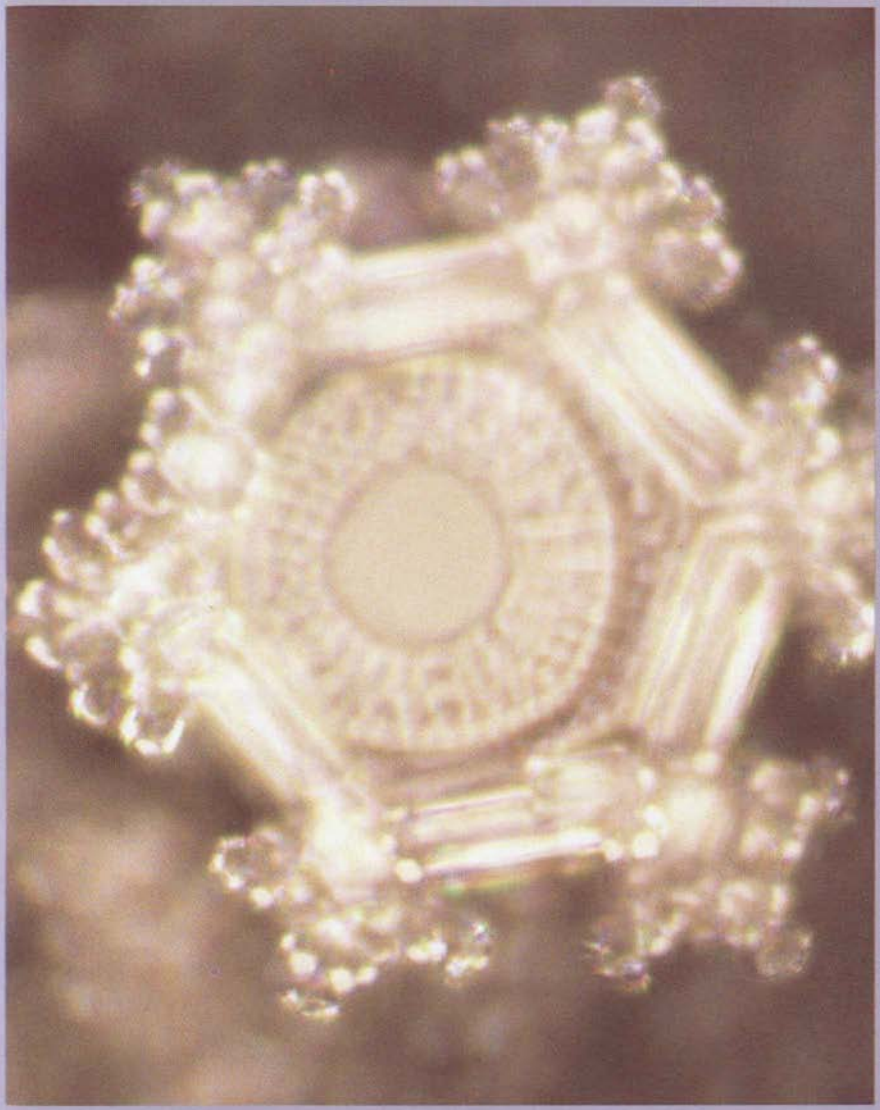

Apă expusă numelui zeiței soarelui Amaterasu

Acest cristal seamănă cu o oglindă frumoasă sau, poate, cu conturul soarelui. Pe lângă faptul că este splendid, radiază măreție sau chiar sfințenie.

Un cristal expus fotografiei unui cerc din lan

Apă dintr-un loc sfânt, de la intrarea de est a mormântului sfântului Heitate, din districtul Kumamoto

Cristalul căruia i s-a arătat fotografia cercului din lan seamănă cu un OZN. Apa de la cel mai vechi loc sfânt din Japonia a format un cristal a cărui formă seamănă cu caracterele din limba japoneză semnificând „recunoștință".

Apă căreia i-am arătat fotografia unui delfin

Se spune despre delfini că ar fi cel puțin la fel de inteligenți ca ființele umane și că ar avea puteri vindecătoare. Acest cristal nobil pare să radieze forță tămăduitoare.

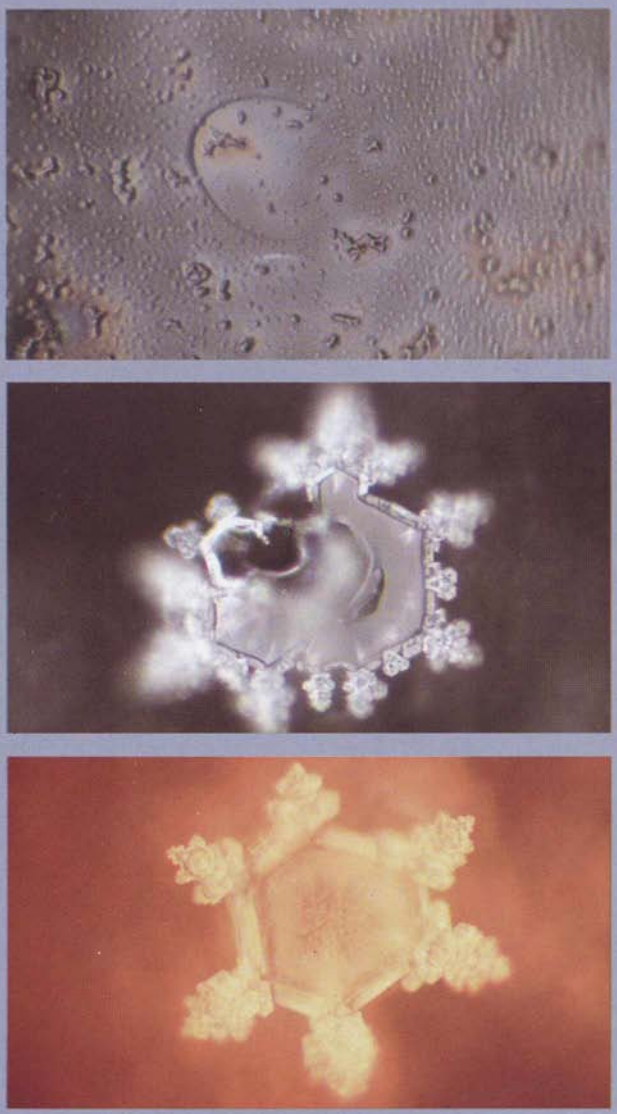

Apă subterană la scurt timp înainte și după un cutremur din districtul Shimane și, ulterior, în același loc

Înainte de cutremur nu s-a format nici un cristal, ca și cum apa ar fi prevestit cutremurul. După cutremur, apa și-a redobândit, treptat, capacitatea de a forma cristale.

În timp ce unele feluri de apă au produs cristale sublime, parcă pentru a simboliza toată frumusețea acestei lumi, cristalele formate în alte tipuri de apă erau diforme sau nu apăreau deloc, parcă pentru a ne spune ceva despre cotloanele întunecate latente din suflet.

Când țin conferințe, folosesc diapozitive pentru a arăta fotografiile cristalelor de gheață. Reacțiile la aceste diapozitive sunt dintre cele mai variate. Deseori aud oamenii trăgând aer în piept de uimire, iar câteodată văd chiar lacrimi în ochii lor. Am descoperit că o singură picătură de apă poate avea diferite efecte de undă asupra unui individ.

Manuela Kihm, persoana care m-a invitat prima oară să țin o prelegere în Elveția, a reacționat la fotografii exprimându-și sentimentele astfel:

> Putem vedea minunea din fotografiile cristalelor de apă cu proprii noștri ochi. Ca urmare, conștiința noastră face un salt rapid. Această trezire a conștiinței are loc aproape instantaneu. Faptul că lucrurile pe care le-am gândit și le-am simțit pot fi văzute acum cu ochii noștri accelerează această schimbare.

Un alt participant elvețian a reacționat astfel:

> Prin intermediul fotografiilor am putut vedea că energia conștiinței și a cuvintelor noastre

poate transforma lucruri pe care le putem vedea cu ochii noştri. Aceasta este prima şi singura cale prin care această energie inefabilă poate fi zărită. Nu credem ceea ce nu putem vedea, însă cristalele de gheaţă ne arată totul — nu mai e vorba despre a crede sau a avea îndoieli. Folosindu-se de această metodă, oricine poate să încerce experimentele pe cont propriu pentru a-şi dovedi totul.

Iar un cititor japonez a scris:

Apa nu este doar o substanţă între substanţe — ea este forţa vieţii în natura maiestuoasă. M-a ajutat să realizez, din nou, misterioasa capacitate a apei de a purifica şi de a da viaţă întregii firi. Pot vedea că sufletul, sentimentele şi vibraţiile au un efect în formarea cristalelor de gheaţă, iar prin aceasta pot simţi importanţa sufletului şi a cuvintelor. Această informaţie este de-a dreptul minunată şi impresionantă într-un mod unic.

Cristalele de gheaţă sunt legate strâns şi permanent de sufletul uman. Când reflectez asupra motivului pentru care cristalele de gheaţă le-au vorbit atâtor oameni, ştiu că aceasta s-a întâmplat din cauză că în ele se găseşte cheia către misterele Universului, iar această cheie poate

deschide conştiinţa necesară pentru înţelegerea ordinii adevărate a Universului şi a rolului nostru aici.

Apa este oglinda sufletului. Are multe chipuri, formate prin adaptarea apei la conştiinţa fiinţelor umane. Ce anume îi conferă apei capacitatea de a reflecta ce se află în sufletele oamenilor? Pentru a răspunde la această întrebare, vreau întâi să mă asigur că înţelegeţi următorul lucru: Existenţa înseamnă vibraţie.

Întregul Univers se află într-o stare de vibraţie şi fiecare obiect îşi produce propria frecvenţă, care este unică. Tot ce am de spus în această carte se bazează pe acest fapt. Anii de cercetare a apei m-au învăţat că acesta este principiul fundamental al Universului.

Poate fi exprimat în doar trei cuvinte, însă pentru cei care nu le-au auzit niciodată, sunt cuvinte foarte greu de înţeles.

Vă puteţi întreba, *Existenţa înseamnă vibraţie? Chiar şi masa aceasta? Scaunul acesta? Trupul meu? Cum poate să fie vibraţie tot ceea ce pot vedea şi atinge?* Este într-adevăr greu de crezut că lucrurile pe care le poţi apuca în mâini şi examina — lucruri ca lemnul, pietrele, betonul — se află toate în vibraţie.

Însă în ziua de azi ştiinţa mecanicii cuantice admite, în general, că materia nu este altceva decât vibraţie. Când descompunem ceva în cele mai mici componente, intrăm mereu într-o lume bizară, unde tot ce există sunt particule şi unde.

Să ne închipuim că v-aţi putea reduce trupul la o mărime microscopică şi că aţi porni într-o explorare pentru

a descoperii secretele acestui univers numit *ființă umană.* Ați vedea în scurt timp că orice lucru nu este alcătuit din altceva decât atomi, fiecare atom fiind un nucleu cu electroni ce se învârt în jurul lui. Numărul și forma acestor electroni și a orbitelor lor îi conferă fiecărei substanțe un set specific de frecvențe vibraționale. Ați descoperi că, indiferent de substanță, nimic nu este masă solidă. Există doar nucleul înconjurat de o undă ce se rotește fără oprire.

Totul se află în continuă mișcare și vibrație — din când în când, cu o viteză incredibilă.

Conform *Hanyasbingyo, Sutra budistă a Înțelepciunii și a Inimii:* „Tot ce poate fi văzut nu are formă, iar ce nu poate fi văzut are formă". Putem spune acum că această ciudată contradicție, rostită cu secole în urmă de către Buddha, a fost validată de știința modernă.

Ochii noștri pot vedea obiecte, însă nu pot vedea vibrații. În orice caz, aș vrea să vă gândiți dacă nu cumva ați avut și dumneavoastră o experiență asemănătoare cu aceasta:

Stați de vorbă cu cineva într-o cameră, iar atmosfera este caldă, prietenoasă și deschisă. Apoi o altă persoană intră în cameră. Din clipa în care a intrat în cameră, observați o schimbare în atmosferă, iar acum, în locul căldurii care umplea încăperea, spațiul este închis ca într-un mulaj întunecat și rece.

Privești chipul noului venit și vezi o expresie posomorâtă și umeri încovoiați, vezi pe cineva care

arată ca și cum viața l-ar fi extenuat, pur și simplu. Care ar putea fi cauza acestei suferințe? Poate o inimă frântă, o greșeală la locul de muncă sau doar un dezgust general pentru viață — las răspunsul pe seama dumneavoastră. Vreau să vă gândiți la motivul pentru care s-a schimbat atmosfera din cameră în momentul în care s-a deschis ușa.

Și ființele umane se află în vibrație și fiecare individ vibrează la o anumită frecvență unică. Fiecare dintre noi are capacitățile senzoriale necesare pentru a simți vibrațiile celorlalți.

Cineva care trece printr-o mare tristețe va emite o frecvență a tristeții, iar cineva care își trăiește viața din plin și este mereu bucuros va emite frecvența corespunzătoare. Cineva care îi iubește pe ceilalți va emite o frecvență a iubirii, însă din partea cuiva care face rău va porni o frecvență întunecată și malefică.

Același principiu se aplică obiectelor și locurilor. De exemplu, există locuri unde au loc frecvent accidente, locații unde afacerile au succes și locații care produc fericire. Și se prea poate că ați auzit de o bijuterie care aduce nenorocire posesorilor succesivi.

Aceasta nu se aplică doar obiectelor fizice, ci și feluritelor fenomene ce au loc în lume emit, de asemenea, frecvențe specifice. O schimbare în energia din atmosferă are ca urmare fulgere și furtuni. O energie intensă va produce cataclisme, însă trebuie să înțelegem că acestea nu sunt evenimente negative. Dacă ne gândim la cantitatea

imensă de energie negativă care este astfel neutralizată, ar trebui poate să fim recunoscători pentru fulgere și furtuni.

Pentru o mai clară exemplificare, gândiți-vă la faptul că oamenilor din întreaga lume le face plăcere să se întâlnească și să sărbătorească împreună. Când oamenii se adună, purtând haine deosebite, cântând și dansând, rezultatul este că vibrațiile negative și care stagnează sunt risipite și se creează vibrații ale fericirii.

Toate lucrurile se află în vibrație și fiecare vibrează la propria frecvență. Înțelegând aceasta, vă veți lărgi înțelegerea despre Univers. Această înțelegere vă va deschide ochii către lucruri pe care nu le-ați zărit înainte — lucruri pe care le-ați înghesuit până acum în străfundurile conștiinței — iar aceste descoperiri și sentimente îi vor dărui o nouă viață sufletului vostru.

Faptul că toate se află într-o stare de vibrație înseamnă, de asemenea, că toate creează sunete.

Asta nu înseamnă că putem auzi orice sunet, deși există persoane care se pare că aud vocile copacilor și pot comunica cu plantele. Indiferent dacă putem sau nu să auzim sunetele, putem spune că frecvența particulară a tuturor obiectelor poate fi interpretată ca fiind sunet.

Se spune că urechea omului poate, în general, să perceapă frecvențe cuprinse între 15 Hz și 20.000 Hz (Hz sau Hertz indică numărul de cicluri pe secundă ale undei repetitive). De fapt, e un lucru bun că urechile noastre

au aceste limite — altfel, probabil nu am putea dormi noaptea.

Lumea naturală este, într-adevăr, bine gândită — totul se află în echilibru. Iar atunci când un sunet este produs, întotdeauna există un *maestru receptor* care să-l asculte: apa.

Permiteți-mi să vă rog să vă gândiți de ce formarea cristalelor ar fi afectată de muzică și de ce s-ar ajunge la rezultate complet diferite în funcție de cuvintele rostite sau scrise la care apa a fost expusă. Răspunsul se găsește, din nou, în faptul că totul este vibrație. Apa — atât de sensibilă la frecvența specifică emisă de lume — oglindește în mod eficient și esențial lumea de afară.

Muzica și cuvintele rostite sunt vibrație și sunt lesne înțelese și interpretate de oricine. Sunetele ca melodia produsă de o voce umană la o înmormântare budistă creează o frecvență tămăduitoare.

Dar cum putem interpreta fenomenul de formare a cristalelor ce sunt afectate de cuvintele scrise pe hârtie și arătate apei? Înseși cuvintele scrise emit o vibrație specifică pe care apa o poate simți. Apa oglindește cu precizie toate vibrațiile produse în lume și transformă aceste vibrații într-o formă ce poate fi percepută de ochiul uman. Când i se arată un cuvânt scris, apa îl preia ca vibrație și exprimă mesajul într-o formă specifică. (Ați putea privi literele ca un cod vizual pentru exprimarea cuvintelor.)

Dar ce sunt, în fond, cuvintele? Vechiul Testament afirmă: „La început a fost Cuvântul". Asta ar însemna că, înaintea creării Universului, exista „Cuvântul". Interpretarea pe care o dau eu este aceea că „Cuvântul" a creat ființele umane, iar acestea au învățat apoi *cuvinte* din natură.

În timpurile de demult, pe când oamenii trăiau în sânul naturii, ei trebuiau să se apere, așa că erau sensibili la frecvențele și sunetele produse de natură, putând detecta pericolul înainte să fie luați pe nepregătite.

Sunetul vântului șuierând, sunetul apei curgând, sunetul unui animal umblând prin iarbă — capacitatea de a înțelege aceste sunete și de a le transmite celorlalți folosindu-și vocea era necesară supraviețuirii. Este probabil ca aceste încercări spre un limbaj să fi fost simple mesaje de numai câteva cuvinte, însă, odată cu dezvoltarea culturii și acumularea de experiență, vocabularul ni s-a lărgit.

De ce sunt atunci limbile vorbite de oameni atât de diferite? E ușor de înțeles dacă ținem seama de faptul că limba se învață din vibrațiile mediului înconjurător. Mediul înconjurător diferă mult de la un loc la altul și fiecare mediu produce vibrații diferite. Clima europeană cu vreme schimbătoare și insulele asiatice cu climă umedă — toate creează vibrații diferite, care emană din natură. Japonia are patru anotimpuri distincte, și astfel limba japoneză reflectă aceasta cu un frumos lexic de cuvinte legate de vreme.

Apa expusă cuvântului „Mulțumesc" a produs cristale frumoase în forme geometrice deosebite, indiferent de

limba folosită. Însă apa expusă cuvântului „Prostule!" sau altor cuvinte degradante a dat naştere unor cristale vizibil frânte şi diforme.

Potrivit Bibliei, înainte de Turnul Babel, toată lumea vorbea aceeaşi limbă. Poate aceasta ne spune că, deşi locurile şi mediile înconjurătoare diferă, principiile fundamentale ale naturii sunt aceleaşi.

Putem presupune că, atunci când se formează un cristal întreg şi perfect geometric, apa este în armonie cu natura şi cu fenomenul pe care noi îl numim viaţă. Nu se formează cristale în apa care a fost poluată prin ignorarea, din partea noastră, a legilor naturii. Când am încercat să fotografiem cristalele din apa de la robinet din Tokyo, rezultatele au fost lamentabile. Motivul este că apa este epurată cu clor, distrugându-se astfel capacitatea înnăscută a apei de a forma cristale.

Când îngheaţă apa, particulele de apă se îmbină pentru a forma nucleul cristalului, iar când nucleul creşte, luând o formă hexagonală stabilă, apare un cristal de apă vizibil; dar când se găsesc informaţii ce sunt în conflict cu natura, se formează un cristal incomplet.

Cuvintele *recunoştinţă* şi *iubire* alcătuiesc principiile fundamentale în cadrul legilor naturii şi ale fenomenului vieţii. Astfel, după firea ei, apa este predispusă să creeze forma hexagonală. În schimb, cuvinte ca „Prostule!" nu există în natură, ci sunt elemente nefireşti, create de oameni. Vorbele ce insultă, rănesc şi batjocoresc sunt rezultatul culturii create de oameni.

Este foarte probabil ca în natură să apară doar vibrații de iubire și recunoștință, iar observarea naturii confirmă aceasta. Copacii și plantele își dovedesc respectul reciproc prin felul armonios în care trăiesc. Aceasta se aplică și în lumea animalelor. Chiar și leii ucid doar când le este foame, niciodată din întâmplare. Plantele ce cresc la umbra copacilor nu se plâng, iar animalele nu caută să aibă mai multă mâncare decât au nevoie.

Într-un articol din ediția Martie-Aprilie 1989 a revistei americane de știință *21st Century Science and Technology,* Warren J. Hamerman scria că materia organică ce alcătuiește corpul uman produce o frecvență care poate fi reprezentată prin sunet la aproximativ patruzecișidouă de octave deasupra lui do de mijloc (nota aproape de centrul claviaturii unui pian). Standardul modern pentru această notă do este de aproximativ 262 Hz, ceea ce semnifică că sunetul atinge în jur de 570 de trilioane de Hz. De vreme ce Hz înseamnă vibrații pe secundă, aceasta indică faptul că ființele umane vibrează de 570 de trilioane de ori pe secundă, o cifră care depășește puterea de imaginație și indică un potențial ascuns incredibil și minunat.

Este greu de închipuit patruzecișidouă de octave, însă doar realizați că frecvența ființei umane este fantastic de diversificată și incomparabilă. Ființa umană are înăuntrul ei un univers plin de frecvențe ce se suprapun, iar rezultatul este o simfonie de proporții cosmice.

Când le vorbesc oamenilor despre vibraţii şi frecvenţe, mă folosesc de ceea ce îmi place să numesc „teoria *do-re-mi-fa-sol-la-si*". Această teorie simplă spune pur şi simplu că frecvenţa oricărui lucru din Univers poate fi rezumată la şapte părţi componente — *do, re, mi, fa, sol, la* şi *si.*

Universul este alcătuit dintr-un număr nesfârşit de lucruri de la cea mai joasă la cea mai înaltă frecvenţă. V-ar putea ajuta să vă imaginaţi clapele unui pian aranjate în ordine, începând de la cel mai jos sunet. Dacă apeşi clapele albe, vei atinge sunetele *do, re, mi, fa, sol, la* şi *si.* Urcând pe claviatură cu o octavă, de la un *do* la celălalt, frecvenţa se dublează. Cu alte cuvinte, această dublare a frecvenţei împărţită în şapte părţi rezultă în *do, re, mi, fa, sol, la* şi *si.* Astfel, repetiţia acestor şapte sunete exprimă toate sunetele, de la cel mai jos până la cel mai înalt.

Dar ce revelaţie se poate obţine din înţelegerea frecvenţei ca sunet?

Cea mai importantă revelaţie este aceea a rezonanţei. Sunetele cu aceeaşi frecvenţă intră în rezonanţă. Putem înţelege aceasta folosindu-ne de un diapazon, un instrument în formă de Y, folosit pentru a da tonul unei voci sau pentru a acorda un instrument muzical.

Când un diapazon este lovit cu un ciocănel de cauciuc, producând nota *la,* iar un cântăreţ răspunde cu un sunet *la,* diapazonul şi vocea produc o undă sonoră de frecvenţă unică. Aceasta se numeşte rezonanţă. Când

una dintre părți produce o frecvență, iar cealaltă parte răspunde cu același sunet, ele intră în rezonanță. Se spune că ce se-aseamănă se-adună, așa că s-ar părea că vibrațiile se atrag și interacționează între ele.

Printr-o observație atentă veți vedea că acest fenomen se întâmplă peste tot în jurul vostru. Un câine ce se plimbă pe stradă probabil că nu le va răspunde altor animale pe lângă care trece, însă poate fi foarte sensibil la un câine de pe cealaltă parte a străzii. Câinii urlă adesea când aud sunetul unei sirene, iar aceasta ar putea fi, de asemenea, un tip de rezonanță.

Întâlnim aceasta și în relațiile dintre oameni: persoanele care produc frecvențe asemănătoare se simt atrase unele de altele, rezultatul fiind prietenia. Anumiți oameni rămân indiferenți unii față de ceilalți, indiferent cât de apropiați ar fi fizic. Totuși, dacă o persoană pe care n-o simpatizezi intră în contact cu tine, iar tu reacționezi, aceasta, de asemenea, înseamnă că intri în rezonanță într-un anumit mod cu acea persoană.

Cel mai mare secret al artelor marțiale japoneze este numit „victorie fără luptă". Aceasta înseamnă, în esență, a evita să intri în rezonanță cu inamicul. Să lupți și să câștigi înseamnă să intri în rezonanță cu inamicul, iar astfel nivelul relației este foarte scăzut.

Când frecvențele sunt fundamental incompatibile, ele nu pot intra în rezonanță. Nu putem accepta ceea ce este fundamental diferit de noi înșine.

În orice caz, este interesant că poate exista rezonanță chiar și când frecvențele nu sunt identice. Aceasta se întâmplă, de pildă, când frecvența se dublează. Intonarea la pian a notei *la*, la 440 Hz și a aceleași note *la* cu o octavă mai jos, la 220 Hz, produce un sunet ce răsună foarte plăcut; la fel, dacă la sunetul de diapazon răspundem prin intonarea aceluiași sunet cu o octavă mai jos, rezonanța va fi, de asemenea, una plăcută.

Când diferența de frecvență este dublă, de patru ori mai mare, de opt ori mai mare ș.a.m.d. — sau la jumătate, un sfert etc. — rezultatul este rezonanța. Principiul acestei legături între frecvențe se extinde la infinit. Indiferent cât de îndepărtate sunt frecvențele, rezonanța va exista dacă una dintre cele două cifre este multiplul celeilalte. De asemenea, putem spune că pentru fiecare sunet, de la fiecare nivel, există câte un sunet rezonant, la toate celelalte niveluri.

Dacă stăm să ne gândim, oamenii se simt atrași de Hristos, de Buddha și de alții care emit un nivel înalt de vibrații, dar, de asemenea, ne simțim atrași de speța joasă a renegaților societății (cum sunt Bonnie și Clyde). Pare o inconsecvență, dar se poate explica prin faptul că oamenii intră în rezonanță cu alții la niveluri diferite. Este posibil ca această dihotomie să facă parte, în mod natural, din viață.

Pentru o mai bună înțelegere în acest domeniu, am putea să ne gândim cum să interpretăm, din perspectiva

frecvenței vibraționale, fenomenul îndrăgostirii dintre două persoane?

Iubirea este un tip de rezonanță. De exemplu, dacă aveți capacitatea nivelului de frecvență 10, veți intra în rezonanță cu alții de la același nivel sau, poate, și cu cineva de la un nivel puțin mai înalt, să zicem 12.

Când oamenii intră în rezonanță și se îndrăgostesc, aceștia ajung la cel mai înalt nivel al capacității lor. Dacă o persoană cu capacitatea 10 care, până atunci, s-a folosit doar de 5 părți din această capacitate, se îndrăgostește de cineva cu capacitatea 12, atunci el sau ea va începe în mod natural să se folosească de întreaga capacitate 10, indicând o creștere a frecvenței.

Când ești îndrăgostit, lucrezi mai eficient, iar munca pe care o faci (și, adesea, chiar mediul tău înconjurător) se poate transforma în bine fără ca tu să observi. Persoanele care continuă să lucreze eficient până la vârste înaintate sunt, aproape fără excepție, îndrăgostite. Desigur, această iubire nu se limitează la iubirea romantică. Pot fi incluse respectul afectuos și atracția pentru alte persoane. Iubirea ne determină creșterea nivelului frecvenței. Ea ne face să strălucim. Nu ar fi minunat dacă am putea fi îndrăgostiți toată viața?

Majoritatea lucrurilor din natură emit frecvențe stabile. Fiecare vrăbiuță are, în esență, aceeași vibrație (deși, între ele, vrăbiuțele pot simți mici diferențe), iar sunetele emise de câini sau pisici nu variază prea mult. În schimb,

ființa umană are capacitatea de a se folosi după bunul său plac de gama *do, re, mi, fa, sol, la, si*, pentru a crea melodii frumoase. Nu găsiți și dumneavoastră că aceasta este o capacitate minunată?

Oamenii sunt singurele făpturi care pot intra în rezonanță cu toate celelalte ființe și lucruri din natură. Putem comunica cu tot ce există în Univers. Putem să emitem energie și, în schimb, să primim energie. Totuși, această capacitate este o sabie cu două tăișuri. Când acționează în slujba propriei lăcomii, oamenii emit energie care lucrează la distrugerea armoniei din natură.

Pângărirea Pământului nostru este rezultatul unui impuls neîmblânzit pentru câștig, lăcomie și pentru împlinirea poftelor, născute din revoluția industrială. Aceasta a dus la stilul de viață al consumului în masă, periclitând în mod serios mediul global.

Am pornit la drum într-un nou secol, o perioadă din istorie în care trebuie să realizăm schimbări serioase în modul nostru de gândire. Doar ființele umane pot rezona cu tot restul lumii și, din acest motiv, este esențial să ne schimbăm modul de gândire, pentru a putea trăi în armonie cu natura și pentru a nu mai continua să distrugem Pământul. Vibrația pe care o dăm Pământului și planeta pe care o creăm depinde de fiecare dintre noi în parte.

Cum veți alege să vă trăiți viața?

Dacă vă umpleți inima de iubire și recunoștință, vă veți găsi înconjurați de atâtea lucruri vrednice de iubit și

pentru care puteți fi recunoscători și veți ajunge chiar să vă bucurați de viața plină de sănătate și fericire pe care o căutați! Dar ce se va întâmpla dacă emiteți semnale de ură, nemulțumire și tristețe? Probabil veți ajunge într-o situație care vă va face nesuferiți, nemulțumiți și triști.

Viața pe care o trăiți și lumea în care trăiți sunt în mâinile dumneavoastră.

CAPITOLUL AL DOILEA

Poarta către o altă lume

Acum, aș vrea să vă rog să lăsați această carte din mână, să vă turnați un pahar cu apă și să îl așezați pe masă, în fața dumneavoastră. (Sau, dacă nu se poate, imaginați-vă că ați făcut-o.)

Ce vedeți în pahar?

Puteți vedea încăperea în care vă aflați, peisajul de pe fereastră și puteți simți întreaga atmosferă din jur — toate acestea surprinse de apa din pahar.

Apa este atât de banală încât rareori stăm să ne gândim la ea. Deși o bem, ne spălăm și o folosim la gătit în fiecare zi din viață, puține persoane își petrec mult timp reflectând serios asupra apei. Probabil că nimic nu este mai misterios decât apa.

Unul dintre cele mai misterioase lucruri despre apă este simplul fapt că gheața plutește în ea. La alte substanțe care trec de la starea lichidă la cea solidă, crește densitatea

moleculelor şi a atomilor care formează masa solidă, iar respectiva substanţă devine ceva mai grea. Însă particulele apei se aliniază într-un mod extrem de regulat, cu multe spaţii largi între ele. Când gheaţa se transformă din nou în apă, particulele devin de sute de mii de ori mai active. Particulele fiind mai active, spaţiile acelea se umplu, făcând apa în starea lichidă mai densă şi mai grea decât cea din starea solidă.

Apa are cea mai mare greutate la 4°C (39°F). Aceasta este temperatura la care particulele active de apă umplu spaţiile libere din structura moleculară. Pe măsură ce temperatura creşte, particulele devin şi mai active, ceea ce duce la scăderea densităţii.

Din această cauză, indiferent cât de joasă este temperatura deasupra unui lac (sau a oricărei alte ape), temperatura de la fundul apei rămâne constantă, la 4°C. Ca urmare, vieţuitoarele din lac pot supravieţui iernilor lungi, sub gheaţă.

Dacă apa s-ar comporta ca celelalte substanţe, iar gheaţa s-ar scufunda la fund, ce s-ar întâmpla? Probabil că noi nu am fi aici. La fiecare scădere de temperatură, fundul lacurilor şi al oceanelor ar îngheţa şi toate vieţuitoarele ar muri.

Datorită faptului că gheaţa pluteşte, chiar şi atunci când suprafaţa apei este acoperită de gheaţă, mediul biologic de sub gheaţă permite continuitatea vieţii.

De asemenea, apa are capacitatea unică de a dizolva alte substanţe şi de a le purta cu sine. Gândiţi-vă cât de

multă materie poate fi dizolvată în apă şi cât de dificil este de redat apei stadiul iniţial de puritate. În instalaţiile tehnice semiconductoare şi în fabricile chimice se folosesc purificatori speciali pentru apă pentru păstrarea apei foarte pure, dar din momentul în care această apă este pusă într-un vas din plastic (sau din aproape orice alt material), impurităţile încep să se dizolve. Este deosebit de dificil să păstrezi apa în starea perfect pură. Nu vă veţi mira să auziţi că până şi apa de la robinet şi cea din râurile ce par perfect curate, conţine multe impurităţi şi minerale.

Această capacitate a apei de a dizolva alte substanţe creează un fel de „supă a vieţii" care aprovizionează oceanele cu substanţele hrănitoare necesare vieţii. Această *supă* a devenit locul de naştere al tuturor vieţuitoarelor de pe Pământ.

Într-adevăr, apa este forţa care creează şi dă viaţă. Fără apă, particulele nu s-ar amesteca şi nu ar circula. Apa a creat haosul pe Pământ şi tot ea a dat naştere ordinii — rezultatul fiind o planetă ce abundă de viaţă.

O credinţă străveche spune că acolo unde este apă, este şi viaţă. În Japonia, locul de unde izvora apă din pământ era considerat sacru şi de un nivel energetic înalt, ceea ce îl făcea locul ideal pentru ridicarea unui altar. Alte locuri au fost, de asemenea, numite sacre datorită „surselor de energie" pe care le emiteau, iar aceste locuri s-au dovedit aproape întotdeauna ca aflându-se deasupra unor ape subterane.

Apa este mama vieții și, în același timp, energia vieții, datorită caracteristicilor sale unice.

Cercetările mele în misterele apei mă fac să mă gândesc că apa nu aparține acestui Pământ.

De ce credeți că există atâta apă pe Pământ? Cele mai multe explicații afirmă că atunci când s-a format Pământul, acum vreo 4,6 miliarde de ani, apa s-a transformat în aburi, s-a evaporat și a produs ploaia care a căzut pe Pământ, formând astfel oceanele.

Însă totul a început cu nașterea soarelui. Bulgări imenși de gaze s-au adunat la un loc și au început să se rotească, formând o minge roșie. Resturile de praf și gaze s-au adunat și ele, alcătuind Pământul și celelalte planete din sistemul solar. Pe atunci, Pământul era încă o minge de magmă topită ce conținea hidrogen. Pe măsură ce magma s-a răcit, hidrogenul s-a evaporat în atmosfera proaspăt formată.

Însă nu toți oamenii de știință sunt de acord cu această teorie, iar unii propun alternative radical diferite. Unul dintre aceștia este Louis Frank de la Universitatea din Iowa, care a sugerat că apa a ajuns pe această planetă sub forma unor ghețari veniți din spațiu.

Profesorul Frank și-a început cercetările deoarece l-a nedumerit faptul că fotografiile din sateliți arătau pete negre; a ajuns la concluzia că aceste pete negre erau mici comete căzând pe Pământ.

Aceste mini-comete sunt de fapt mingi de apă și gheață cântărind mai bine de o sută de tone și care cad

în atmosfera Pământului într-o proporție de aproximativ douăzeci pe minut (sau zece milioane pe an). Teoria este aceea că aceste mingi de gheață au bombardat Pământul și acum patruzeci de miliarde de ani, formând mările și oceanele, iar acest fenomen continuă și în ziua de azi.

Forța de gravitație a Pământului atrage aceste comete de gheață în atmosferă, iar căldura soarelui le evaporă, transformându-le în gaz. În spațiul exterior, începând de la 55 de kilometri deasupra Pământului și până aproape de suprafața terestră, pe parcursul căderii, particulele de gaz se amestecă cu aerul din atmosferă și sunt suflate într-o parte și-n alta, căzând pe Pământ sub formă de ploaie sau ninsoare.

Acum câțiva ani, a fost puternic mediatizat un anunț, făcut de NASA și Universitatea din Hawaii, care relata că teoria profesorului Frank este într-adevăr veridică. Cu toate acestea, mai sunt încă mulți oameni de știință care refuză să accepte această nouă modalitate de a privi lumea.

Dacă noua abordare a chestiunii ar câștiga credibilitate pe scară largă, multe cărți din bibliotecile lumii ar trebui să fie rescrise. Ar afecta aproape toate teoriile științifice ce tratează viața pe această planetă, precum cea a originii omului și teoria evoluționistă a lui Darwin.

Este o idee universal acceptată aceea că nu poate exista viață în lipsa apei, iar dacă acceptăm că apa, sursa oricărei vieți, a fost trimisă din spațiu, atunci, în mod

logic, ajungem la concluzia că toate formele de viaţă, inclusiv cea a fiinţelor umane, este de natură extraterestră.

Dacă continuăm cu această teorie a apei, ca fiind de natură extraterestră, probabil vom putea înţelege mai bine numeroasele caracteristici neobişnuite ale apei.

De ce pluteşte gheaţa? Cum de poate apa să dizolve atât de multe? Cum de poate un prosop să absoarbă apa, sfidând, aparent, legile gravitaţiei? Privind apa ca nefăcând parte din această lume, misterele acestea ca şi altele care ţin de apă pot părea mai uşor de înţeles.

Apă venită din spaţiu — poate părea o idee exagerată. Dar nu vă şi intrigă imaginaţia? Încheindu-şi lunga călătorie prin Cosmos, apa îşi începe următoarea fază de călătorii pe planeta noastră.

Blocurile de gheaţă ajung pe Pământ, apoi se transformă în nori şi, în cele din urmă, cad pe Pământ sub formă de ploaie sau ninsoare. Apa spală apoi munţii, sapă în pământ, îmbogăţindu-se în minerale, apoi iese din nou la suprafaţă. Din râuri şi oceane soarele evaporă apa, aducând-o din nou în atmosferă pentru a forma, din nou, nori.

Această apă şi mineralele pe care le poartă cu ea pe durata acestui ciclu, fac ca viaţa să poată exista. Dioxidul de carbon din atmosferă se dizolvă în oceane, făcând posibilă fotosinteza şi creând astfel un sistem ecologic perfect echilibrat.

Oceanul este locul unde, acum vreo 3,8 miliarde de ani, a apărut prima sclipire de viaţă. Aceasta a devenit o

algă capabilă de fotosinteză, ceea ce a dus la asigurarea primei provizii de oxigen. Oxigenul, interacţionând cu razele ultraviolete ale soarelui, a înconjurat Pământul într-un fel de brâu protector numit stratul de ozon.

Apoi, în urmă cu circa 420 de milioane de ani, viaţa a păşit pentru prima oară afară din apă, eliberându-se din adâncurile oceanului cu ajutorul oxigenului şi a stratului de ozon.

Se presupune că apariţia strămoşilor noştri umanoizi s-a petrecut abia în urmă cu 20 de milioane de ani, în Africa. Dacă considerăm că istoria de 4,6 miliarde de ani a Pământului constituie un singur „an", atunci fiinţa umană s-a născut la ora opt seara, în ultima zi a anului — totul fiind posibil datorită formării oxigenului şi a stratului de ozon.

Iar forţa care a creat viaţa şi i-a permis să evolueze a fost, bineînţeles, apa. Apa a putut face acestea deoarece are capacitatea singulară de a dizolva substanţele nutritive necesare vieţii şi de a le purta apoi din munţi şi râuri până în oceane.

Aşa că următorul lucru despre care ne întrebăm este dacă această grandioasă dramă a vieţii este doar un accident. Când ne gândim la povestea a cărei intrigă a început în vremuri atât de îndepărtate încât ne simţim imaginaţia împovărată, când ne gândim la naşterea vieţii pe această planetă şi la drumul de creaţie al unui sistem perfect care a îngăduit evoluţia, nu putem să nu sperăm

şi să nu simţim că, în toate acestea, este implicată cumva o intenţie măreaţă.

Kazuo Murakami, profesor emerit la Universitatea Tsukuba, a devenit cunoscut în întreaga lume pentru interpretarea pe care a adus-o codului ADN de oxid numit *renin*. Părerea lui despre această chestiune este că, cu cât înţelegi mai profund ADN-ul, cu atât mai obligat te simţi să admiţi că cineva anume a jucat un rol în înregistrarea atâtor informaţii amănunţite şi sofisticate într-un spaţiu atât de mic. Termenul pe care îl foloseşte pentru a descrie această existenţă este *ceva măreţ*.

Grandioasa dramă a apei şi a vieţii nu poate fi explicată dacă excludem existenţa a *ceva măreţ*. Povestea se desfăşoară chiar şi astăzi, după scenariul scris de intenţiile măreţe ale Cosmosului.

Ce informaţii a adus cu ea apa din trecut când a părăsit spaţiul şi a căzut pe Pământ? Putem presupune că purta în ea programul necesar dezvoltării vieţii. Acum sper că începeţi să aveţi o imagine mai clară despre ce înseamnă viaţa.

Apei care cade din cer îi trebuie zeci sau chiar sute de ani să se infiltreze în pământ şi să devină apă subterană. Joan S. Davis de la Universitatea Tehnică din Zürich a făcut, timp de circa treizeci de ani, cercetări asupra apei de râu din Elveţia, pe care o numeşte *apă înţeleaptă*. În schimb, apa care a căzut de curând, o numeşte *apă tânără*.

Căzând pe Pământ, intrând în pământ şi reieşind apoi, apa adună informaţii de la diversele minerale şi devine *înţeleaptă.*

După treizeci de ani în care a fost profesoară, Joan s-a retras de la universitate, iar acum cercetează pe cont propriu. Am avut onoarea de a face o prezentare alături de ea la un simpozion din Elveţia. Cercetările ei se concentrează pe prelucrarea apei. Sistemul actual de aprovizionare cu apă transportată prin ţevi lungi are ca urmare o apă nu prea sănătoasă pentru trup. Când apa este expusă la presiune ridicată şi curgând în linie dreaptă prin ţevi, legăturile apei se sfărâmă, pierzând mineralele.

Prin urmare, Joan şi-a îndreptat atenţia spre a găsi căi simple de aprovizionare cu apă sănătoasă pentru un număr cât mai mare de oameni, inclusiv pentru cei săraci. Una dintre propunerile ei este folosirea cristalelor: când sunt introduse în apă cristale mici de gheaţă, mineralele din apă se păstrează, iar, astfel, apa aceasta va ajuta la creşterea unor recolte mai bogate. Joan a făcut, de asemenea, cercetări în vederea îmbunătăţirii calităţii apei folosind magneţi şi inventând robinete care să dea apei o mişcare circulară. Ea vrea să descopere cum se poate introduce mişcarea naturală a apei în sistemul de aprovizionare cu apă.

Aceasta este ceea ce are de spus despre cercetările ei:

> Am auzit de multă lume care se interesează de cercetările tale asupra cristalelor de gheaţă.

Cred că aceste cercetări le vor aduce oamenilor niște sugestii importante. Una dintre ele ar fi respectul crescut pentru apă. Alta ar fi realizarea faptului că apa răspunde chiar și celei mai subtile energii. De asemenea, vreau să le aduc la cunoștință oamenilor de știință și autorităților că, la momentul actual, nu este alocată aproape nici o sumă de bani pentru studiul apei.

Consider că cercetările mele pot fi folosite în domeniile sănătății și ale îngrijirii medicale. Nu prea există interes pentru importanța caracteristicilor fizice ale apei. De exemplu, se spune că apa minerală este sănătoasă, dar puțini știu că mineralele din apa minerală pot dăuna arterelor. De asemenea, apa minerală carbonizată are aciditatea ridicată, ceea ce este nesănătos pentru trup. În orice caz, ar trebui să înlocuim apa îmbuteliată cu apa curgătoare, naturală. Apa vrea să fie liberă.

Joan ne mai transmite următoarele cuvinte:

Ce contează acum este să ne redobândim dorința de a trata apa cu respect. În cadrul culturii noastre moderne ne-am pierdut atitudinea respectuoasă față de apă. În Grecia antică, oamenii omagiau cu adevărat apa și multe legende grecești se bazează pe protecția apei.

> Însă a apărut știința și a respins aceste mituri, deoarece nu erau științifice. Apa și-a pierdut caracterul mistic, devenind doar o substanță ca oricare alta de care tehnologia poate dispune după bunul plac. Spunem uneori: „Apa purificată nu este pură". Apa prelucrată în stațiile de tratare nu este apa care produce cristale minunate. Nu de purificare are nevoie apa, ci de respect.

Aceste vorbe înțelepte sunt rezultatul a mulți ani de observare a apei. A fost deosebit de încurajator faptul că un om de știință de o asemenea calitate și-a exprimat, din respect pentru apă, interesul pentru cercetările mele asupra cristalelor de apă.

Iar, în final, Joan mi-a dat următorul sfat:

> Dacă reușești să pui bazele fizice pentru teoriile tale privind cristalele de gheață, vei putea face un anunț foarte convingător către întreaga lume, chiar de aici, căci Elveția este recunoscută în întreaga lume pentru cercetările sale asupra apei.

Aceasta m-a încurajat cu adevărat într-o vreme când aveam de gând să deschid un centru în Elveția pentru a-mi promova cercetările asupra apei.

Apa înregistrează informații și, circulând prin pământ, distribuie aceste informații. Această apă trimisă din spațiu

este plină de informaţii despre viaţă, iar una din modalităţile de a descifra aceste informaţii este observarea cristalelor de gheaţă.

Când mă uit la nenumăratele cristale minunate ce se formează în apă am senzaţia că privesc la materializarea vieţii ce se desfăşoară în faţa ochilor mei. Cristalele care se formează când îi arăţi apei cuvinte pozitive sunt de-a dreptul fantastice. Răspunsul apei la cuvintele *iubire* şi *recunoştinţă* este pur şi simplu grandios. Aceste cuvinte pozitive îi conferă suflet apei, pe care-l materializează, pentru a reda viaţa în deplinătatea ei.

De asemenea, am impresia că faptul de a privi cristalele de gheaţă este un act de creare a vieţii. Aceasta pentru că, atunci când privim cristalele de gheaţă, apa îşi schimbă înfăţişarea cu fiecare clipă. Privirea are energia sa specifică şi, în timp ce o privire binevoitoare dăruieşte curaj, o privire răutăcioasă îndepărtează sentimentul curajului.

O familie abonată la revista noastră a făcut un experiment interesant. Au pus orez în două borcane şi, în fiecare zi, timp de o lună, i-au spus „Mulţumesc" orezului dintr-un borcan şi „Prostule" celui din celălalt borcan, urmărind schimbarea suferită de orez pe parcursul acelei perioade. Chiar şi copiii, întorcându-se de la şcoală, rosteau aceste cuvinte în faţa borcanelor cu orez.

După o lună, orezul căruia i s-a spus „Mulţumesc" a început să fermenteze, având un miros suav ca cel de

malţ, pe când orezul căruia i s-a spus „Prostule" a putrezit şi s-a înnegrit.

Am scris despre acest experiment într-o carte pe care am publicat-o şi, ca urmare, sute de familii din Japonia au făcut experimentul. Cu toţii au avut aceleaşi rezultate. Una dintre familii a încercat o extindere a experimentului: ca şi ceilalţi, i-au spus „Mulţumesc" primului borcan cu orez, „Prostule" celui de al doilea, iar apoi au pregătit un al treilea borcan cu orez pe care l-au ignorat pur şi simplu.

Ce credeţi că s-a întâmplat? Orezul pe care l-au ignorat a putrezit mai repede decât cel căruia i-au spus „Prostule". Alţii care au încercat ulterior acest experiment au avut aceleaşi rezultate. Se pare că a fi ridiculizat nu este chiar atât de distrugător ca a fi ignorat.

Faptul de a acorda cuiva atenţie pozitivă sau negativă este, oricum, o modalitate de a transmite energie. Forma cea mai degradantă a comportamentului este aceea de a nu acorda atenţie.

Cred că acest experiment conţine o lecţie foarte importantă pentru noi. Trebuie să avem grijă să le acordăm copiilor noştri atenţie şi să vorbim cu ei. Rostirea cuvintelor de iubire şi bunătate ar trebui să înceapă încă din timpul concepţiei.

Purtându-vă frumos cu plantele din casă — privindu-le blând şi rostindu-le cuvinte de laudă — le veţi ajuta să fie sănătoase şi pline de viaţă. Acelaşi lucru este valabil şi pentru animalele de casă şi chiar pentru insecte.

Prin această carte sper ca un număr cât mai mare de oameni să dobândească respect pentru apă şi să o privească într-un mod mai prietenos. Rezultatul va fi că apa va produce mai multe cristale frumoase, iar astfel vom participa la crearea unei lumi micuţe, dar frumoase.

Nu am nici o îndoială că Dumnezeu se bucură pe deplin de creaţia Sa şi că doreşte să ne dăruiască şi nouă capacitatea Sa de a crea. Atunci va privi în jos către noi cu ochi blânzi, în timp ce ne vom folosi liberul arbitru în practicarea acestei abilităţi.

Memoria modulului de viaţă a ajuns pe acest Pământ, purtată de sufletul apei. Din această memorie s-a născut viaţa, au apărut fiinţele umane şi, în sfârşit, te-ai născut şi m-am născut. Iar astăzi privim din nou apa şi-i insuflăm viaţă. Conştiinţa, conştienţa şi bunăvoinţa ta, ca şi surâsul tău pornit dintr-un sentiment de iubire — toate acestea îi dăruiesc apei o nouă viaţă şi au ca urmare crearea unui Univers nou şi măreţ.

CAPITOLUL AL TREILEA

Din conștiință se naște totul

De când mă aflu sub vraja miraculoaselor puteri ale apei, am fost binecuvântat cu șansa de a vedea și întreprinde experimente pe multe tipuri de apă din întreaga lume. Fiecare mostră de apă din diferitele locuri de pe Pământ are caracteristici unice și minunate.

De asemenea, am văzut cu proprii mei ochi cum este poluată apa. Organizația mondială a comerțului (World Trade Organization) a afirmat că secolul al XX-lea a început cu războaie pentru petrol și că în secolul al XXI-lea se vor da războaie pentru apă.

Am menționat faptul că nu există apă de la robinet în Japonia care să poată produce cristale desăvârșite și întregi, din cauza folosirii clorului. Clorul, introdus în apă la începutul secolului al XX-lea în Londra, a fost folosit și în Japonia începând de acum cel puțin cincizeci de ani în urmă.

Spre deosebire de apa de la robinet, apa de izvor, cea din cursul superior al râurilor și din alte surse naturale formează cristale superbe. Totuși, cea mai mare parte a apei care țâșnește astăzi din pământ a căzut din nori de mai bine de cincizeci de ani — cam în perioada când a început industrializarea în Japonia.

Poluarea apei de ploaie s-a întins la scară globală. Am încercat să fac fotografii ale cristalelor formate în apa de la robinet dintr-un oraș din Japonia, apă ce fusese poluată cu dioxină, dar nu am reușit să scot la iveală nici măcar un fir de cristal. Reziduurile industriale circulă, poluând apa în circuitul ei și împrăștiind toxine în întreaga lume.

Există însă speranță. Locuitorii orașului cu apa poluată cu dioxină au devenit extrem de interesați de protecția apei, iar acum, de la an la an, este tot mai ușor să produci cristale.

Poluarea s-a născut în propria noastră conștiință. Am început să gândim că vrem un stil de viață abundent și comod cu orice preț, iar acest egoism a dus la poluarea mediului, care, acum, afectează orice colț de pe glob.

Am văzut din fotografiile cristalelor că apa este oglinda sufletelor noastre. Cum ne arată sufletele — și cum ar trebui să arate? Aceste întrebări pot fi dezlegate tot de către apă.

Încotro ne îndreptăm? Care este rolul nostru în protejarea acestei planete? Astfel de întrebări se pot naște doar dacă recunoaștem măreția ființei umane. Poate că a

venit vremea să încetăm să mai considerăm omul ca mijlocitorul răului. Cred că subestimăm capacitățile înnăscute pe care le are fiecare dintre noi. Dispunem de puteri incredibile.

Oamenii de știință estimează că există între 108 și 111 elemente. (Cred că cifra este 108 — din motive ce le voi explica mai încolo.) Până acum, știm cu siguranță că 90 din aceste elemente se află în corpul uman — dintre toate vietățile, numai corpul uman conține atât de multe elemente. Eu cred însă că mai sunt elemente nedescoperite în noi (sau că vom acumula restul elementelor pe măsură ce evoluăm și ne apropiem de desăvârșirea ființei umane).

Ființele mai evoluate conțin o gamă mai largă de elemente. În comparație cu omul, plantele conțin mult mai puține elemente, și care este urmarea acestui lucru? Putem deduce că mai puține elemente înseamnă o capacitate mai mică pentru emoții. Diverse animale pot simți durerea, dar este foarte probabil că doar oamenii (și alte animale apropiate, ca nivel de evoluție, omului) pot simți unele emoții superioare ca tristețea și pasiunea.

Privind corpul uman ca pe un univers conținut în sine, este normal să tragem concluzia că purtăm în noi toate elementele. Conform budismului, omul se naște cu 108 de dorințe lumești (de exemplu: dezordinea, atașamentul, gelozia și vanitatea) care ne chinuie de-a lungul vieții. Cred că este logic să concludem că aceste 108 dorințe lumești corespund celor 108 elemente.

De fapt, primul dispozitiv de detecție al vibrațiilor pe care l-am introdus în Japonia a adus multe dovezi în direcția aceasta. Dispozitivul putea măsura vibrațiile singulare emise împrejur, transmițându-le apoi în apă. Am putut măsura vibrațiile mai multor persoane diferite și am descoperit că vibrațiile negative pe care le emitem corespund vibrațiilor emise de diversele elemente.

De pildă, vibrațiile produse la iritare sunt echivalente celor ale mercurului, vibrațiile produse la furie — plumbului, iar cele la tristețe și supărare — aluminiului. La fel, nesiguranța ține de cadmiu, disperarea și deznădejdea de fier, iar stresul și încordarea de zinc.

În ultimii ani s-a afirmat că folosirea cratițelor și ustensilelor de bucătărie din aluminiu ar putea contribui la declanșarea bolii Alzheimer. Dacă este adevărat, probabil este din cauză că aluminiul are aceeași frecvență cu tristețea, astfel încât tristețea și gândurile sumbre ale bătrâneții atrag aluminiul, declanșând boala Alzheimer.

Joan Davis, specialistă în cercetări asupra apei, menționată în capitolul anterior, relatează următorul episod interesant:

> Un fizician a făcut un experiment, căutând să afle în ce fel poziția stelelor afectează apa. Folosind apă ce conținea diverse minerale, a testat rapiditatea cu care hârtia absoarbe apa în funcție de cum sunt așezate stelele.

Descoperirea sa a fost că, atunci când Saturn domină Pământul, plumbul reacționează lăsându-se absorbit de hârtie, pe când celelalte elemente cum sunt cuprul, argintul și fierul, au reacționat puțin sau chiar deloc.

Putem deduce din aceasta că există o legătură strânsă între planeta Saturn și plumb. Metalele intră în rezonanță cu emoțiile și stările omului, deci următoarea deducție logică este că Saturn se află în relație strânsă cu starea de furie.

Poate că legătura dintre constelații și caracterul omului, despre care vorbesc astrologii, are ceva de-a face cu legătura cu metalele.

Aceasta este o teorie foarte însemnată pentru mine, cu atât mai mult cu cât am propriile mele concepte despre legătura dintre cele 108 de dorințe lumești și elemente. Numărul planetelor din sistemul solar este 9, o cifră care multiplicată cu 12, dă cifra 108. Folosind tabelul periodic al elementelor, o să descifrăm poate, într-o zi, ce planete corespund elementelor.

Chiar în timp ce lucram la planul pentru această carte, am văzut o emisiune la televizor unde se spunea că toate elementele de pe Pământ au apărut din căldura uriașă provocată de o stea care a explodat undeva, departe, în spațiu. Iată încă un element interesant din jocul acesta de puzzle.

De-a lungul vieții vom fi victimele celor 108 de dorințe lumești, dar cum ar trebui să abordăm emoțiile negative care par imposibil de evitat? Cunoașterea modului în care ar trebui să ne comportăm în legătură cu emoțiile negative este aceeași cunoaștere de care avem nevoie pentru a ne descurca bine în această viață. Ce ar trebui, deci, să facem când ne simțim mintea plină de furie, tristețe, invidie sau alte gânduri negative?

Mai întâi trebuie să înțelegem că nu este posibil sau necesar să ne eliberăm de propriile noastre sentimente. Nimeni nu este întru totul liber de gânduri negative. Cu toții purtăm în noi memoria strămoșilor din vremuri îndepărtate, începând cu nașterea primei ființe umane, și tuturor ne este scris să moștenim o parte din negativismul lor.

Oricum ar fi, este într-adevăr dureros să nu ne putem elibera de neîncetate gânduri și sentimente negative care ne rod sufletul. Chiar și pentru o clipă, ce am putea face să ne eliberăm de tot acest negativism?

Sprijinindu-se pe principiile vibrației, răspunsul este limpede. Tot ce avem de făcut este să emitem sentimentul opus celui negativ. Combinând două unde opuse, sentimentul negativ dispare.

Cu câțiva ani în urmă, o universitate din Japonia a creat o metodă de a șterge sunetul prin sunet. Produceau un sunet care avea rolul de a șterge zgomotul nedorit, dând astfel naștere la liniște (de pildă, în jurul unui telefon). Identificând lungimea de undă a zgomotului

nedorit, cercetătorii puteau produce opusul acelui zgomot și, emițându-l prin difuzoare, să anuleze complet sunetul dintr-un anumit loc. Această metodă a fost deja folosită pentru a combate zgomotul făcut de motorul automobilelor.

Există corespondențe ale acestui principiu, cu privire la sentimentele umane. Orice sentiment negativ are, la polul opus, un corespondent pozitiv. Următoarea listă conține sentimente care dau naștere la frecvențe opuse:

ură	recunoștință
furie	bunătate
teamă	curaj
anxietate	pace lăuntrică
stres	prezență de spirit

Faptul că două sentimente opuse generează aceeași undă este semnificativ din două motive. În primul rând, asemenea lui Jekyll și Hyde, cu toții avem două fețe. Probabil vă este cunoscut faptul că persoanele nervoase, cu firi aprinse, izbucnesc adesea în plâns și că nu vi se pare un lucru neobișnuit ca o persoană considerată cumsecade să comită, dintr-o dată, o nelegiuire. De multe ori auzim despre un bărbat care este drăguț și atent cu prietena lui, că începe să facă amenințări și să fie violent dacă ea se gândește să-l părăsească.

La fel cum nu există om fără fir de răutate în el, tot astfel nu există om rău până în măduva oaselor. Faptul

că adăpostim în noi sentimente opuse ne face, pur și simplu, umani.

Prin urmare, dacă v-ați îmbolnăvit din cauza sentimentului de ură, atunci va trebui să căutați vindecarea în sentimentul de recunoștință.

Însă chiar dacă sunteți conștienți de aceste lucruri, tot poate fi dificil să vă umpleți inima de recunoștință dacă ea este deja plină de ură împotriva altora. În astfel de clipe v-ar putea fi de folos să vă bazați pe serviciile unui terapeut. Se poate ca apa miraculoasă de la Lourdes din Franța, despre care se spune că ar avea puteri tămăduitoare, să poarte în ea sentimentele de gratitudine ale Maicii Domnului. Ca urmare, persoanele care s-au îmbolnăvit din cauza vibrațiilor de ură se pot vindeca miraculos dacă beau din această apă sfântă.

Același principiu este folosit și în homeopatie. Cum se face că, dacă diluăm otravă în apă până la punctul unde, fizic, nu mai poate fi detectată, soluția care înainte fusese toxică devine, acum, leac? Când substanța în sine dispare și nu mai rămân decât informațiile cuprinse în vibrații, otrava și medicamentul devin una.

Dacă ne gândim logic, medicamentele nu sunt bune pentru trup. Poate că atenuează unele simptome și înlătură durerea, dar ele pot să devină și o otravă periculoasă.

Medicamentele care înlătură durerea au frecvența vibrațională opusă durerii pe care o avem în vizor. Amestecând diverse substanțe într-un laborator veți putea găsi frecvența pe care o căutați. Dacă, injectând respectiva

substanță într-un șoarece, obțineți efectul dorit, puteți apoi să încercați să o dați și oamenilor.

Când medicamentul ajunge în corp și oprește durerea, se opresc și vibrațiile substanțelor combinate, iar diverse substanțe revin la stadiul lor inițial, emițând vibrațiile lor specifice. Dar dacă se întâmplă ca aceste vibrații să dăuneze altor structuri celulare, vor apărea efectele secundare negative.

Medicamentele sunt eficiente în tratamentul bolilor, dar nu înțelegem cu adevărat cum se face că ele funcționează. Dacă veți privi medicamentele conform principiului vibrațiilor, veți avea o perspectivă inedită. De exemplu, în timpul unei operații, frecvența vibrațională afectată va fi tratată cu o frecvență mult mai puternică. Să spunem că se întâmplă să cădeți de pe o clădire și vă izbiți de pământ. În clipa impactului, frecvența corpului vă crește de sute de ori, iscând, evident, o situație critică. Schimbări bruște și dramatice ale vibrației corpului au ca urmare dureri mari și răni. În astfel de cazuri, tratamentul, ca să fie eficient, trebuie să implice frecvențe la fel de intense sau mai puternice — iar asta se obține adeseori cu ajutorul bisturiului. Instrumentele ascuțite au, în mod normal, frecvențe înalte și este de datoria chirurgului să folosească astfel de instrumente pentru a tăia corpul pacientului și a-i readuce frecvența la normal.

După părerea mea, medicul care se ocupă cu tratarea corpului uman trebuie să fie, mai întâi, un filozof. În trecut, medicul era șamanul sau preotul comunității, care

îndemna lumea să urmeze legile naturii, să-şi trăiască viaţa într-un mod corect şi să se folosească de puterile tămăduitoare existente în natură.

Dacă medicii ar trata nu numai părţile bolnave ale corpului, ci şi conştiinţa umană, cred că am observa o scădere considerabilă a nevoii de medici şi spitale. Persoanele bolnave ar merge la cel mai apropiat filozof care să-i ajute să înţeleagă unde au greşit şi s-ar întoarce apoi acasă cu hotărârea de a trăi o viaţă mai bună. Se prea poate ca medicii viitorului să aibă rolul de sfătuitori, în mai mare măsură decât rolul medicilor din ziua de astăzi.

Am discutat cu multă lume despre problemele lor de sănătate şi am ajuns să înţeleg că bolile sunt, în mare parte, rezultatul sentimentelor negative. Dacă puteţi şterge cauza unor astfel de sentimente, aveţi capacitatea înnăscută de a vă reveni dintr-o boală. Nu trebuie subestimată importanţa unei atitudini pozitive.

Gândirea pozitivă vă va întări sistemul imunitar şi vă va ajuta pe calea însănătoşirii — fapt pe care comunitatea medicală începe să îl înţeleagă. Există, de exemplu, un medic care îşi tratează pacienţii bolnavi de cancer prin escaladări de munţi. Dăruindu-le oamenilor un motiv de a trăi, le ridică moralul şi le întăreşte sistemul imunitar.

De asemenea, există un interes crescând în medicina holistică — pe lângă tratarea simptomelor de boală se are în vedere stilul de viaţă al pacientului şi bunăstarea mentală a acestuia. De fapt, medicii au format de curând

o organizaţie numită Societatea de Medicină Holistică din Japonia[2], care promovează acest tip de medicină în Japonia.

Au trecut vremurile în care credeam doar ceea ce vedeam cu ochii liberi şi începem în sfârşit să ne deschidem ochii faţă de importanţa sufletului. Este un pas în direcţia bună şi cred că, în acest secol, va deveni modul de gândire al celor mai mulţi oameni.

Trupul uman este în esenţă apă, iar conştiinţa este sufletul. Metodele de a ajuta apa să curgă uşor sunt superioare tuturor celorlalte metode medicale accesibile nouă. Ideea principală este să ne păstrăm sufletul într-o stare pură, nepoluată. Vă puteţi imagina ce ar însemna să ne circule prin corp apă care să poată forma cristalele acelea superbe? Dacă îi permiteţi, acest lucru poate deveni realitate.

Printre toate medicamentele, nu există nici unul cu puterile tămăduitoare ale iubirii. De când am realizat acest lucru, le spun mereu oamenilor că *imunitatea* înseamnă *iubire.* Ce altceva ar putea fi mai eficient în combaterea forţelor negative şi în redarea vitalităţii corpului?

În orice caz, am simţit în ultima vreme nevoia de a-mi schimba terminologia. Acum ştiu că singură iubirea nu creează imunitate, ci iubirea şi recunoştinţa împreună. M-am convins de acest lucru în urma următorului experiment.

[2] The Japan Holistic Medical Society

Am încălzit apă într-un cuptor cu microunde, iar apoi am încercat să văd efectul câmpului magnetic asupra cristalelor. Am folosit două tipuri de apă: apă distilată şi apă de la robinet căreia i-am arătat cuvintele *iubire* şi *recunoştinţă*. Cristalele formate în apa distilată au ieşit doar parţial şi nedesăvârşite, dar apa căreia îi arătasem cuvintele *iubire* şi *recunoştinţă* a produs cristale întregi. Cu alte cuvinte, *iubirea* şi *recunoştinţa* au reuşit să facă apa imună la efectele dăunătoare ale câmpului magnetic.

Am menţionat că apa căreia i se arată cuvintele *iubire* şi *recunoştinţă* formează cele mai frumoase cristale. Desigur că şi cuvântul *iubire* poate forma, de unul singur, cristale frumoase, dar *iubirea* şi *recunoştinţa* împreună dau naştere unor cristale de o profunzime şi un rafinament unice, cu o strălucire de diamant.

Şi am mai descoperit că cristalele formate sub influenţa *iubirii* şi *recunoştinţei* seamănă mai mult cu cristalele produse sub efectul unic al *recunoştinţei* decât cele influenţate doar de *iubire*. Aceasta indică faptul că vibraţia *recunoştinţei* este mai intensă şi are o forţă mai mare de influenţă. Iubirea tinde să fie mai degrabă o energie activă, constând în actul de a dărui în mod necondiţionat. În schimb, recunoştinţa este o energie mai degrabă pasivă, un sentiment izvorât din faptul că ţi-a fost dăruit ceva, din cunoştinţa faptului că ţi-a fost dăruită viaţa şi din actul de a primi acest dar bucuros, cu ambele braţe larg deschise.

Legătura dintre iubire și recunoștință poate fi asemănată aceleia dintre soare și umbră. Dacă iubirea este soarele, recunoștința este luna. Dacă iubirea este bărbatul, recunoștința este femeia.

Atunci ce înseamnă când spunem că energia pasivă a umbrei sau a recunoștinței este mai puternică decât iubirea? Reflectând asupra acestei întrebări, am dat peste un concept interesant care a devenit o pistă importantă în dezlegarea întrebării privind modul în care ar trebui să ne trăim viața.

Care este legătura dintre iubire și recunoștință? Pentru un răspuns la această întrebare putem să folosim apa drept model. Molecula apei este alcătuită din doi atomi de hidrogen și unul de oxigen, reprezentați de formula H_2O. Dacă iubirea și recunoștința s-ar îmbina, ca oxigenul și hidrogenul, într-o proporție de 1 la 2, recunoștința ar fi de două ori cât iubirea.

Sugestia mea este că echilibrul spre care trebuie să tindem este acela unde recunoștința este dublă față de iubire. La un seminar, după ce am afirmat acest lucru, două tinere femei s-au apropiat de mine și mi-au spus: „Am fost foarte impresionate. Ați spus, de fapt, că omul are o gură pentru vorbit și două urechi pentru ascultat, nu-i așa?"

„Așa este — chiar așa!" am exclamat și am știut că devenisem un pic mai înțelept.

Dacă privim natura, putem vedea că energia pasivă este mai puternică. Peștii din mări și oceane depun cantități

uriașe de icre, dar nu toate ajung să fie clocite. Doar un număr mic ajunge la stadiul de a da viață puilor, în vreme ce restul ouălor sunt oferite drept hrană altor viețuitoare.

Au trăit oamenii într-o proporție de două părți de recunoștință și una de iubire? Senzația mea este că exact opusul este valabil.

Fără îndoială, nu putem nega măreția iubirii, iar majoritatea oamenilor au o idee generală despre puterea iubirii. Însă am fost crescuți într-o cultură în care întreaga noastră atenție este îndreptată asupra energiei iubirii, în timp ce al doilea element al formulei nu prea este luat în seamă.

Atenția umanității s-a îndepărtat de la ceea ce nu se poate vedea și s-a îndreptat spre lumea fizică, evidentă. Și, pentru a ne însuși cât mai mult din această lume fizică, am tăiat păduri și am cucerit deșerturi în efortul de a asigura dominația supremă a culturii noastre.

Se poate, într-adevăr, ca acești pași înainte făcuți de societatea umană să fie rezultatul iubirii — față de familiile și patriile noastre — însă, cât timp vom continua să ne trăim viața bazându-ne pe această strategie, conflictele nu vor mai lua sfârșit. Istoria secolului al XX-lea a fost o istorie a luptelor și a războaielor.

Poate că începem, în sfârșit, să înțelegem că direcția în care ne îndreptăm nu duce nicăieri. Am făcut prea multe sacrificii pentru a ne asigura bogățiile vieții. Au

fost distruse păduri şi am pierdut ape curate, ba chiar am porţionat şi am vândut pământ.

Lumea are nevoie acum de recunoştinţă. Trebuie să începem învăţând ce înseamnă să ai destul. Trebuie să simţim recunoştinţă pentru faptul de a ne fi născut pe o planetă cu o natură atât de bogată, recunoştinţă pentru apa care îngăduie viaţa. Ştim cu adevărat cât de minunat este să putem respira o gură bună de aer curat?

Dacă deschideţi ochii, veţi vedea că lumea este plină de nenumărate lucruri care vă merită recunoştinţa.

Când v-aţi umplut de recunoştinţă, gândiţi-vă la cât de pură va fi apa din tot corpul vostru. Când se va întâmpla acest lucru, voi înşivă veţi fi un minunat şi strălucitor cristal de lumină.

CAPITOLUL AL PATRULEA

Lumea se va schimba într-o singură clipă

Știți de unde puteți face rost de apă cu adevărat bună, pură?

Poate de la poalele Alpilor Elvețieni sau de la poli? Nu-i greu, în ziua de astăzi, să găsești apă îmbuteliată cu pretenția de a fi cea mai bună apă din lume, dar putem cumpăra, într-adevăr, apă bună?

Apa nu este pur și simplu H_2O. Indiferent cât de naturală sau pură este apa pe care o beți, fără un suflet pur, apa nu va avea un gust bun.

Permiteți-mi să vă întreb: Cât de limpede vă este sufletul? Cât de mult vă împovărează problemele de serviciu? Cum e cu problemele din familie? Aveți conștiința încărcată? Dacă da, se prea poate ca apa pe care o beți să vi se pară stătută și greoaie.

După ce participați cu plăcere la un sport sau la un alt fel de exercițiu, apa — chiar și cea de la robinet —

are un gust delicios și înviorător. Cu alte cuvinte, contează mai mult ce este în interiorul vostru.

Îmi dau seama că acestea sună ca și cum aș spune că totul se întâmplă în mintea voastră, dar ce încerc de fapt să vă spun este că atunci când beți apa cu un sentiment de recunoștință, apa însăși este, fizic, alta decât dacă o beți când sufletul vă este plin de sentimente sumbre.

Afectele și sentimentele noastre influențează lumea în fiecare clipă. Dacă transmiteți cuvinte și imagini creative, veți contribui la crearea unei lumi frumoase. Însă emițând mesaje distructive, veți contribui la distrugerea Universului.

Dacă ajungeți să fiți conștienți de acest lucru, nu veți mai fi în stare să le spuneți celor din jur cuvinte de supărare, nici să-i învinovățiți pe alții de propriile voastre greșeli și slăbiciuni. Aveți puterea de a schimba lumea într-o clipă. Tot ce aveți de făcut este o simplă alegere: *Veți alege o lume a iubirii și recunoștinței sau o lume chinuită, plină de nemulțumire și lipsuri?* Răspunsul va depinde de atitudinea voastră chiar din acest moment.

Potrivit învățăturilor budiste, toate pe lume se află în continuă schimbare și nimic nu se schimbă vreodată. Din perspectiva principiilor vibraționale, energia vibrației trebuie să rămână în mișcare continuă.

Înțelegerea faptului că totul există în clipa de față vă va aduce speranță și lumină în viață. Nu veți mai avea de ce să vă faceți probleme din cauza trecutului și veți ști că viitorul poate fi tot ce veți *dori* să fie.

Dumneavoastră, cel sau cea din acest moment, deţineţi cheia către orice.

Dacă vreţi să aflaţi cât de mare poate fi impactul conştiinţei voastre asupra lumii, vă sugerez să faceţi un mic experiment printr-un joc pe care îl vom numi „ştergerea norilor". Vreau să încercaţi să ştergeţi norii folosindu-vă de puterea gândului.

Într-o zi cu cerul parţial noros uitaţi-vă la cer şi ochiţi un singur nor, unul nu prea mare. Gândurile pe care le aveţi sunt foarte importante în acest joc, aşa că este important să credeţi cu tărie că norul va dispărea, dar nu trebuie să vă străduiţi prea tare. Dacă vă concentraţi prea tare aţi putea chiar să împiedicaţi energia în drumul ei.

Când sunteţi pregătiţi, imaginaţi-vă o rază invizibilă de energie îndreptată, din conştiinţă, asupra norului şi sfărâmându-l în bucăţi. Urmăriţi cu mintea cum raza-laser ţinteşte în tot norul şi nu numai într-un singur loc.

Rostiţi apoi, la timpul trecut, „Norul a dispărut"; în acelaşi timp, spuneţi-i energiei (din nou la timpul trecut), „Îţi mulţumesc că ai făcut asta". Dacă respectaţi aceşti paşi, sunt sigur că norul va începe să se subţieze şi că, în câteva clipe, va dispărea.

Aceasta arată cum conştiinţa umană poate avea un impact enorm asupra lumii din jurul nostru. Norii sunt făcuţi din apă sub formă de gaz, de aceea reacţionează atât de prompt voinţei noastre.

În mod tradiţional, dacă cineva susţine puterea de influenţă a conştiinţei umane asupra lumii fizice riscă

sigur să fie ostracizat pe motiv că nu gândește științific. Însă știința a ajuns la un punct unde ignorarea conștiinței și a minții ne limitează capacitatea de înțelegere a lumii din jurul nostru.

Mecanica cuantică, anumite teorii psihologice (cum e teoria lui Jung) și ingineria genetică ne învață că există și altă lume decât cea pe care o cunoaștem atât de bine. Această lume nu poate fi văzută cu ochiul liber, nici atinsă cu mâna. Este o lume unde însuși timpul nu există.

Cunoscutul teoretician de cuantică David Bohm numește lumea accesibilă simțurilor noastre „ordinea explicită", iar firea dinăuntru „ordinea implicită". Concepția sa este că tot ce există în ordinea explicită a fost cuprins în ordinea implicită și că fiecare element al ordinii explicite conține toate informațiile din ordinea implicită.

Aceasta ar putea fi ceva mai greu de înțeles, dar ceea ce spune el este că fiecare element din Univers conține informațiile despre *toate* celelalte elemente din Univers. Cu alte cuvinte, în fiecare individ — chiar și într-o singură celulă — se găsesc toate informațiile din și despre Univers.

Aceste informații ale Universului includ *timpul*. Altfel spus, faptul că existați aici și acum este inclus în informațiile din Univers, împreună cu toate informațiile din trecut, prezent și viitor. Deci schimbarea lumii într-o singură clipă nu este o simplă fantezie.

Dar să reflectăm un moment la clipa de față. Cum o putem explica prin știința fizicii? David Bohm explică

cum un anumit aspect al Universului interior este proiectat asupra fiecărei clipe din timp, creând astfel prezentul. Următorul moment în timp este, de asemenea, o proiecție a unui alt aspect ș.a.m.d. Cu alte cuvinte, în fiecare clipă ne este arătată o altă lume. Doar că fiecare lume momentană va influența următoarea lume momentană, iar astfel avem impresia aceleași lumi continue.

Conform acestei teorii, lumea se schimbă în fiecare clipă, recreată în continuu. Conștiința noastră are un rol în această creare a lumii. Cred că, dacă veți deveni conștienți de acest lucru, viața dumneavoastră nu va mai fi aceeași.

Am discutat unele lucruri complicate și se poate să fi dat naștere la confuzii. Dar dacă ne întoarcem cu gândul la cristale ne-ar fi poate mai ușor să găsim răspunsuri. Această lume se schimbă cu fiecare clipă, iar apa recunoaște cea dintâi această schimbare.

Am menționat faptul că am inventat un dispozitiv de măsurare a vibrațiilor și că l-am folosit pentru a înțelege mai bine apa. În după-amiaza invaziei Irakului de la începutul primului Război din Golf am măsurat vibrația apei de la robinet din Tokyo și am descoperit o creștere neobișnuit de acută în valorile vibrațiilor produse de mercur, plumb, aluminiu și alte substanțe dăunătoare corpului uman. Nu părea să existe vreo explicație logică pentru acest lucru; la început am crezut că se întâmplase ceva cu echipamentul meu, dar repetarea măsurătorilor mi-a dovedit contrariul. De-abia a doua zi, când am citit

ziarele, am făcut legătura. Ştirile despre declanşarea Războiului din Golf umpleau prima pagină din ziare. S-a spus că greutatea bombelor lansate în prima zi a acestui război a fost egală cu cea a tuturor bombelor lansate în timpul Războiului din Vietnam.

În Japonia, la mii de kilometrii depărtare de Orientul Mijlociu, am putut măsura vibraţiile substanţelor nocive aproape în momentele izbucnirii războiului. V-aţi putea întreba, *Chiar este posibil?*

Sigur, efectele nocive ale bombelor din Orientul Mijlociu nu au fost transportate imediat în Japonia. Dar vibraţiile negative create prin lansarea bombelor pe o parte a Pământului au ajuns imediat în celălalt capăt al Pământului. Aceste vibraţii s-au întins dincolo de limitele timpului şi spaţiului.

Am senzaţia că vibraţiile nu există în cadrul lumii noastre tridimensionale şi nici într-o lume dintr-o dimensiune invizibilă, ci într-o lume intermediară. Când se întâmplă ceva pe Pământ, indiferent în care dintre lumi, apa detectează prima acest lucru şi ne transmite această informaţie nouă.

La vremea Războiului din Golf nu începusem încă să fac fotografii cu cristale, dar dacă aş fi făcut sunt sigur că ar fi fost nişte fotografii foarte interesante.

Să vă mai dau un exemplu când vibraţiile au influenţat puternic şi rapid lumea fizică. De data aceasta, s-a folosit puterea rugăciunii pentru a purifica apa.

Am chemat la barajul Fujiwara din centrul Japoniei un preot Shinto din secta Shingon, pe nume Houki Kato, să facă incantații. Prima oară când l-am cunoscut mi-a arătat două poze care impresionaseră multă lume, așa că am dorit să văd și eu ce era în acele fotografii. O fotografie fusese făcută înaintea unei incantații, iar cealaltă după; a doua poză prezenta o diferență impresionantă — apa era vizibil mai curată.

Puterea incantației venise de la *spiritul cuvintelor*, deci este posibil ca energia *spiritului cuvintelor* să fi fost cea care a purificat apa din lac. Pentru a verifica acest lucru, am vrut să fac poze cu cristale formate în apa dinainte și după o astfel de incantație.

Preotul a stat pe marginea lacului și a făcut o incantație de aproximativ o oră, pe care am înregistrat-o. După incantație, am stat de vorbă cu preotul; după cincisprezece minute m-au chemat cei din echipa mea.

„Este incredibil! Apa se limpezește sub ochii noștri", a spus cineva. Și chiar așa era. Se putea vedea clar cum apa devenea tot mai transparentă, în timp ce o priveai. Am putut chiar să vedem vegetația de pe fundul lacului, care fusese acoperită de apa tulbure.

Am fotografiat apoi cristalele. Cristalele formate în apă înainte de incantație erau diforme și semănau cu chipul unei persoane ce suferă cumplit. Dar cristalele din apa de după incantație erau întregi și superbe. Înăuntrul unui hexagon se afla un hexagon mai mic, totul fiind învăluit într-o aureolă de lumină.

Sigur, a luat ceva timp după incantație până să se limpezească apa, ceea ce arată că transformările din substanțe ce pot fi observate cu ochii liberi au loc treptat. Dar nu există îndoială că vibrațiile rugăciunilor sunt transmise pe cale nemijlocită și rapidă obiectelor din jur, influențând apa din apropiere. Acesta a fost un fenomen fizic pe care nu îl putem explica dacă nu acceptăm ideea că mai există o altă lume în cadrul celei pe care o numim lumea noastră.

Dar asta nu este totul. La câteva zile după acest experiment, presa a relatat un incident. În lac fusese găsit corpul unei femei și, auzind acestea, mi-am amintit de cristalele formate în apă înaintea rugăciunii, de asemănarea formei cristalelor cu un chip în agonie.

Poate că prin aceste cristale sufletul femeii a încercat să ne spună ceva. Îmi place să cred că suferința ei a fost alinată, într-o oarecare măsură, de rugăciune.

Mai există o lume pe lângă cea în care trăim. Privind la lumea noastră din acea lume, putem vedea lucruri care acum nu ne sunt evidente.

Profesorul Rupert Sheldrake din Anglia este un cercetător al cărui țel este promovarea unei noi viziuni asupra lumii, în legătură cu lumea invizibilă nouă. După ce a obținut doctoratul în biochimie la Universitatea Cambridge a fost conferențiar de biochimie și biologie la Cambridge și, pe lângă asta, membru al Royal Society.

Teoria profesorului Sheldrake este dezvoltată într-o carte pe care acesta a scris-o în urmă cu mai bine de

douăzeci de ani, pe care însă revista de știință *Nature* a respins-o afirmând că ar trebui să fie arsă. În ciuda acestei respingeri, teoria profesorului a atins inimile multora, iar cercetările pe marginea teoriei continuă. Cum de a atras atâta atenție?

Se spune adeseori că, dacă un lucru se întâmplă de două ori, se va mai tot întâmpla. Probabil vi s-a părut ciudat faptul că accidentele, crimele și nelegiuirile au tendința să se repete, în serie. Dacă vă gândiți la istorie și la curentele sociale, veți vedea că de-a lungul perioadelor mari de timp, în general, evenimentele se repetă. Cum se poate explica această ciudată repetare a evenimentelor? Profesorul Sheldrake a căutat să afle răspunsul pe cale științifică.

De obicei, oamenii de știință abordează lucrurile pe care nu le pot vedea cu ochii lor prin reducție, pentru a izola un fenomen fizic. Însă profesorul Sheldrake a ales un cu totul alt mod de abordare.

Conform teoriei sale, când un lucru se tot repetă se creează un *câmp morfic*, iar rezonanța cu acest câmp morfic mărește probabilitatea repetării acelui incident. Un câmp morfic nu este informație pe bază de energie, ci mai degrabă un fel de schiță pentru construcția unei clădiri.

Putem privi aceasta ca pe o exemplificare a teoriei rezonanței. Profesorul Sheldrake sugerează că incidentele pot rezona în același fel ca sunetele. Vorbește despre locul unde se întâmplă astfel de incidente numindu-l

câmp morfic, iar fenomenul repetării unor incidente similare îl numeşte *rezonanţă morfică.*

Deşi teoria sa a fost ferm respinsă în revista *Nature*, aceasta s-a făcut cunoscută şi a fost luată în serios de persoanele cu vederi mai largi, ceea ce a dus la discuţii importante. Fără îndoială că profesorul Sheldrake s-a abătut de la căile aşternute de ştiinţă, dar trebuie să recunoaştem că teoria lui contribuie mult la explicarea unor mistere pe care ştiinţa tradiţională nu a ştiut cum să le abordeze.

În dezbaterile obişnuite despre astfel de mistere, discuţia revine adesea asupra cristalelor de glicerină. În primii patruzeci de ani de la descoperirea glicerinei, ideea general acceptată a fost că glicerina nu formează cristale. Şi, într-o zi pe la începutul secolului al nouăsprezecelea, glicerina dintr-un recipient transportat de la Viena la Londra a început brusc să se cristalizeze.

La scurtă vreme după asta, într-un cu totul alt loc, alt lot de glicerină s-a cristalizat. Fenomenul a început să se răspândească, iar astăzi este un fapt general recunoscut că glicerina formează cristale când temperatura scade sub 17°C (63°F).

Ce să înţelegem deci din acest lucru?

Când s-au format prima oară cristale (indiferent din ce motiv), s-a creat un câmp morfic şi, în final, în conformitate cu câmpul morfic, glicerina a devenit o substanţă care formează cristale. Acest tip de fenomen s-a petrecut şi la multe alte substanţe. În ciuda hazardului ce domneşte în lume, dacă o substanţă a format o dată

cristale, formarea cristalelor va deveni ceva obişnuit la acea substanţă.

Cu nu prea mulţi ani în urmă, un post de televiziune din Anglia a hotărât să facă un experiment public pentru a vedea dacă teoria rezonanţei morfice a profesorului Sheldrake poate fi confirmată. Întâi, au făcut două tablouri pictate: ambele păreau nişte picturi făcute la întâmplare, dar unul ascundea chipul unei femei cu o pălărie, iar celălalt, un bărbat cu mustaţă. Chipurile erau născocite astfel încât nu puteau fi recunoscute.

Experimentul s-a desfăşurat în trei etape. Prima etapă: înainte de emisiunea în direct, un grup de participanţi au fost puşi să spună ce vedeau în acele picturi. A doua etapă: în timpul emisiunii a fost dezvăluit secretul tabloului reprezentând bărbatul cu mustaţă. A treia etapă: după emisiune, un alt grup de participanţi, care nu avuseseră voie să vadă emisiunea, au fost de asemenea întrebaţi ce vedeau în picturile respective.

Care credeţi că au fost rezultatele? Al doilea grup s-a descurcat mult mai bine decât primul în identificarea bărbatului cu mustaţă. Cei care au făcut experimentul au făcut tot posibilul să asigure aceleaşi împrejurări şi telespectatorilor din alte ţări decât Anglia şi Irlanda, iar rezultatele au arătat mereu că al doilea grup se descurcă de trei ori mai bine decât primul.

Experimentul acesta ne arată că dacă cineva devine conştient de un lucru, atunci şi alte persoane vor avea tendinţa să conştientizeze acelaşi lucru. Efectul câmpului

morfic a determinat impresionanta creştere a răspunsurilor corecte.

Conform profesorului Sheldrake, ADN-ul nu este singurul factor care determină trăsăturile asemănătoare la membrii unei familii — rezonanţa morfică joacă şi ea un rol. Teoria profesorului Sheldrake ne ajută, de asemenea, să înţelegem aşa-numitele coincidenţe (cu trimitere la „sincronicitate"), fenomenele conştiinţei de grup (memoria colectivă) şi modelele arhetipale.

Aspectul important din teoria profesorului Sheldrake este acela că, odată ce rezonanţa morfică s-a răspândit, se întinde în întreg spaţiul şi timpul. Cu alte cuvinte, odată ce se formează un câmp morfic, el va avea un impact instantaneu asupra tuturor celorlalte locuri, având ca urmare o transformare instantanee pe plan global.

Când am auzit prima dată de teoria profesorului Sheldrake, nu mi-am putut abţine interesul, deoarece cercetările mele asupra cristalelor de apă nu sunt altceva decât o încercare de a exprima rezonanţa câmpului morfic într-un mod ce poate fi văzut cu ochiul liber.

Când am făcut primele încercări de a fotografia cristale, nu am avut nici o reuşită timp de două luni însă, odată ce am reuşit să fac prima fotografie, şi alţi cercetători au început să aibă succes. Poate că acesta este tot rezultatul rezonanţei morfice.

Prima oară am auzit de lucrările profesorului Sheldrake dintr-o carte bestseller din Japonia, intitulată *Din ce cauză se întâmplă aceste lucruri?* de Eiichi Hojiro,

dar am devenit cu adevărat interesat când l-am văzut pe profesorul Sheldrake într-un documentar de televiziune numit *Șase oameni de știință demni de interes.* Soarta a vrut ca la patru ani după aceea să am ocazia de a-l întâlni pe profesorul Sheldrake în timpul unei serii de prelegeri prin Europa. S-a întâmplat ca un prieten care lua parte la seminarul meu să o cunoască pe soția profesorului Sheldrake, așa încât m-am pomenit că sunt invitat la casa lor din Londra.

Am fost bucuros să aud că el aflase deja despre cercetările mele asupra cristalelor de apă; mi-a spus: „Primesc cel puțin o dată pe săptămână o scrisoare în care mi se povestește despre tine." Aveam multe întrebări pentru profesorul Sheldrake, dar și el era foarte interesat de cercetările mele și până la urmă s-a dovedit că avea la fel sau chiar mai multe întrebări pentru mine.

El mi-a împărtășit următoarele lucruri:

> Am făcut cercetări privind organismele vii și comportamentul lor, însă nu privind apa; deci nu mă pricep prea bine în acest domeniu. Este însă destul de probabil ca în viitor să se stabilească legături între cercetările mele și cercetările tale privind cristalele de apă.
>
> Domeniul care mă interesează cel mai mult este efectul actului de observare asupra celui observat. Sunt oameni care știu când cineva îi privește de la spate. Vreau să cercetez acest

fenomen şi să încerc să-l exprim într-un mod statistic.

Există riscul ca documentaţia acestor cercetări să fie subiectivă, aşa că mă întrebam dacă nu s-ar putea să folosim apa în experimentele noastre. Voi încerca să fotografiez cristale, să văd cum se transformă apa în diferite împrejurări, de exemplu când este ignorată, când este privită de oameni cu înzestrări deosebite, de oameni normali şi, în sfârşit, de oameni deosebit de malefici.

Acestea aduceau foarte bine cu experimentul în cadrul căruia orezul din borcanul ignorat a putrezit mai repede decât orezul din borcanele expuse cuvintelor „Mulţumesc" şi „Prostule". Când i-am povestit despre acest experiment, a devenit şi mai interesat şi mi-a sugerat că dacă aş încerca efectul simplei observări a apei aş obţine mai uşor rezultate decât folosind orezul (care implică complicatul proces de dezvoltare a microbilor).

Actualmente, profesorul Sheldrake este foarte interesat de fenomenul telepatiei. A făcut un experiment pentru a afla dacă câinii reacţionează în momentul în care stăpânii lor pornesc spre casă. Folosind un echipament video pentru observare, a reuşit să dovedească acest fenomen în mai mult de două sute de cazuri.

Aş vrea să vă împărtăşesc un mesaj pe care l-am primit de la profesorul Sheldrake:

Viețile noastre se datorează mișcării unei energii nevăzute. Din acest motiv sper că vom fi mereu, cu toții, conștienți de aceasta și că vom acorda atenție celor din jurul nostru și lucrurilor care se întâmplă. Este foarte important, deoarece acțiunea de a privi un lucru are o influență imediată asupra acelui lucru. Toți par să știe aceasta, dar nimeni nu-l pune în practică. Acasă, părinții trebuie să acorde atenție și grijă copiilor lor. Este același lucru.

Faptul de a vă concentra atenția — asupra oricărui lucru — este o expresie de iubire. Profesorul Sheldrake este inițiatorul acestor studii despre impactul conștiinței asupra obiectelor, așa încât spusele sale au o importanță deosebită.

Combinând învățăturile apei cu teoriile propuse de profesorul Sheldrake vom face pași importanți în dezlegarea numeroaselor mistere din lumea în care trăim. Fiecare dintre noi are puterea magică de a schimba lumea. Cu toții am fost înzestrați de către Dumnezeu cu puterea de a crea. Dacă ne folosim la maximum de această putere, vom putea schimba lumea într-o singură clipă.

Pentru cei care nu zăresc capătul grijilor și suferințelor lor, această perspectivă ar trebui să le fie o mare alinare. Ție — da *ție* — îți stă în putere să schimbi lumea!

Totul în lumea asta este intercorelat. Orice ai face în clipa aceasta, o altă persoană face același lucru altundeva.

Aşadar, de ce tip de câmp morfic ar trebui să fim interesaţi să creăm? Vom crea câmpuri de suferinţă şi răutate sau o lume plină de iubire şi recunoştinţă?

Ori de câte ori stai în faţa unei ape şi transmiţi mesaje de iubire şi recunoştinţă, undeva în lumea asta cineva se umple de iubire şi recunoştinţă. Nu trebuie să mergi nicăieri. Apa din faţa ta se află în relaţie cu apa din întreaga lume. Apa pe care o priveşti va rezona cu apa de peste tot, iar mesajul tău de iubire va ajunge la sufletele tuturor oamenilor din lume.

Putem acoperi lumea şi Pământul cu iubire şi recunoştinţă. Acestea vor deveni un măreţ câmp morfic care va schimba lumea. Nu este vorba despre timp şi spaţiu; acum, aici, se pot întâmpla lucruri minunate şi miraculoase.

Notă: Următoarele poze color de la pagina 129 la 160 au referinţă în capitolul al cincilea, pagina 161.

Fotografiile prezentate în carte sunt dovezi convingătoare pentru faptul că putem să ne vindecăm şi să ne transformăm alături de planeta noastră prin gândurile pe care le trăim deliberat cât şi prin modurile în care punem în aplicare aceste gânduri.

Aceste fotografii sunt dovezi materiale despre faptul că energia vibraţională umană, cuvintele, ideile şi muzica influenţează structura moleculară a apei. Ele relevă

incredibila capacitate de reflecție a apei, la fel de vie și receptivă la toate emoțiile și gândurile noastre.

Apa ne îndeamnă să contemplăm mult mai profund spre propria noastră ființă, pentru că ea ne reflectă conștiința, inima și sufletul! Atunci când ne privim prin oglinda apei, mesajul ei devine uimitor, cristalin și limpede.

Depinde de fiecare om în parte ce fel de influență aduce în jurul său, prin gândurile, cuvintele și acțiunile sale, astfel își modelează realitatea fizică. Oglinda apei ne redă fidel proiecțiile cuvintelor și gândurilor noastre care influențează direct structura materiei fizice.

Dacă dorim să avem o viață frumoasă trebuie să avem grijă să bem apă proaspătă în fiecare zi și, de asemenea, să fim atenți la modul în care gândim, simțim, vorbim și acționăm pentru a nu influența negativ apa din interiorul nostru.

Să nu uităm că tot ceea ce facem, de la gând, privire, gest, vorbă, faptă, se înregistrează undeva, în finitul care ne înconjoară și când plecăm din viață ne întâlnim cu noi, fiind direct răspunzători pentru tot ceea ce am făcut, bine sau rău! Tu ce alegi? Întreabă-ți sufletul și îți va răspunde! Întreabă dacă trupul tău dorește apa ce urmează să o bei, fii bun cu gândul, vorba și cu fapta și îți vei crea, cu liberul arbitru, raiul tău veșnic, vei descoperi adevărul divin, calea către lumină și iubire!

Apă căreia i s-au arătat poze cu peisaje naturale

Am așezat un vas de sticlă cu apă pe niște poze înfățișând peisaje frumoase, apoi am fotografiat cristalele care s-au format. Iată reacția apei la pozele respective.

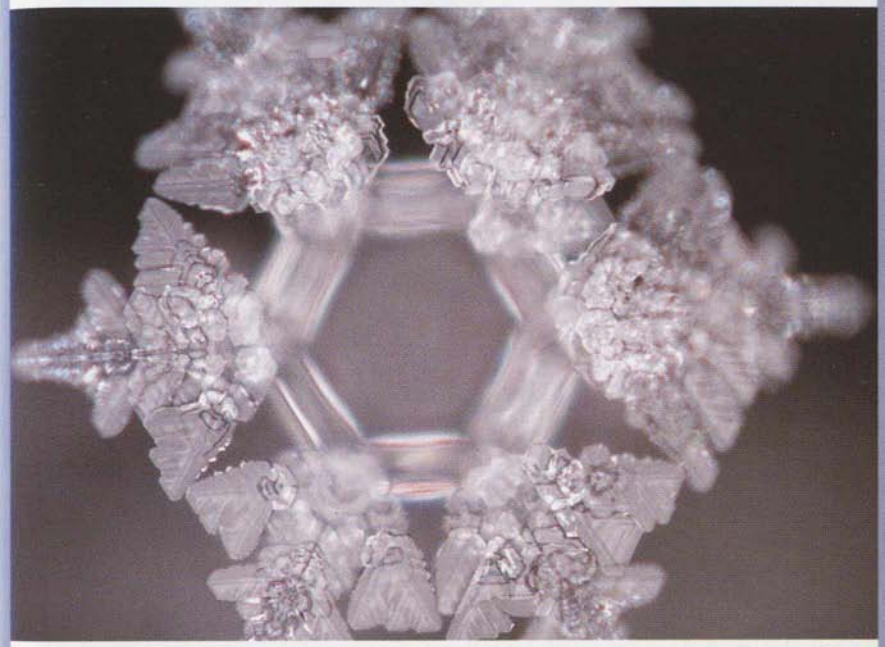

Soare

Cristalul acesta, format sub influența pozei ce reprezintă Soarele, este mare și frumos ca și Soarele.

Muntele Fuji

Muntele cu valoare simbolică pentru Japonia. Întâmplător, cristalul pare învăluit de primele raze din zori.

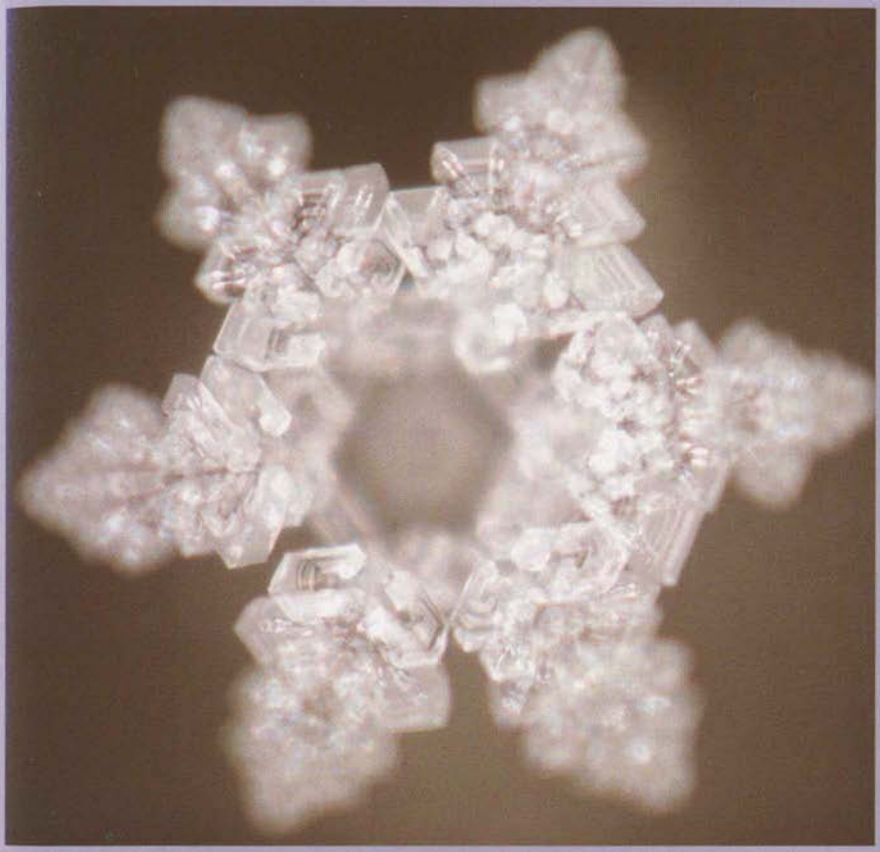

Munții Stâncoși

Vârfurile Munților Stâncoși, coloana vertebrală a Americii de Nord, sunt acoperite cu ghețari. Cristalul pare de asemenea înrămat în zăpadă.

Cascada Victoria

O cădere uriașă de apă în Zimbabwe. Parcă pentru a reda prăvălirea apei, cristalul este format din coloane late.

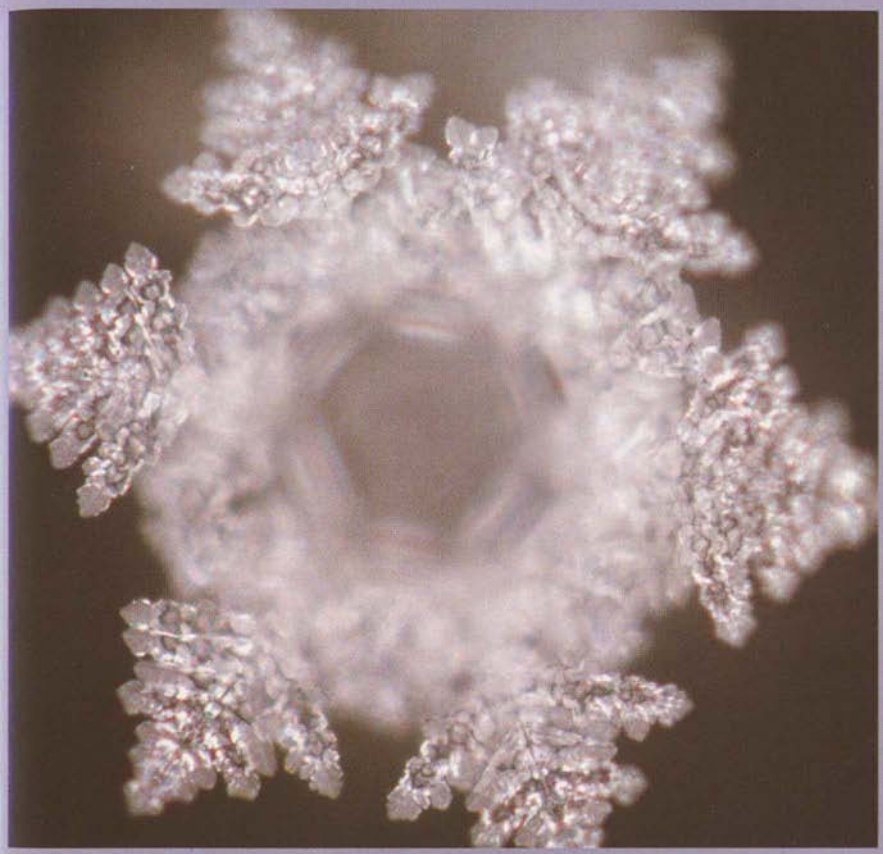

Stonehenge

Stonehenge, o gigantică construcție de piatră din Anglia, a fost ridicată pe un loc de mare intensitate energetică, iar cristalul emană de asemenea multă energie.

Recif de coral

Toate cele trei cristale sunt unice, dar formate din cristale mai mici, structurate minuțios. Forma și culoarea lor aduc aminte de frumusețea și vitalitatea coralilor din ocean.

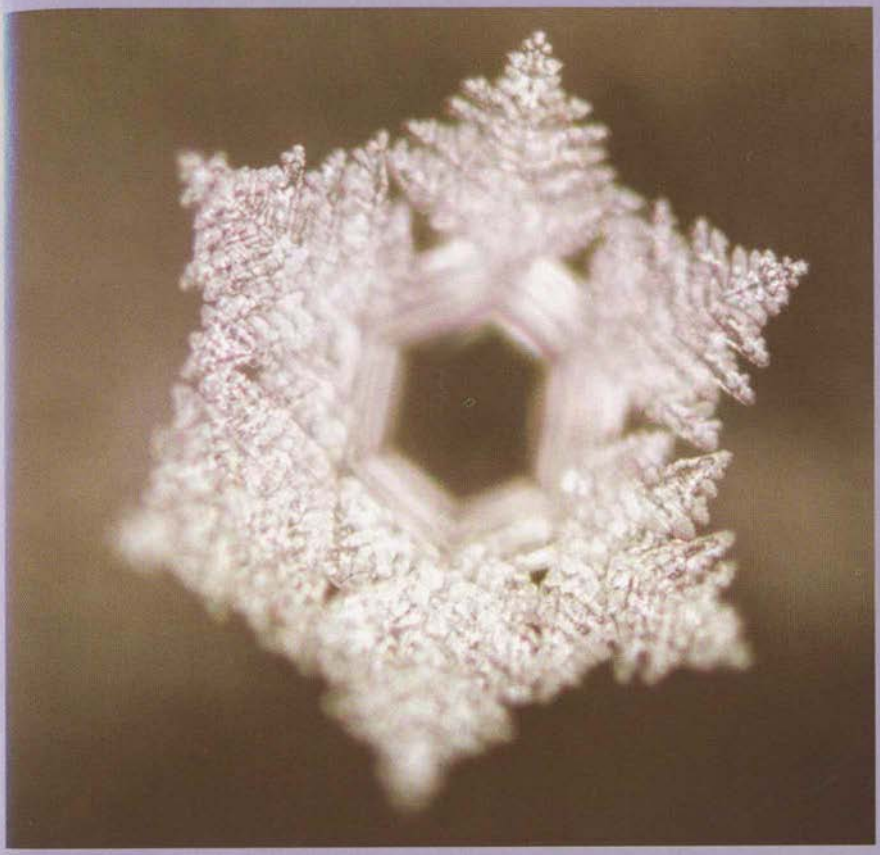

Savana africană

Cristalele par să oglindească verdeața hrănitoare, dar limitată, din savană.

Pădure tropicală în Sud - Estul Asiei

Această pădure tropicală plină de viață păstrează un sistem ecologic vechi de milioane de ani. Cristalul pare rezultatul unui echilibru ferm și dăinuitor.

Machu Picchu, Peru

Micuț, dar superb precum un diamant, cristalul ne amintește de gloria Imperiului Incaș.

Un ochi de apă în Yellowstone

Acesta este un lac cu o apă de un albastru pur, din Parcul Național Yellowstone. Cristalul are uimitoarea culoare și strălucire a unei bijuterii fine.

Locul sfânt de la Heitate

Heitate, cel mai vechi loc sfânt din Japonia, a rămas aproape necunoscut până acum câțiva ani, când această zonă a fost identificată ca locația unor porți mitologice din piatră. Cristalul este asemenea unor două porți deschise.

Apă expusă muzicii din întreaga lume

Muzica diferitelor culturi din lume are ritmuri și melodii variate. Apa surprinde aceste trăsături specifice, înfățișându-ni-le prin cristale.

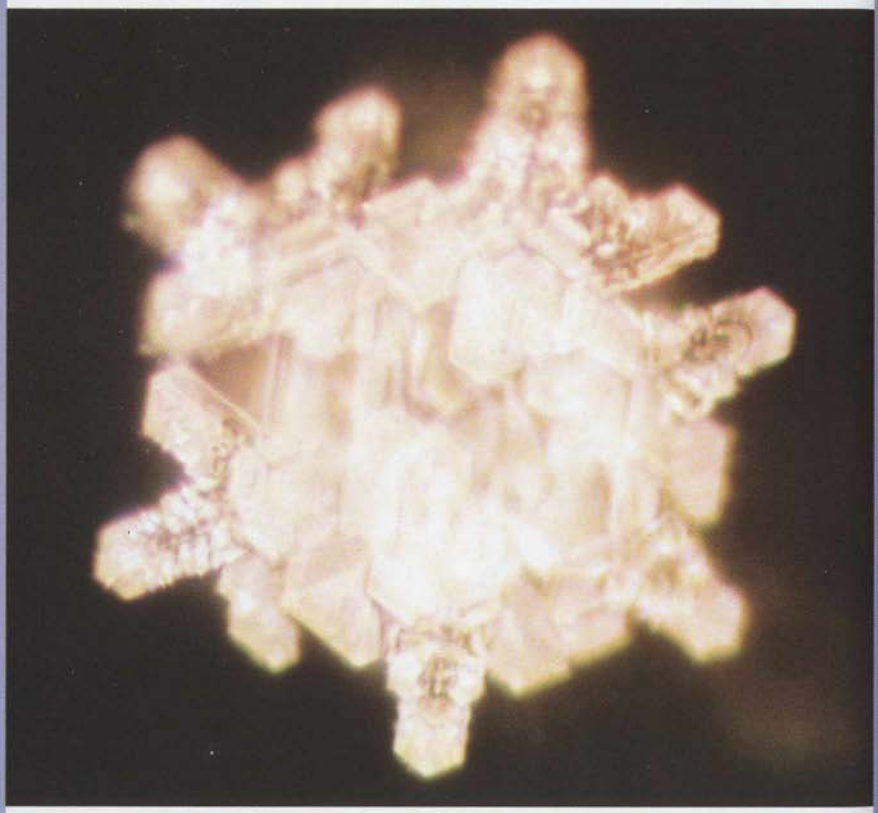

Cântec budist din Tibet

Îmbinările amănunțite din structura cristalului indică forța, asemenea templelor din Tibet.

Arirang (cântec tradițional coreean)

Ketjak (muzică din Bali)

Arirang este un cântec trist despre despărțirea unor îndrăgostiți, iar cristalul pare să exprime o inimă frântă. Ketjak a dat naștere unui cristal cu structură minuțioasă, făcându-ne să înțelegem că muzica poate alina sufletul prin puterea sa vindecătoare.

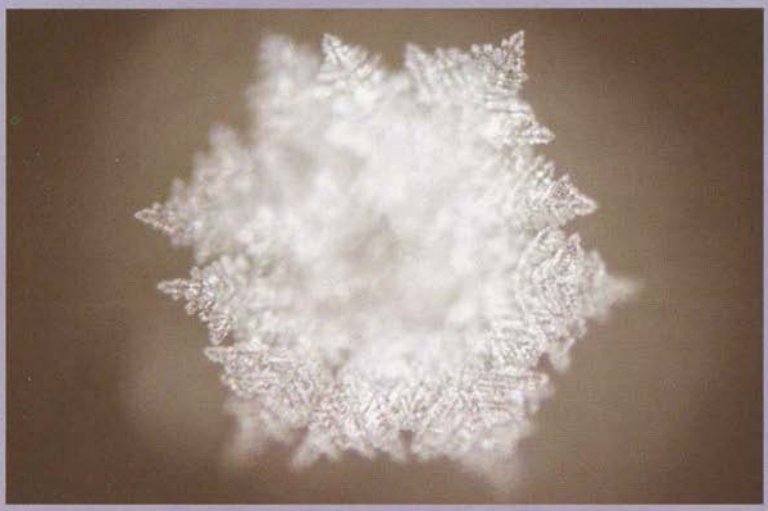

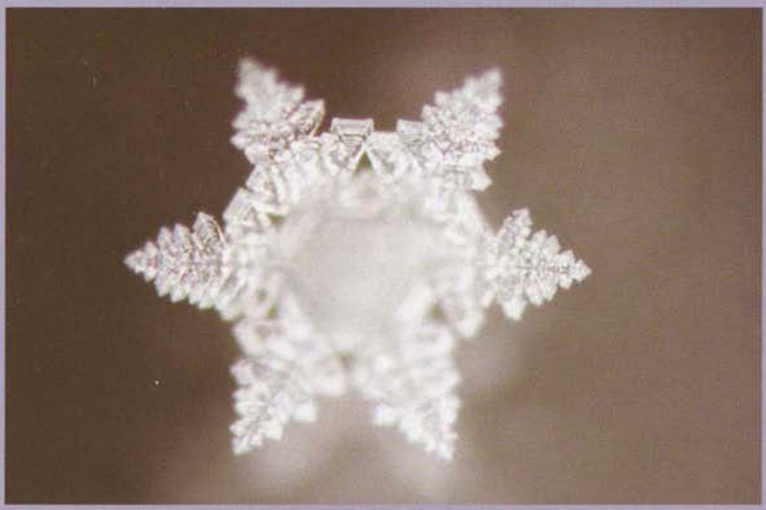

Muzică braziliană

Ambele cristale sunt în formă de stea. Par să ne spună că mișcarea corpului și cântatul cu voce tare ajută la întărirea sistemului imunitar.

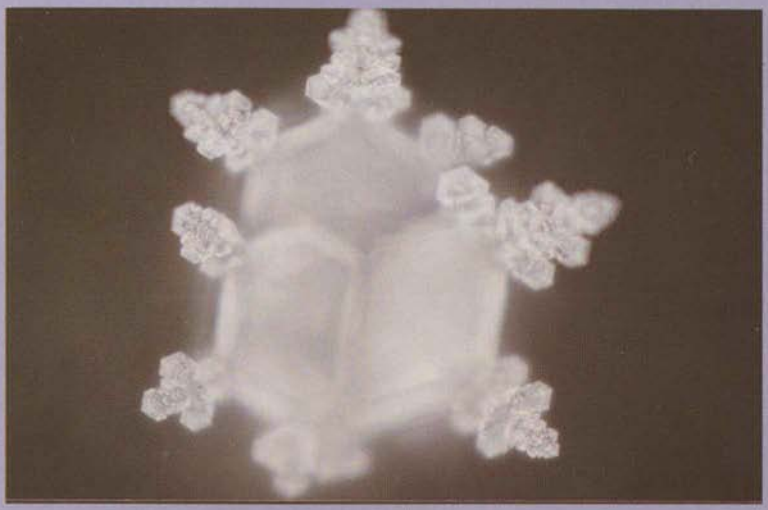

Tango argentinian

Ambele cristale sunt unice, formate din perechi de cristale reprezentând o pereche de dansatori. Pur și simplu, îți face plăcere să te uiți la ele!

Muzică religioasă

Forma pare să reprezinte dorința oamenilor de a fi în armonie cu Dumnezeu. Tipurile de muzică din întreaga lume au puteri vindecătoare.

Polcă din Cehoslovacia

Polca butoiașului de bere din Austria

Deși Cehoslovacia și Austria se află la distanță una de alta, aceste melodii produc cristale asemănătoare.

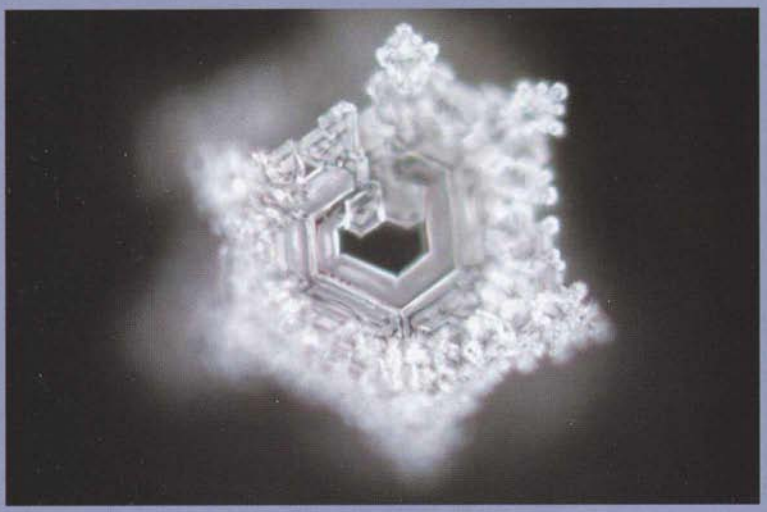

Cântec tirolez din Austria

Cântec de leagăn tirolez din Austria

Și aceste cristale sunt unice. Cristalul de sus ne trimite cu gândul la o gură ce cântă o melodie tiroleză, iar în centrul cristalului de jos putem vedea ceva ce seamănă cu un copilaș.

Apă de la robinet din întreaga lume

Din cauza metodelor de tratare a apei, este dificil să produci cristale în apa de la robinet de aproape oriunde în lume. Poate e timpul să cooperăm și să învățăm unii de la alții cum să avem grijă mai bine de apă.

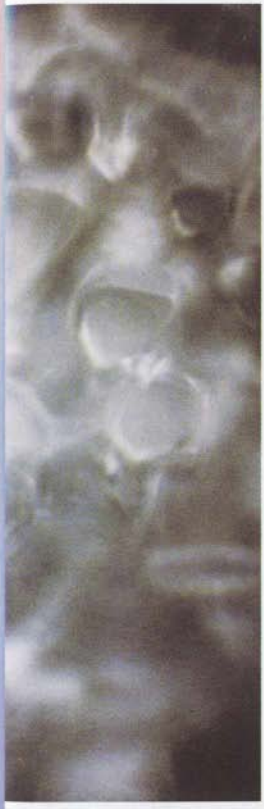

Paris

Londra

Tokyo

Nu se formează nici un cristal, ca urmare a folosirii de substanțe care afectează capacitatea naturală a apei de a da viață.

Roma

Veneția

Berna

Nici chiar în Veneția, orașul apelor, nu s-au putut forma cristale în apa de la robinet. În apa din Berna, în Elveția, de-abia dacă s-au format cristale.

Washington D.C.

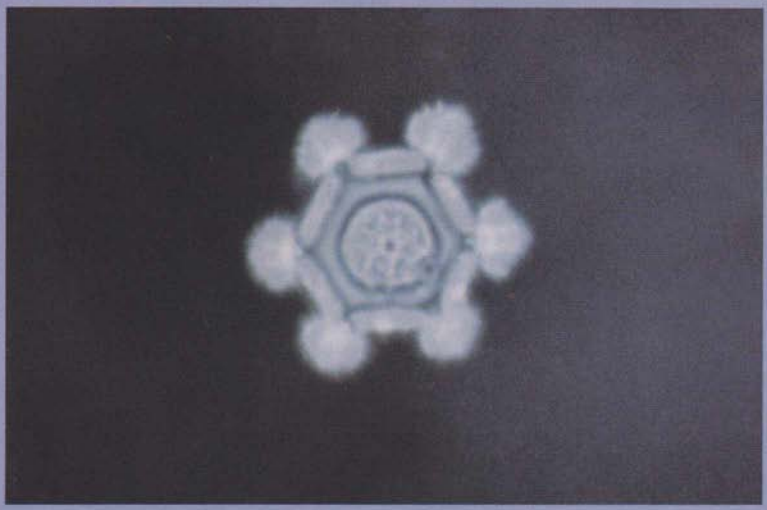

New York

În mod surprinzător, apa câtorva mari orașe din Statele Unite a produs cristale frumoase. Acesta s-ar putea să fie rezultatul eforturilor de a proteja apa, ca de exemplu folosirea, în Manhattan, a rezervoarelor din cedru.

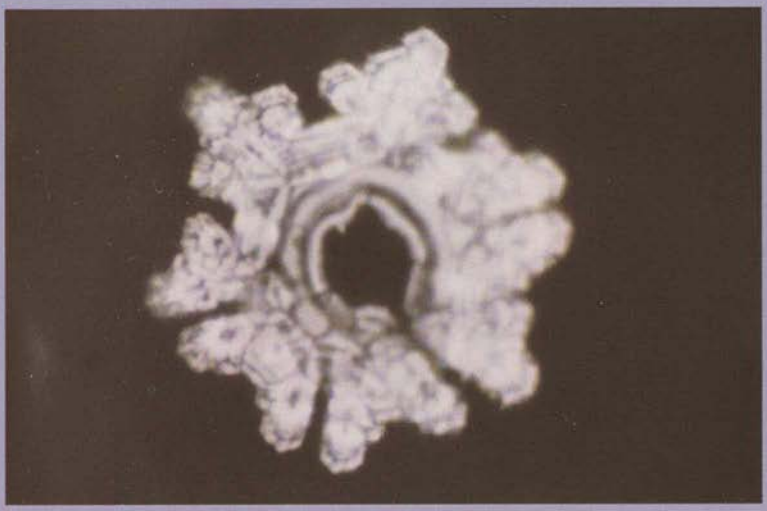

Vancouver

Sydney

Apa din Vancouver a format cristale relativ întregi, probabil datorită aprovizionării bogate cu apă din Munții Stâncoși. Apa din Sydney a produs un cristal surprinzător de diform.

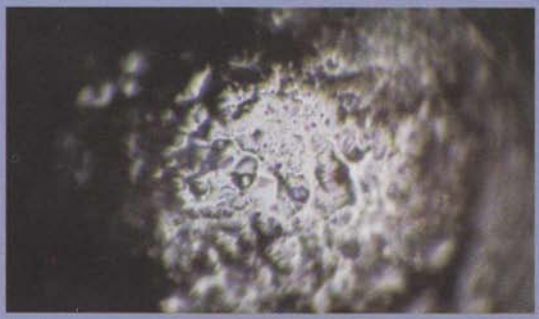

Bangkok

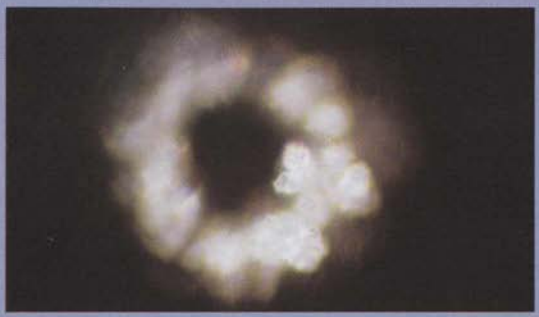

Hong Kong

Macao

Se pare că apa din Asia este cea mai puțin bună chiar și decât cea din numeroase orașe din Europa și America.

Buenos Aires

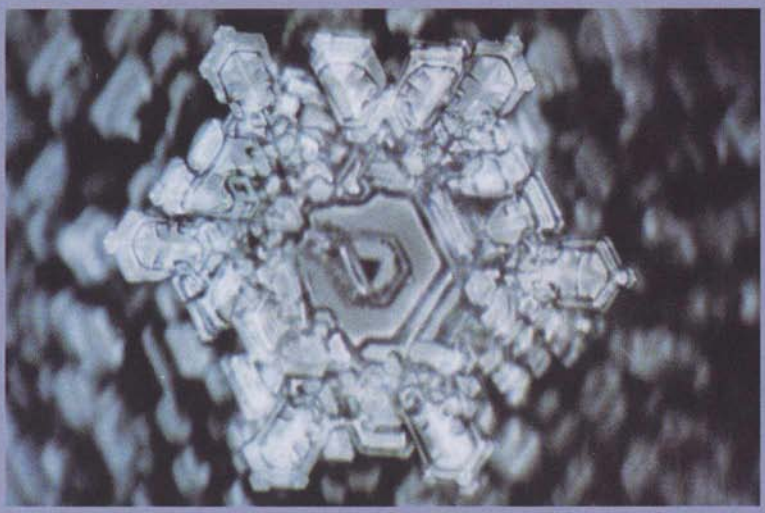

Manaus

Aceste cristale sunt din două orașe din America de Sud. Manaus se află pe marginea bogatului râu Amazon, în Brazilia. Și apa din Buenos Aires a produs cristale frumoase.

Splendoarea apei naturale

Cristale bine structurate, în formă de bijuterii, s-au format în apa naturală din ghețari, izvoare și râuri.

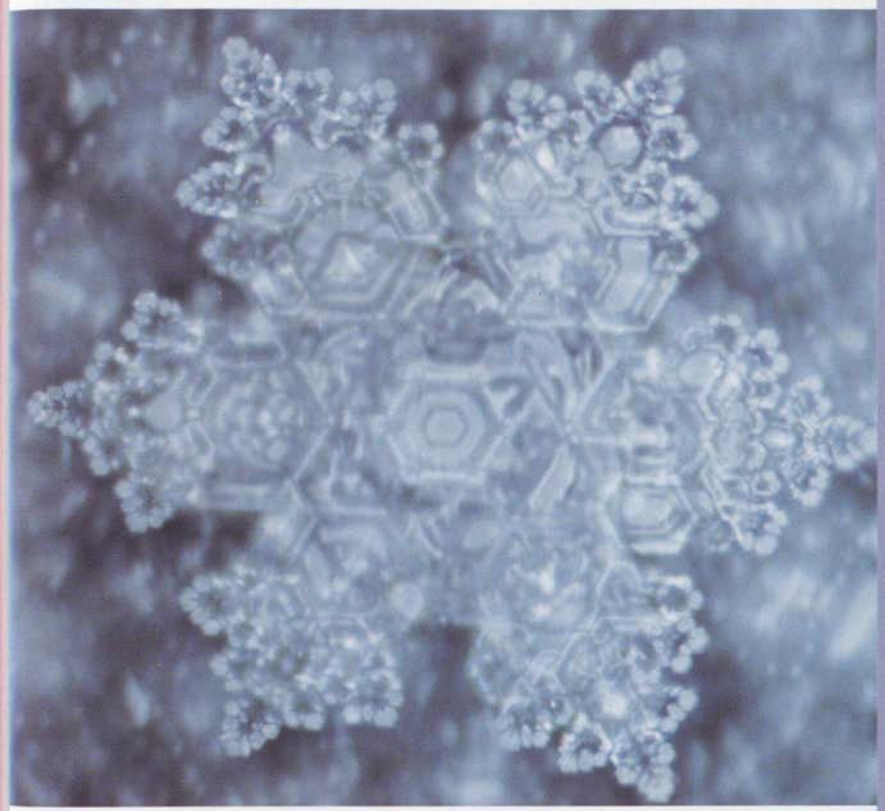

Apă de izvor din Saijo, Hiroshima

Acest cristal cu structură minuțioasă pare un frumos ornament din argint. O parte din cea mai gustoasă și mai bună apă din Japonia provine din Saijo. (Cu această apă se prepară și băutura alcoolică japoneză din orez, ce se servește caldă, numită sake).

Apă de izvor Sanbu-ichi Yusui din Kita-koma-gun, districtul Yamanashi

Cristalul pare să strălucească la fel ca Soarele. Zăpada topită alunecă de pe vârfurile muntelui Yatsugatake, intră în pământ și țâșnește ca apă de izvor. Aceasta este o expresie a adevăratei frumuseți a naturii.

Apă de izvor din lacul Chuzenji

Apă de izvor din lacul Chuzenji, tratată cu clor

Cristalul de sus s-a format folosind apa de izvor de la un hotel de pe malul lacului Chuzenji. Tratarea cu clor a apei, la cererea conducerii locale, a avut urmări vizibile - după cum se observă la cristalul de jos.

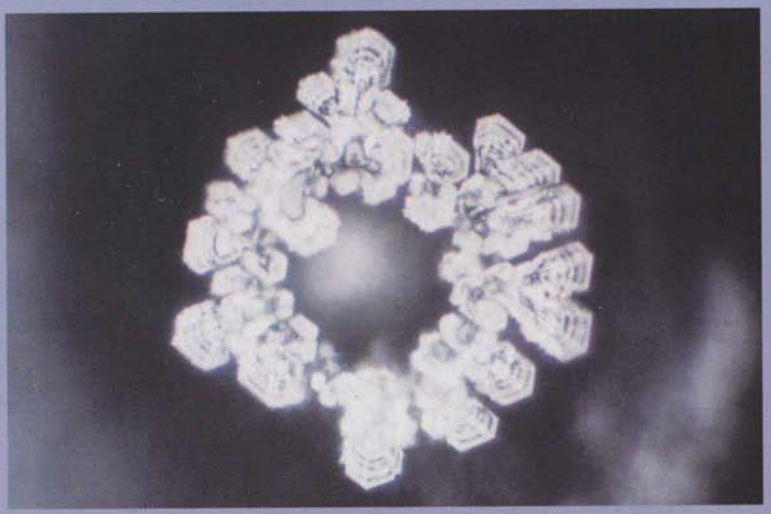

Apă de izvor de la Lourdes

Fontana di Trevi (Fântâna din Trevi)

Cristalul format în apa de la Lourdes, din Franța, seamănă cu cel format sub influența cuvântului „înger". Cristalul format în apa din Fontana di Trevi, din Italia, este unic, semănând cu monezile de aur pe care oamenii le aruncă în fântână.

Apă de izvor din Tasmania

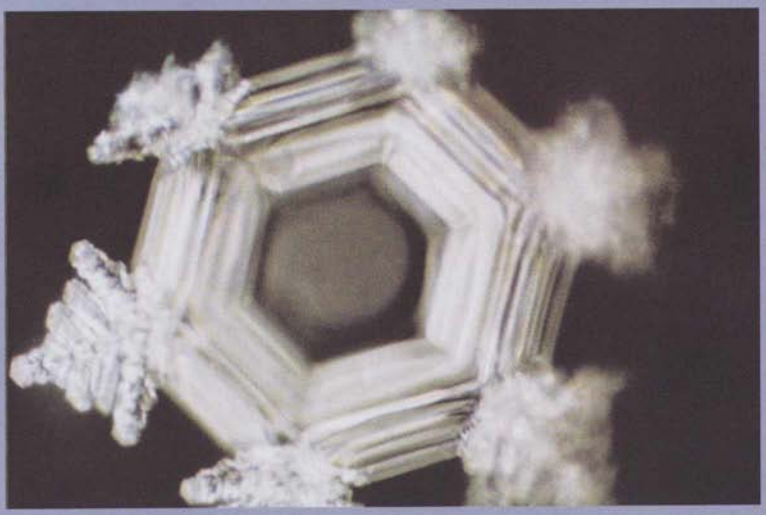

Apă subterană din Noua Zeelandă

Apa de izvor provenită dintr-o zonă bogată în diamante, din Tasmania, a dat cristalelor forma unor mici diamante. Şi în apa din Noua Zeelandă s-au format cristale frumoase.

Polul Sud

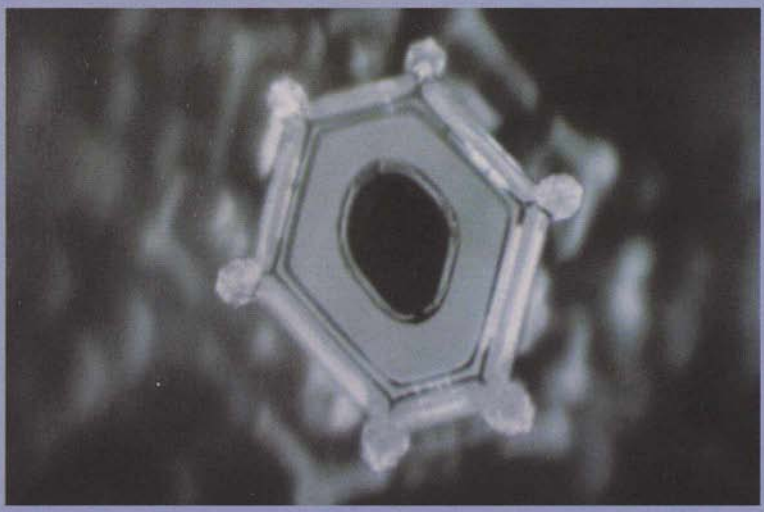

Gheţarul Columbia, Canada

La Polul Sud, zăpada strânsă de mii de ani s-a consolidat, scoţând la iveală cristale cu aspect ferm - cum arată imaginea de sus. Apa folosită pentru formarea ambelor cristale provine din zăpada de la suprafaţă, conţinând astfel o cantitate mică din substanţele poluante din ziua de azi.

Lacul Tenderfoot, Wisconsin

Un lac în apropierea Muntelui Myohyang, Coreea de Nord

Am recoltat apă din lacul Tenderfoot, aflat în fundul unei râpe. Mostra de apă din Coreea de Nord a fost prima pe care am primit-o din această țară, iar rezultatul a fost un cristal minunat într-o formă fantezistă.

Lacul Brienz

Lacul Maggiore

Aceste cristale s-au format în apa recoltată chiar de mine în Elveția. Nu-i de mirare că aceste cristale provin din Elveția, capitala apei în Europa.

CAPITOLUL AL CINCILEA

Un surâs ce îmbrăţişează lumea

Din dorinţa ca un număr cât mai mare de oameni să afle despre minunatele mistere ale Universului în felul cum acestea sunt relevate prin intermediul cristalelor de apă, mi-am publicat în Japonia colecţia de poze cu cristale de apă, însă cele mai multe răspunsuri le-am primit din Europa. Se pare că s-a creat un efect de undă în sufletele oamenilor, care s-a extins cu o viteză mai mare decât mi-aş fi putut imagina.

Care să fie factorul care a trezit interesul atâtor persoane din atâtea ţări diferite? Eu cred că în momentul în care o persoană priveşte fotografiile cu cristale de apă, are loc o transformare fizică în apa din corpul acelei persoane. Apa are un mesaj pentru lume: *Lumea este unită prin iubire şi recunoştinţă.*

Iubirea şi recunoştinţa sunt principiile fundamentale ale naturii. La capătul lungii sale călătorii prin Cosmos, apa a ajuns pe Pământ, purtând în sânu-i iubire şi

recunoştinţă. Iubirea şi recunoştinţa au creat prima sclipire de viaţă, îngrijindu-se apoi de hrana necesară dezvoltării. Când privim imaginile cristalelor de apă, ni se trezeşte o amintire ancestrală aflată adânc înrădăcinată în apa din fiecare celulă a noastră.

Mesajul apei este iubirea şi recunoştinţa.

Uitaţi-vă încă o dată la imaginile cu cristale de la paginile 129 - 160. Aceste imagini oglindesc frumoasa noastră lume. Fotografiile arată transformarea apei în funcţie de peisajele minunate şi de muzica din întreaga lume şi prezintă o comparaţie între apa de la robinet şi apa naturală.

După cum am menţionat în primul capitol, lumea a aflat pentru prima oară de cercetările mele din prima mea colecţie de fotografii cu cristale de apă. Acest lucru a fost posibil datorită strădaniei doamnei Shizuko Ouwehand, o japoneză cu cetăţenie olandeză care acum îmi este translator.

Fiindu-mi prezentată de o cunoştinţă comună, Shizuko mi-a făcut o vizită la birou la mai puţin de o lună după prima publicare a acestei colecţii de fotografii, în Japonia, iar eu i-am arătat un exemplar al cărţii.

Din clipa în care s-a uitat la fotografii mi-am dat seama că a rămas impresionată. A cumpărat pe loc şaptezecişişapte de exemplare pe care le-a trimis unor prieteni şi cunoştinţe din Olanda, Elveţia, Germania, Statele Unite, Australia şi din alte ţări.

Nu a trecut mult după ce a expediat cărţile, şi a început să primească un şuvoi de răspunsuri. Era ca şi

cum aceste cristale ar fi fost exact lucrul pe care îl caută oamenii — lucrul de care avem nevoie în vremurile grele în care trăim. Mai târziu, Shizuko m-a invitat să fac o prezentare în cadrul unui mic seminar anual pe care îl ține în Zürich, Elveția, și care se numește „În căutarea nestematelor umane".

La o săptămână după acest eveniment trebuia să aibă loc o adunare anuală importantă; asistat de Shizuko, am avut ocazia de a ține o prelegere în fața mai multor reporteri și de a fi intervievat pentru câteva reviste. Rezultatul a fost un imens val de interes pentru a descoperii și a înțelege munca mea.

Una dintre persoanele care au organizat acest eveniment major este Manuela Kihm, și ea numărându-se printre aceia care au fost încântați la vederea fotografiilor. Ea a transmis următorul mesaj:

> Am doi copii și știu că este o mare diferență dacă le vorbești cu dragoste sau dacă pur și simplu le poruncești. Există o diferență între „Hai să facem lucrul ăsta" și „Fă asta". De asemenea, înțeleg foarte bine că aceste lucruri sunt simțite de fiecare celulă a noastră.
>
> Cristalele de apă ne învață lucruri importante pentru viața noastră de zi cu zi. În fiecare zi suntem înconjurați de câmpuri magnetice. Ni se pare imposibil să trăim fără computere. Dar putem vedea clar diferența enormă dintre a nu fi conștient de riscul

expunerii la câmpuri magnetice şi a fi conştient şi atent. Am fost foarte impresionată.

După ce a văzut fotografiile, Manuela mi-a propus să susţin un seminar pe care avea să îl organizeze. A vorbit întâi la o agenţie a mediului înconjurător dintr-un orăşel numit Sanglant pentru a ţine o prelegere despre apă şi mediu, dar i s-a spus că nu o puteau ajuta deoarece era un subiect prea delicat. Ea a apelat atunci la persoane mai deschise la chestiuni spirituale şi a adunat un grup de oameni dornici să cerceteze ceea ce nu poate fi văzut cu ochiul liber. Toţi cei care auziseră despre cristalele de apă erau vizibil impresionaţi şi inspiraţi.

Datorită strădaniei Manuelei, în decursul unei săptămâni am făcut prezentări în trei oraşe din Elveţia şi m-am întors în Japonia ştiind că există un număr mare de persoane dornice să înveţe mai multe despre munca mea.

Primei invitaţii din partea Manuelei i-au urmat multe altele şi ori de câte ori am vorbit despre cristalele de apă, reacţia a fost senzaţională. Am avut ocazia să fac multe excursii în Europa pentru a ţine conferinţe şi prezentări în săli pline de oameni al căror interes pentru apă era personal sau profesional.

Articolele ce au urmat acestor evenimente au dus la un nou val de interes în întreaga lume şi, pe măsură ce tot mai mulţi oameni arătau interes pentru colecţia de fotografii, am fost asaltat de propuneri pentru a ţine conferinţe şi prezentări.

Vestea despre munca mea s-a răspândit din Europa în Statele Unite, unde am fost invitat să vorbesc la Harvard și la o școală specială din suburbiile Boston-ului, frecventată de copii care nu își găsesc locul în societatea americană profanată de arme, droguri și violență. Probabil că sensibilitatea aceasta deosebită a elevilor i-a făcut mai receptivi la informațiile despre cristalele de apă. Sunt aproape convins că elevii au devenit conștienți de faptul că rostirea cuvintelor neprietenoase dăunează atât apei cât și celorlalți oameni. Îmi închipui, cu zâmbetul pe buze, că, ajungând acasă, ei le-au spus părinților să nu mai rostească vorbe ca „Fă-ți temele!" sau „Fă-ți curat în cameră!"

Dar acesta este doar un alt aspect al fenomenului rezonanței. Pe măsură ce persoanele ale căror suflete delicate au fost rănite într-un fel sau altul află despre cristalele de apă, mesajul apei se răspândește și mai rapid în jurul lumii.

De asemenea, am putea spune că acesta este rezultatul căutării unor răspunsuri în vremurile acestea tulburi. Nu am nici o îndoială că cristalele de apă vor ajunge în centrul atenției tuturor acelora din întreaga lume care caută să găsească un sens în haos.

Vizitele mele în Germania, Elveția, Olanda, Anglia, Franța, Italia, Canada și Statele Unite mi-au dat ocazia să cunosc și să corespondez cu mulți oameni din întreaga lume care se ocupă și ei cu cercetări asupra apei. Poate din cauză că apa este atât de misterioasă sunt și modurile de abordare atât de diferite și neconvenționale.

Acest mare interes pentru apă presupune că mereu se ţin simpozioane şi adunări în întreaga lume, făcând din mine un om ocupat — câteodată prea ocupat. Simpozionul din Elveţia s-a mai ţinut încă de două ori la Lucerna şi este foarte probabil să devină, cu timpul, un eveniment internaţional. Am participat, de asemenea, la simpozioane din Australia şi Anglia.

La început m-am întrebat cât interes poate exista pentru apă în Europa şi în alte ţări, dar ştiu acum că celelalte ţări sunt la fel sau chiar mai interesate decât Japonia. Îmi aduc aminte când am auzit despre un grup de japonezi care vizitau Lacul Zürich. Lacul era atât de frumos încât unul dintre turişti l-a întrebat pe ghidul elveţian: „Cum de nu sunt gunoaie pe lângă lac?" Ghidul, care considera ca de la sine înţeles ca lacul să fie curat, nu a ştiut prea bine ce să răspundă şi l-a întrebat pe japonez „Cum de puneţi o astfel de întrebare?"

Oriunde călătoresc, iau cu mine diapozitive cu imagini ale cristalelor de apă, iar apoi le arăt oamenilor cristalele formate în apa din oraşele lor. Când aud ce mesaj am pentru ei şi când văd diapozitivele, europenii rămân vizibil surprinşi şi impresionaţi. Reacţiile acestea sincere dovedesc faptul că au o conştiinţă puternică în ceea ce priveşte apa.

În orice caz, cercetările mele sunt limitate când produc cristale în Japonia, aşa încât lumea a cerut să creez un centru de cercetare în Europa. La rândul meu, am făcut cunoscută o idee care mi-a umblat multă vreme prin minte.

Ideea este grandioasă şi unică — am de gând să creez un institut de cercetare în forma unui cristal de apă

hexagonal. Laboratorul pentru studiul cristalelor de apă se va afla în centru, iar alte șase laboratoare vor fi amplasate în jurul centrului, pentru studiul altor teme și domenii științifice ca: fizică și matematică, biologie și medicină, astronomie și oceanografie, filozofie și religie, chimie și inginerie. Fiecare laborator va fi specializat în 18 categorii de cercetare, pentru ca, însumate, să dea cifra 108.

M-am gândit la acest lucru mult timp, din clipa când am început să mă întreb de ce mediul înconjurător al Pământului este într-o stare atât de gravă, de ce oamenii sunt atât de confuzi și de ce civilizația noastră este asemenea lor. Reflectând asupra acestor întrebări am ajuns la concluzia că este vorba de o combinație, în primul rând, între mândria și corupția din comunitatea oamenilor de știință și, în al doilea rând, acțiunea autorităților de a permite și încuraja în mod conștient formarea unei astfel de societăți.

Sigur, există și oameni de știință cu voință proprie și care, în munca lor, se ghidează după propria conștiință. Însă luând în considerare starea societății, ne dăm seama că sunt foarte puțini cei care își îndeplinesc munca cu intenția de a ajuta omenirea și de a curăța planeta pe care trăim.

De exemplu, în această categorie nobilă nu intră oamenii de știință ce sunt la mâna autorităților din Japonia care insistă ca apa să fie tratată cu clor, cauzând astfel un declin total al societății.

Bineînțeles că nu doar oamenii de știință sunt singurii vinovați pentru problemele acestea. Bazele societății s-au

şubrezit într-atâta încât o mână de oameni de ştiinţă nu mai are cum să schimbe direcţia nefastă în care suntem îndreptaţi.

Cum putem schimba direcţia şi, totodată, să facem ceva pentru a îmbunătăţi simţitor deplorabila stare a lucrurilor care cuprinde comunitatea oamenilor de ştiinţă? Cred că trebuie să începem prin a schimba mediul şi sistemele legate de comunitatea oamenilor de ştiinţă.

În cadrul laboratorului pe care îl am în minte, comunitatea locală se uneşte pentru a-i sprijini pe oamenii de ştiinţă, care se concentrează asupra propriului domeniu de activitate şi, în acelaşi timp, se află în legătură cu oameni de ştiinţă din alte domenii, obţinând astfel o vedere largă care îi ajută să-şi traseze cursul cercetărilor. Comunitatea locală se va îngriji şi de asigurarea finanţării necesare şi a altor ajutoare pe care, la momentul actual, cercetătorii nu le pot obţine pe cont propriu. Cred că asta va duce la descoperiri şi progrese ale ştiinţei care vor contribui în mod real la viitorul Pământului şi al omenirii.

Îi văd cu ochii minţii pe cercetători adunându-se la cafeneaua centrală, purtând discuţii în timpul gustărilor de dimineaţă şi de prânz şi anunţând la sfârşitul zilei rezultatele cercetărilor lor.

Sigur că există multe obstacole în calea îndeplinirii acestui vis, dar simt acum că primul pas a fost făcut.

Indiferent care vă sunt intenţiile, este un pas important să le faceţi cunoscute. Spun asta cu siguranţa multor ani de experienţă în afaceri. Încă de când eram copil le spuneam mereu celor din jur ce gândeam şi ce aveam de

gând să fac și mi s-a spus mereu că vorbesc prea mult. Dar simplul fapt de a spune ceva este un mod de a atrage energia în direcția ta. În special când spui ceva celorlalți oameni, energia vine înspre tine, ajutându-te să îți atingi țelurile.

Dacă vă exprimați intențiile, ele se vor împlini. Bineînțeles, nu spun să faceți afirmații la voia întâmplării — este important să rostiți ce simțiți cu adevărat, să vă ascultați sufletul. Cuvântul vă este promisiune, deci, când spuneți ceva, trebuie să fiți hotărâți să vă angajați în ce ați spus. De asemenea, făcându-vă cunoscute intențiile față de ceilalți poate deseori să ducă la aflarea ajutorului din surse neașteptate.

Cuvintele au propriile lor frecvențe vibraționale unice și am văzut deja cum energia lor influențează Universul. Cuvintele rostite de gura voastră au o putere proprie care influențează întreaga lume. Putem spune chiar că cuvintele care ne învață despre natură sunt cuvintele Creatorului.

Cunosc un om care a dovedit puterea și avantajele cuvintelor pe propriul trup. Nobuo Shioya este un bărbat pe care îl numesc, cu mândrie, maestrul meu. Are 101 ani, dar are spatele drept și se arată sănătos și în putere oricui îl vede. Chiar și acum stă în picioare una, două ore ținând prelegeri de câteva ori pe an. Își exersează în fiecare zi mișcarea de golf și merge la curs o dată pe săptămână. Capacitatea sa de a-și menține sănătatea este pur și simplu miraculoasă.

Maestrul Shioya spune că secretul sănătății sale este metoda sa specială de respirație. Această metodă presupune să inspiri până ce aerul umple plămânii,

răspândind oxigen în tot corpul, în timp ce meditezi asupra energiei Universului care se adună în jurul tău și îți dăruiește energie revigorantă. Această metodă ne confirmă puterea afirmațiilor. Maestrul Shioya recomandă ca la sfârșitul exercițiului său de respirație să rostiți următoarea afirmație: „Puterea infinită a Universului *va* să se concentreze pentru a aduce lumii adevărata pace". Această afirmație este un fel de rugăciune, dar ce este important este hotărârea puternică cuprinsă în cuvântul *va*, ce provine din verbul a voi.

Potrivit Maestrului Shioya, există particule-duh ce nu pot fi văzute cu mijloacele științei de azi pentru că se află la granița dintre dimensiunile a treia și a patra. Cuvintele rostite cu hotărâre au o mare putere care atrag aceste particule-duh, făcând posibilă realizarea unor lucruri în lumea tridimensională.

În Septembrie 1999, am putut să simt cu adevărat puterea cuvintelor descrisă de Maestrul Shioya. În acea zi se adunaseră aproximativ 350 de persoane pe marginea Lacului Biwa, cel mai mare lac din Japonia. Adunasem acest grup cu intenția de a curăța lacul. Există o zicală veche în Japonia care zice că, dacă Lacul Biwa este curat, toată apa din Japonia va fi curată. Alt scop al adunării era să ne rugăm pentru pace în întreaga lume la începutul unui nou secol.

Îndrumați de Maestrul Shioya, pe atunci în vârstă de 97 de ani, toți acești oameni și-au adunat forțele, și-au armonizat vocile și inimile într-o rugăciune pentru pacea mondială. Incantația noastră se putea auzi împrejurul

întregului lac și o senzație deosebită ne-a înfiorat șira spinării.

La doar o lună după aceasta s-a întâmplat un lucru ciudat cu Lacul Biwa. Ziarele au relatat că algele putrede care apăreau în fiecare an, provocând un miros îngrozitor, nu au apărut anul acela.

Dacă nu înțelegeți principiul *spiritului cuvintelor*, aceste lucruri vi se vor părea într-adevăr stranii, dar noi știm că acest spirit al cuvintelor are puterea de a influența întreaga existență și de a schimba lumea aproape instantaneu. Nu mă îndoiesc că spiritul cuvintelor, creat de rugăciunile hotărâte pentru pacea mondială, a dus, în câteva clipe, la curățirea apei din lac. Alt lucru important este că 350 de persoane s-au adunat și s-au rugat împreună. Voința unită a atâtor oameni a fost ca o forță întru schimbarea Universului.

Folosesc câteodată teoria relativității a lui Einstein ($E = MC^2$) pentru a explica acest principiu. Formula aceasta mai are o semnificație importantă. Interpretarea generală este că $E = MC^2$, adică „energia este masa înmulțită cu viteza luminii la pătrat". Dar putem interpreta C drept *conștiință* în loc de viteza luminii. De vreme ce M reprezintă masa, ecuația o putem interpreta ca numărul persoanelor ce se concentrează conștient.

Această interpretare am învățat-o de la profesorul Hoang Van Duc, un învățat în psihoimunologie născut în Vietnam. Cu mai mult de zece ani în urmă, invitându-l la un seminar pe care îl țineam în Japonia, a pomenit, în timpul unei discuții lejere, că „C"-ul din $E = MC^2$ nu

se referă la viteza luminii, ci la conştiinţă. Această perspectivă m-a impresionat adânc; mai târziu, reflectând asupra vibraţiilor şi asupra modului în care ar trebui să ne trăim viaţa, mi-am adus aminte brusc de acele vorbe.

A trecut aproape un secol de când Einstein a făcut cunoscută lumii această formulă. Nu avem cum să ştim dacă Einstein însuşi a avut în vedere posibilitatea ca litera C din ecuaţie să reprezinte conştiinţa, dar de vreme ce totul este relativ în acest Univers, nu se poate spune că este greşit să priveşti formula în acest fel.

Se spune că oamenii îşi folosesc cel mult 30% din capacităţi, dar dacă am putea să ne sporim capacităţile cu doar 1%, atunci această cantitate se va ridica la pătrat, potrivit formulei, iar cantitatea de energie va fi astfel dublă. Dacă toţi oamenii din lume şi-ar spori conştiinţa în acelaşi timp, diferenţa energetică ar fi enormă.

Dacă ne vom umple viaţa de iubire şi recunoştinţă pentru toţi, această conştiinţă va deveni o putere minunată care se va răspândi în întreaga lume. *Asta* încearcă să ne spună cristalele de apă.

Tocmai am descris cum rugăciunea solemnă şi gândurile unui grup de oameni au putut curăţa apa unui lac, iar cei care au văzut pozele cu cristalele nu se vor mira că gândurile noastre au puterea de a transforma apa. Cu mai mulţi ani în urmă am vrut să mai fac un pas în direcţia fundamentării ştiinţifice a teoriei mele, dar nu eram sigur ce cale să apuc. Am găsit răspunsul deschizând, într-o zi, ziarul. Titlul care mi-a atras atenţia vorbea de posibilitatea folosirii ultrasunetelor pentru a descompune

dioxina în apă. Articolul relata despre crearea unei tehnologii de a expune apa la 1.100 de kHz de ultrasunete, producând astfel bule minuscule de aer care, când se sparg, descompun dioxina și alte toxine nocive.

Citind acest articol, am fost cuprins de entuziasm. Am știut că găsisem, în sfârșit, o cale de a analiza energia spiritului cuvintelor. Când cei 350 de oameni s-au adunat pe malul Lacului Biwa pentru a face incantații și a se ruga pentru pacea mondială, au creat poate 2.000 de kHz de ultrasunete. Ultrasunetele se află la un nivel unde nu pot fi detectate de urechea umană, deci nu au creat aceste ultrasunete cu vocea. Dar se poate ca, potrivit principiului rezonanței privind acordarea aceloraşi sunete de pe octave diferite, să se fi creat condițiile propice pentru producerea de ultrasunete.

Trebuie spus că puterea spiritului cuvintelor este într-adevăr grozavă dar că, dacă am combina tehnologia de curățare a apei prin ultrasunete cu tehnologia vibrațiilor apei, efectul asupra apei ar fi mult mai puternic.

De exemplu, după ce apa poluată cu chimicale industriale este tratată cu ultrasunete, ar putea fi apoi tratată, într-o a doua etapă, cu vibrații. Dacă apa poluată este expusă la 1.100 de kHz de ultrasunete, chimicalele sunt descompuse de bulele de aer care se sparg; deși toxinele s-au descompus, ele se află tot acolo. Pentru a curăța apa de aceste toxine, este necesar ca apa să fie expusă unor informații ale căror frecvențe vibraționale sunt opuse toxinelor.

Folosirea unei singure metode s-ar putea să nu fie suficientă, dar combinând cele două metode s-ar putea

să curățăm definitiv apa, de orice substanțe poluante dăunătoare. Și s-ar putea chiar ca, folosind aceeași tehnologie combinată, să putem elimina substanțele dăunătoare din propriile noastre corpuri.

Ce rezervă viitorul cercetărilor asupra cristalelor de apă? Ca să răspundem la această întrebare trebuie să ne gândim mai mult la recunoașterea științifică pe care o vor dobândi aceste cercetări. Când prezint pozele în cadrul conferințelor pe care le țin în străinătate, sunt bombardat cu o serie de întrebări. De exemplu: care este diferența în formarea de cristale când apa este expusă la muzică digitală (creată pe calculator) sau, dimpotrivă, la muzică creată de instrumentele muzicale tradiționale? Dar la muzica live? Pentru a răspunde la aceste întrebări trebuie să continui cercetarea și să mai fac experimente în diferite condiții.

O altă chestiune importantă este testarea repetabilității. Am văzut de multe ori că formarea cristalelor depinde de conștiința privitorului. Când punem mostrele de apă în vase Petri — pregătim de obicei cincizeci de mostre — cristalele ce se formează diferă în funcție de modul în care cercetătorul s-a purtat cu apa și de gândurile acestuia. Iar starea celor cincizeci de mostre de apă se schimbă în fiecare clipă.

Cred că este practic imposibil să controlăm toți acești factori până la punctul în care să putem afirma, din punct de vedere științific, că toate condițiile sunt ideale. În orice caz, noi facem tot ce putem pentru a realiza aceste condiții, folosind cele mai precise metode științifice disponibile.

Eforturile noastre includ folosirea storurilor, pentru a înlătura posibilitatea unei schimbări cauzate de gândurile cercetătorilor. Aceasta, pentru că nu vrem ca gândul să influențeze în vreun fel rezultatele. De exemplu, gândul că apa căreia i se spune „Mulțumesc" va forma cristale mai frumoase decât cea căreia i se spune „Proasto", poate influența rezultatele. Însemnăm vasele cu mostre cu literele alfabetului și nu dezvăluim care ce fel de apă conține până nu vedem rezultatele. Sperăm că această metodă va înlătura pe cât posibil efectul de influență a gândurilor cercetătorilor.

Pentru fiecare din cele cincizeci de vase alcătuim grafice conținând numărul de cristale din fiecare vas care trec drept frumoase, hexagonale, nedesăvârșite ș.a.m.d. Stabilim un coeficient pentru fiecare model și însemnăm cristalele cu valori numerice. Aceasta ne oferă o imagine clară a caracteristicilor cristalelor din fiecare mostră și astfel putem să clasificăm mostrele de apă ce produc modele de cristale frumoase, hexagonale etc. Apoi alegem pentru fotografiere cristalul cel mai reprezentativ pentru mostra respectivă.

Cristalele de apă se transformă în funcție de gândurile și chiar de sănătatea observatorilor. Pentru a explica acest lucru, diverși cercetători cu experiență au studiat mostrele. Scopul cercetărilor noastre este să folosim aceste metode pentru a dezlega mesajele purtate de acești mesageri atât de delicați.

Un domeniu în care cercetările asupra cristalelor de apă pot fi extrem de folositoare este prezicerea

cutremurelor. Se crede că apa poate detecta apropierea unui cutremur mai curând decât orice altă substanță.

Am viziunea unei lumi când se vor lua zilnic mostre de apă din apele subterane și, prin observarea diferențelor în formarea cristalelor, vom detecta schimbări în scoarța Pământului. Când are loc un cutremur, putem compara fotografii cu cristale formate în apă înainte și după cutremur. Adunând date despre cristalele formate până la producerea cutremurului, vom putea găsi asemănări și, în final, vom putea folosi aceste informații pentru prezicerea viitoarelor cutremure.

Pierzându-mi bunicii și o mătușă din partea mamei în timpul unui cutremur cumplit din 1923 și luând în calcul suferința și distrugerile cauzate de cutremurul care a lovit Kobe în 1955, eu unul pot spune că posibilitatea de a folosi cristalele de apă pentru prezicerea cutremurelor ar fi un ajutor considerabil pentru omenire.

Este foarte posibil ca, într-o zi, această tehnologie să poată fi folosită pentru prezicerea altor forme de distrugere, cum ar fi furtuni, inundații, epidemii și chiar organizarea unui atac secret din partea unui stat ostil.

Lucrez și la descoperirea unei modalități prin care toată lumea să poată fotografia cristale, cu sau fără echipament științific sau pregătire specială. Folosind noile materiale, acest lucru ar putea fi posibil în viitorul nu prea îndepărtat. Vedem materiale supertermoconductorii, ce sunt de douăzeci de ori mai eficiente decât obișnuitele materiale termoconductorii, că fac posibilă înghețarea apei la temperatura camerei; nu va mai fi nevoie să facem fotografiile într-o încăpere specială, la -5°C (23°F).

Cercetătorii lucrează la un dispozitiv bazat pe această tehnologie, care va permite oricui să fotografieze, aproape oriunde, cristale de apă.

Am o presimțire că tehnologia cristalelor de apă va fi folosită, în viitor, de întreaga omenire. Însă ar putea fi vorba de o sabie cu două tăișuri. Folosită în mod corespunzător, apa are potențialul de a aduce fericire și strălucire nesfârșite omenirii, dar o astfel de tehnologie poate să fie folosită și în vederea câștigului, sau să facă rău.

Corpul nostru este în mare parte apă, deci viața nu poate exista fără aceasta. Dar nu trebuie să uităm că apa poate distruge civilizații și să provoace nenorociri. Totul depinde de ce avem în sufletul nostru. Sufletul uman are puterea de a aduce lumii fericire, dar și suferință. Este un fapt pe care cristalele de apă îl arată clar.

Deci cum să facem să ne găsim drumul în viață? Am subliniat neîncetat importanța iubirii și recunoștinței. Recunoștința este creatorul unei inimi pline de iubire. Iubirea poartă sentimentele de recunoștință în direcția bună. După cum ne arată cristalele de apă, recunoștința și iubirea se pot răspândi în întreaga lume.

Avem cu toții o misiune importantă: Să curățim apa din nou, să creăm o lume în care să ne fie ușor să trăim și să ducem o viață sănătoasă. Pentru a ne îndeplini misiunea trebuie să ne asigurăm întâi că avem sufletele pure și nepoluate.

De-a lungul secolelor, oamenii au pângărit neîncetat Pământul, poluându-l tot mai mult — istoria aceasta se găsește înregistrată în apă. Acum, apa începe să ne vorbească. Ne spune, prin intermediul cristalelor de apă, ce trebuie să știm.

Începând de azi trebuie să începem să făurim o istorie nouă. Apa urmărește, tăcută și atentă, calea pe care o apucăm — calea pe care *tu* o iei chiar în această clipă — și tot ea are grijă de noi toți.

Vă cer doar să ascultați și să asimilați mesajul apei către întreaga omenire și către fiecare dintre voi.

EPILOG

Sper din tot sufletul că vom putea continua în această minunată descoperire a apei și a Universului.

Când am auzit prima oară că apa ajunge în mod constant pe Pământ din depărtările Universului, am fost umplut de uimire. M-am gândit că, dacă apa continuă să vină în ritmul acesta, Pământul va fi în curând inundat.

Din cele mai vechi timpuri, omenirea a fost victima nenorocirilor și distrugerilor cauzate de apă. În aproape toate culturile din lume se găsește povestea unui potop uriaș și avem chiar dovezi științifice că Pământul a fost, odată, acoperit de apă. Nu putem să desființăm povestea cu Noe și potopul, nici legenda civilizației Atlantidei și cea despre continentul Mu, dispărute în ocean.

Este adevărat ce se spune, că istoria se repetă; deci, chiar și azi, mai există riscul ca apa să vină din spațiu, acoperind din nou Pământul. Ar mai putea fi mii sau zeci de mii de ani până atunci, dar poate nu este prea devreme să luăm măsuri pentru evitarea acestui dezastru. Deja, în zilele noastre, auzim frecvent despre inundații peste tot în lume.

Însă odată, pe când reflectam neliniştit la această posibilitate, mi-a venit un gând cu totul diferit. Tot ce există în Univers, există paralel. Microuniversul este copia perfectă a macrouniversului, iar Universul este o mandala imensă (ceea ce în sanscrită înseamnă „cerc"). Acest fel de gândire ne duce la concluzia că tot ce se întâmplă în Univers se întâmplă şi în corpul nostru.

Corpul uman are nevoie de circulaţia apei, deci putem trage concluzia că şi Universul are nevoie de acest lucru. În cazul în care cantităţi mari de apă se îndreaptă într-o singură direcţie, înspre Pământ, circulaţia apei în Univers va stagna în cele din urmă. Apa ajunge pe Pământ pentru ca apoi să se reîntoarcă în vastele depărtări ale Universului, într-o uimitoare călătorie fără sfârşit. Apa de pe această planetă va porni, cândva, în călătoria spre dincolo, în Cosmos.

Dar ce înseamnă pentru noi faptul că apa continuă să vină pe Pământ? Poate Pământul nu este singura destinaţie a acestor blocuri de apă. Dar, deşi ar mai putea exista alte popasuri pentru apă, nu ştim despre nici o altă planetă care să întrunească condiţiile necesare pentru depozitarea apei. Comparând sistemul solar cu corpul uman, cred că Pământul ar juca rolul ficatului.

Zi de zi, ficatul filtrează două sute de litri de apă şi trimite această apă purificată celorlalte organe din trup. Având în vedere acest lucru, nu este greu să ne imaginăm că Pământul joacă rolul vital de a curăţa apa care circulă prin sistemul solar şi de a o trimite înapoi în spaţiu.

În cazul acesta, cui îi revine responsabilitatea de a purifica apa ajunsă pe Pământ? Nouă, întregii omeniri. Şi

asta deoarece noi înşine suntem apă. Din moment ce ne-am născut aici, suntem cu toţii responsabili pentru curăţarea apei de pe Pământ.

Gândindu-mă la lunga şi minunata călătorie a apei prin Univers, mă duce gândul la chestiuni precum originea şi viitorul omenirii. Luând în considerare că suntem apă, răspunsul multor asemenea mistere devine evident. Apa constituie 70% din corpurile noastre şi nu se poate ca informaţiile din apă să nu contribuie într-o mare măsură la formarea personalităţii umane.

Am auzit în nenumărate rânduri de oameni răniţi în accidente şi care, în timp ce li se făceau transfuzii de sânge, aveau viziuni cu locuri în care nu fuseseră niciodată sau aveau amintirile unui trecut care nu era al lor. S-a întâmplat ca transfuziile să cauzeze chiar schimbări de personalitate.

Se poate ca întâmplările pe care le trăim de-a lungul vieţii să devină amintiri înregistrate de apă şi care rămân în corpul nostru, fiind ceea ce numim suflet.

Multe întrebări rămân încă fără răspuns, întrebări despre suflet, reîntrupări şi despre existenţa spiritelor, dar cred că va veni o zi când multe din aceste întrebări îşi vor găsi răspunsul pe cale ştiinţifică — cu ajutorul apei.

Care este originea sufletului? Am întrevăzut posibilitatea ca el să vină din depărtările Universului, purtat de apă.

Următoarea noastră întrebare este: ce îi este rezervat sufletului? De vreme ce noi înşine suntem apa, într-o bună zi toate amintirile noastre de viaţă vor fi trimise în

spațiu. Și, înainte să se întâmple aceste lucruri, avem datoria să devenim, pe acest Pământ, apă pură. Această apă pură va forma oceanul de lumină și iubire a Tatălui Ceresc, sufletele noastre se vor îndumnezeii.

Pentru ca așa ceva să fie posibil, trebuie întâi și-ntâi să ne trăim viața din plin. Conștiința este cea care va purifica apa și astfel vom trimite întregii existențe mesaje de frumusețe și putere.

Nu ar fi minunat să putem așterne întreaga lume cu cele mai superbe cristale de apă?

Cum trebuie să procedăm? Răspunsul este iubire și recunoștință. V-aș ruga să mai observați o dată frumusețea cristalelor. Dacă toți oamenii din lume vor putea simți iubire și recunoștință, frumusețea originară a Pământului va renaște.

Trăim o viață scurtă pe această planetă, după care pornim în călătoria prin Univers. Nu știu sigur cum are loc acest proces, dar să lăsăm asta pe seama legilor Universului. Bineînțeles, când vom face această călătorie nu ne vom afla în forma fizică de acum, ci vom fi apă sau abur.

Când sufletul îmi va fi pregătit să pornească în călătoria prin Cosmos, vreau să strig întregii lumi: „Am pornit să explorăm Universul! Să mergem pe Marte!"

DESPRE AUTOR

Masaru Emoto s-a născut la Yokohama în Iulie 1943. Este absolvent al Universității Municipale din Yokohama, secția de studii umanistice și știință cu specializarea în Relații Internaționale. În 1986 a fondat Corporația IHM din Tokyo. În Octombrie 1992 a obținut de la Open International University diploma de Doctor în Medicina Alternativă. Ulterior, a aflat de noțiunea micro-ciorchinilor de apă, folosită în Statele Unite, și de tehnologia Analizei prin Rezonanță Magnetică. Astfel și-a început căutările pentru dezlegarea misterelor apei.

Profesorul Emoto a întreprins vaste cercetări asupra apei de pe întreaga planetă, nu atât ca cercetător științific ci mai degrabă ca liber-cugetător. Într-un final și-a dat seama că apa ne relevă adevărata ei fire sub forma cristalelor de gheață. El își continuă experimentele și a scris un număr mare de cărți de succes în limba japoneză, ca și seminarul *Mesaje din Apă*, publicat bilingual. Este căsătorit cu Kazuko Emoto care îi împărtășește pasiunea, fiind director al Kyoikusha, secția de editare-publicare a companiei sale. Ei au trei copii.

Înțelepciune

Profesorul Masaru Emoto s-a născut în Japonia și a absolvit Yokohama Municipal University și Open International University, obținând doctoratul în medicina alternativă. Pozele sale cu cristale au apărut prima oară în cărțile sale pe care și le-a publicat singur, *Mesaje din Apă 1* și *2. Mesajele Ascunse din Apă* a apărut mai întâi în Japonia și s-a vândut în toată lumea în peste o jumătate de milion de exemplare.

Best-Seller mondial *Ştiinţă / Vindecare / Spiritualitate*

Înţeleg că unii oamenii nu conştientizează semnificaţia cuvântului sau conceptului de *Dumnezeu*. Subiectul principal al acestei cărţi este apa. Cu cât vei înţelege mai mult apa, cu atât îţi va fi mai greu să negi existenţa unui Dumnezeu. Mi-ar plăcea să meditezi asupra simţirilor tale legate de acest subiect în timp ce priveşti la fotografiile cristalelor ce le vei descoperi în această carte.

Ceea ce ştii cu inima ta că se poate, este într-adevăr posibil. Voinţa noastră face să se poată. Ceea ce ne imaginăm în mintea noastră devine lumea noastră. Acesta este doar unul din nenumăratele lucruri pe care le-am învăţat de la apă.

Fiecare dintre noi are puterea magică de a schimba lumea. Cu toţii am fost înzestraţi de către Dumnezeu cu puterea de a crea. Dacă ne folosim la maximum de această putere, vom putea schimba lumea într-o singură clipă. Acţiunea de a rosti cuvinte are această putere, pentru că cuvintele sunt o expresie a sufletului.

Apa, oglindind fidel conştiinţa şi sufletul, are un mesaj pentru umanitate: *lumea este unită prin iubire şi recunoştinţă*. Cuvintele *iubire* şi *recunoştinţă* alcătuiesc principiile fundamentale în cadrul legilor naturii şi ale fenomenului vieţii; ele produc cel mai frumos cristal dintre toate şi se înfăţişează astfel:

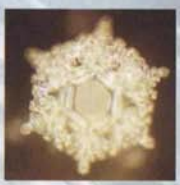

„Mesajele ascunse din apă" prezintă munca revoluţionară a omului de ştiinţă de renume internaţional, japonezul Masaru Emoto, care a demonstrat ştiinţific că apa are puterea de a reflecta gândurile, cuvintele, rugăciunile, sentimentele şi muzica. Prin cercetările sale, ştiinţa confirmă ceea ce tradiţiile spirituale susţin de milenii: suntem responsabili de Raiul sau de Infernul în care trăim. Întrucât oamenii şi Pământul constau în mare parte din apă, mesajul autorului este unul al sănătăţii personale, al revigorării mediului la scară globală şi al păcii mondiale care apare cu ajutorul fiecăruia dintre noi.

ISBN (10): 973-87595-3-6
ISBN (13): 978-973-87595-3-4

ADEVĂR DIVIN

Preţ: 19 RON